

32000L0012

26.5.2000

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

L 126/1

DIREKTIVA 2000/12/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 20. marca 2000
o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega in tretjega stavka člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 73/183/EGS z dne 28. junija 1973 o odpravljanju omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področju lastnih dejavnosti bank in drugih finančnih institucij ⁽³⁾, prva Direktiva Sveta (77/780/EGS) z dne 12. decembra 1977 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁴⁾, Direktiva Sveta 89/299/EGS z dne 17. aprila 1989 o lastnih virih sredstev kreditnih institucij ⁽⁵⁾, druga Direktiva Sveta 89/646/EGS z dne 15. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁶⁾, Direktiva Sveta 89/647/EGS z dne 18. decembra 1989 o stopnji

solventnosti kreditnih institucij ⁽⁷⁾, Direktiva Sveta 92/30/EGS z dne 6. aprila 1992 o nadzoru kreditnih institucij na konsolidirani osnovi ⁽⁸⁾ in Direktiva Sveta 92/121/EGS z dne 21. decembra 1992 o spremljanju in nadzoru velike izpostavljenosti kreditnih institucij ⁽⁹⁾ so bile velikokrat in bistveno spremenjene. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedene direktive kodificirati in združiti v enotno besedilo.

(2) V skladu s Pogodbo je prepovedano vsako diskriminacijsko obravnavanje pri ustanavljanju in opravljanju storitev zaradi državljanstva ali dejstva, da podjetje ni ustanovljeno v državi članici, v kateri opravlja storitve.

(3) Da bi olajšali začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij, je treba odstraniti najbolj moteče razlike med zakonodajami posameznih držav članic glede pravil, ki jih morajo te institucije upoštevati.

(4) Ta direktiva predstavlja osnovni instrument za vzpostavitev notranjega trga, kakor ga določata Enotni evropski akt in časovni razpored Bele knjige Komisije z vidika svobode ustanavljanja in svobode opravljanja finančnih storitev na področju delovanja kreditnih institucij.

(5) Ukrepi za usklajevanje kreditnih institucij se morajo uporabljati za vse kreditne institucije, da bi tako lahko zaščitili prihranke in ustvarili enake konkurenčne pogoje za te institucije. Kjer je primerno, je treba ustrezno upoštevati njihove objektivne statutarne razlike in njihove lastne cilje, kakor jih določajo nacionalne zakonodaje.

⁽¹⁾ UL C 157, 25.5.1998, str. 13.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 18. januarja 2000 (še neobjavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 13. marca 2000 (še ni objavljen v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 194, 16.7.1973, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 322, 17.12.1977, str. 30. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).

⁽⁵⁾ UL L 124, 5.5.1989, str. 16. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 92/30/EGS (UL L 110, 28.4.1992, str. 52).

⁽⁶⁾ UL L 386, 30.12.1989, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7).

⁽⁷⁾ UL L 386, 30.12.1989, str. 14. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 98/33/ES.

⁽⁸⁾ UL L 110, 28.4.1992, str. 52.

⁽⁹⁾ UL L 29, 5.2.1993, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 1994.

- (6) Iz navedenih razlogov bi moral biti obseg uporabe teh ukrepov čim širši in pokrivati vse institucije, katerih dejavnost je sprejemanje vračljivih sredstev od javnosti, ali v obliki depozitov ali v kakšni drugi obliki, kakor so na primer stalne izdaje obveznic in drugih primerljivih vrednostnih papirjev ter odobravanje kreditov za lasten račun. Predvideti je treba izjeme za nekatere kreditne institucije, za katere se ta direktiva ne more uporabljati. Določbe te direktive ne smejo posegati v uporabo nacionalne zakonodaje, ki določa posebna dodatna dovoljenja, s katerimi kreditnim institucijam omogočijo, da izvajajo posebne dejavnosti ali začnejo opravljati posebne vrste poslov.
- (7) Namen sprejetega pristopa je doseči le osnovno uskladitev, ki je potrebna in zadostna za zagotavljanje medsebojnega priznavanja dovoljenj in sistemov bonitetnega nadzora, kar omogoča izdajo enotne licence, priznane na celotnem ozemlju Skupnosti, pa tudi uporabo načela bonitetnega nadzora matične države članice. Zato je treba na zahtevo po izdelavi programa poslovanja gledati le kot na dejavniki, ki pristojnim organom omogoča sprejemanje odločitev na podlagi natančnejših informacij in objektivnih meril. Možen je tudi ukrep prilagodljivosti pri zahtevah, povezanih s pravno obliko kreditnih institucij, in glede zaščite nazivov bank.
- (8) Za zagotavljanje izenačene zaščite varčevalcev in pravičnih konkurenčnih pogojev med primerljivimi skupinami kreditnih institucij so potrebne enakovredne finančne zahteve za kreditne institucije. Pred nadaljnjim usklajevanjem bi bilo treba oblikovati ustrezna strukturna razmerja, ki bodo v okviru sodelovanja med nacionalnimi organi omogočila spremljanje položaja primerljivih vrst kreditnih institucij v skladu z običajnimi metodami. Ta postopek naj bi pripomogel k postopnemu približevanju sistemov koeficientov, ki so vzpostavljeni in se uporabljajo v državah članicah. Kljub temu pa je treba razlikovati med koeficienti, ki se uporabljajo za zagotavljanje dobrega upravljanja kreditnih institucij, in koeficienti, ki so določeni za ekonomsko in monetarno politiko.
- (9) Načela medsebojnega priznavanja in nadzora matične države članice zahtevajo, da pristojni organi države ne smejo izdati ali morajo odvzeti dovoljenja, če dejavniki, kot na primer vsebina programov dejavnosti in geografska porazdelitev dejavnosti, ki se dejansko izvajajo, jasno kažejo na to, da je kreditna institucija izbrala pravni sistem neke države članice, zato da bi se izognila strožjim standardom, ki so v veljavi v drugi državi članici, na ozemlju katere opravlja ali namerava opravljati večji del svojih dejavnosti. Kreditna institucija, ki je pravna oseba, mora pridobiti dovoljenje v državi članici, v kateri ima statutarni sedež. Kreditna institucija, ki ni pravna oseba, mora imeti sedež v državi, v kateri je pridobila dovoljenje. Poleg tega pa morajo države članice zahtevati, da je sedež kreditnih institucij vedno v matični državi članici in da tam tudi dejansko posluje.
- (10) Pristojni organi ne bi smeli izdati ali podaljšati dovoljenja za poslovanje kreditne institucije, kadar obstaja možnost, da ne bodo mogli učinkovito izvajati nadzornih funkcij zaradi tesnih povezav med to institucijo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami. To velja tudi za kreditne institucije, ki že imajo dovoljenje za poslovanje. Opredelitev „tesne povezave“ v tej direktivi določa minimalna merila. To pa ne pomeni, da je države članice ne smejo uporabljati tudi v drugih okoliščinah, ki jih ta opredelitev ne predvideva. Dejstvo, da so pridobile pomemben delež v kapitalu podjetja, samo po sebi še ne predstavlja udeležbe v pomenu „tesne povezave“, če so ta delež pridobile le kot začasno investicijo, ki jim ne daje možnosti vplivanja na strukturo ali finančno politiko institucije.
- (11) Obseg učinkovitega izvajanja nadzornih funkcij nadzornih organov vključuje nadzor na konsolidirani osnovi, ki ga je treba izvajati nad kreditno institucijo, če tako predpisuje zakonodaja Skupnosti. V takih primerih morajo organi, ki so prejeli prošnjo za dovoljenje, biti zmožni ugotoviti, kateri organi so pristojni za izvajanje konsolidiranega nadzora nad to kreditno institucijo.
- (12) Matična država članica lahko za institucije, katerim so izdali dovoljenje njihovi pristojni organi, predpiše tudi strožje predpise od tistih, določenih v členu 5(1), prvi pododstavek in (2) ter členih 7, 16, 30, 51 in 65.
- (13) Odprava zahteve po dovoljenju za poslovanje podružnic kreditnih institucij znotraj Skupnosti je pogojena z ukinitvijo dotacijskega ustanovitvenega kapitala.
- (14) Zaradi medsebojnega priznavanja izbrani pristop omogoča kreditnim institucijam z dovoljenjem za poslovanje v njihovih matičnih državah članicah, da na celotnem ozemlju Skupnosti izvajajo katere koli ali vse dejavnosti, navedene v Prilogi I, z ustanavljanjem podružnic ali opravljanjem storitev. Za opravljanje dejavnosti, ki niso naštetje v navedeni prilogi, veljajo glede pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev splošne določbe Pogodbe.

- (15) Medsebojno priznavanje dejavnosti, naštetih v Prilogi I, je primerno razširiti tudi na dejavnosti, ki jih izvajajo finančne institucije kot hčerinska podjetja kreditnih institucij, kadar za ta hčerinska podjetja velja konsolidiran nadzor njihovih matičnih podjetij in izpolnjujejo nekatere stroge pogoje.
- (16) V povezavi z uveljavljanjem pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev lahko država članica gostiteljica zahteva izpolnjevanje posebnih določb nacionalnih zakonov ali predpisov za institucije, ki nimajo dovoljenja za poslovanje kot kreditna institucija v matičnih državah, in za tiste dejavnosti, ki niso navedene v Prilogi I, pod pogojem, da so take določbe združljive z zakonodajo Skupnosti in so namenjene zaščiti splošnega interesa ter da za take institucije ali dejavnosti ne veljajo enakovredna pravila v skladu s to zakonodajo ali predpisi matičnih držav članic.
- (17) Države članice morajo zagotoviti, da ni nobenih ovir za enako opravljanje medsebojno priznanih storitev, kakor to poteka v matični državi članici, če slednje ni v nasprotju s pravnimi predpisi, ki ščitijo splošne interese v državi članici gostiteljici.
- (18) Obstaja nujna povezava med ciljem te direktive in liberalizacijo pretoka kapitala, katero ureja druga zakonodaja Skupnosti. Vsekakor pa morajo biti ukrepi glede liberalizacije bančnih storitev usklajeni z ukrepi v zvezi z liberalizacijo pretoka kapitala.
- (19) Pravila, ki urejajo podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Skupnosti, morajo biti analogna v vseh državah članicah. V tem trenutku je pomembno zagotoviti, da ti predpisi ne bodo ugodnejši od tistih, ki veljajo za podružnice kreditnih institucij iz drugih držav članic. Navesti je treba, da lahko Skupnost sklene sporazume s tretjimi državami, ki predvidijo uporabo predpisov, ki bodo takim podružnicam zagotavljali enako obravnavanje na celotnem ozemlju Skupnosti ob upoštevanju načela vzajemnosti. Za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v tretjih državah, ne velja svoboda opravljanja storitev v skladu z drugim odstavkom člena 49 Pogodbe, niti svoboda ustanavljanja v drugih državah članicah, razen v tistih, v katerih so bile ustanovljene. Vendar pa so zahteve za izdajo dovoljenja za poslovanje hčerinskih podjetij ali pridobitev deležev podjetij, za katera velja zakonodaja tretjih držav, predmet postopka, s katerim se zagotavlja, da so kreditne institucije Skupnosti v zadevnih tretjih državah obravnavane po načelu vzajemnosti.
- (20) Dovoljenja, ki jih kreditnim institucijam izdajo pristojni nacionalni organi v skladu s to direktivo, se uporabljajo na celotnem ozemlju Skupnosti in ne le na ozemlju neke države. Obstoječe določbe o vzajemnosti so tako brez učinka. Zato je potreben prilagodljiv postopek, ki bo omogočal ocenjevanje vzajemnosti na podlagi Skupnosti. Cilj tega postopka ni zapreti finančnih trgov Skupnosti, ampak jih ohraniti odprte za preostali del sveta in tako povečati liberalizacijo globalnih finančnih trgov v tretjih državah. S tem namenom ta direktiva predpisuje postopke za pogajanja s tretjimi državami, v skrajni sili pa tudi možnost sprejetja ukrepov pri odlogu novih vlog za dovoljenje ali omejevanju odobritve novih dovoljenj.
- (21) Zaželeno je, da na podlagi vzajemnosti Skupnost in tretje države sklenejo sporazum, s katerim bi omogočili praktično izvajanje konsolidiranega nadzora nad največjim možnim geografskim območjem.
- (22) Za nadzor finančne stabilnosti kreditne institucije in zlasti njene solventnosti so odgovorni pristojni organi njene matične države članice. Pristojni organi države članice gostiteljice obdržijo odgovornost za nadzor nad likvidnostjo in monetarno politiko. Nadzor tržnega tveganja mora potekati na podlagi tesnega sodelovanja med pristojnimi organi matičnih držav članic in držav članic gostiteljic.
- (23) Nemoteno delovanje notranjega bančnega trga poleg zakonskih pravil zahteva tudi tesno in stalno sodelovanje med pristojnimi organi držav članic. Pri preučevanju problemov posameznih kreditnih institucij se je kot najustrežnejša oblika sodelovanja med bančnimi nadzornimi organi izkazala „groupe de contact“ (kontaktna skupina). Navedena skupina je ustrezno telo za medsebojno izmenjavo informacij iz člena 28.
- (24) Tak postopek medsebojne izmenjave informacij pa nikakor ne nadomesti dvostranskega sodelovanja, kakršnega določa člen 28. Pristojni organi države članice gostiteljice brez poseganja v pooblastila za izvajanje lastne kontrole v nujnih primerih ali na lastno pobudo ali na pobudo pristojnih organov matične države članice lahko še naprej preverjajo, ali so dejavnosti kreditne institucije, ustanovljene na njihovem ozemlju, v skladu z ustrezno zakonodajo in načeli dobro premišljenih administrativnih in računovodskih postopkov ter ustreznimi notranjimi kontrolami.
- (25) Primerno je, da se omogoči izmenjava informacij med pristojnimi organi ter organi ali telesi, ki na podlagi svoje funkcije pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema.

- Da bi ohranili zaupno naravo posredovanih informacij, mora seznam naslovnikov ostati znotraj strogih omejitev.
- (26) Nekatera ravnanja, na primer goljufije in razkrivanje notranjih informacij, lahko vplivajo na stabilnost in integriteto finančnega sistema, tudi kadar zadevajo institucije, ki niso kreditne institucije.
- (27) Treba je določiti pogoje, pod katerimi se dovolijo take izmenjave informacij.
- (28) Če je določeno, da se lahko neke informacije razkrijejo le, če se s tem izrecno strinjajo pristojni organi, lahko slednji, če je ustrezno, svoje strinjanje pogojujejo z upoštevanjem strogih pogojev za razkrivanje informacij.
- (29) Treba bi bilo dovoliti tudi izmenjavo informacij med pristojnimi organi na eni strani ter centralnimi bankami in drugimi organi s podobno funkcijo v vlogi monetarnih oblasti, in če je ustrezno, tudi drugimi javnimi organi, odgovornimi za nadzor nad plačilnimi sistemi, na drugi strani.
- (30) Za krepitev bonitetnega nadzora kreditnih institucij ter zaščito strank kreditnih institucij je treba določiti, da so revizorji obvezani nemudoma poročati pristojnim organom, kadar koli med opravljanjem svojih nalog ugotovijo, da obstajajo v skladu s to direktivo dejavniki, ki bi lahko resno vplivali na finančni položaj ali administrativno in računovodsko organizacijo kreditne institucije. Ob upoštevanju tega cilja je zaželeno, da država članica zagotovi izvajanje te obveznosti v vseh okoliščinah, v katerih revizorji odkrijejo taka dejstva med opravljanjem svojih nalog v podjetju, ki je tesno povezano s kreditno institucijo. Obveza revizorjev, da pristojnim organom po potrebi sporočajo nekatera dejstva in odločitve, povezane s kreditno institucijo, ki jih odkrijejo med opravljanjem svojih nalog v nefinančnem podjetju, sama po sebi ne spremeni narave njihovih nalog v tem podjetju, niti načina opravljanja teh nalog v istem podjetju.
- (31) Skupni osnovni standardi za lastne vire sredstev kreditnih institucij so ključni dejavnik pri oblikovanju notranjega bančnega trga, saj lastni viri sredstev omogočajo zagotavljanje kontinuitete poslovanja kreditnih institucij in zaščito prihrankov. Tako usklajevanje krepí nadzor nad kreditnimi institucijami in prispeva k nadaljnjemu usklajevanju bančnega sektorja.
- (32) Taki standardi se morajo uporabljati za vse kreditne institucije z dovoljenjem za poslovanje v Skupnosti.
- (33) Lastni viri sredstev kreditnih institucij omogočajo absorpcijo izgub, ki niso pokrite z zadostnim dobičkom. Lastni viri sredstev so pomembno merilo za pristojne organe, predvsem pri ocenjevanju solventnosti kreditnih institucij in za druge namene skrbnega presojanja.
- (34) Kreditne institucije na notranjem bančnem trgu neposredno konkurirajo druga drugi, zaradi česar morajo biti opredeljene in standardi, ki se nanašajo na lastne vire sredstev, enakovredni. Zato merila za določanje sestave lastnih virov sredstev ne smejo biti prepuščena le državam članicam. Sprejetje skupnih osnovnih standardov je v interesu Skupnosti, saj bo preprečilo izkrivljanje konkurence in okrepilo bančni sistem Skupnosti.
- (35) Opredelitev lastnih virov sredstev, kakor jo določa ta direktiva, predvideva največje možno število postavk in največje možne vrednosti kvalificiranih zneskov, posamezni državi članici pa prepušča odločitev, ali bo uporabila vse ali le nekaj teh postavk in ali bo sprejela nižje največje možne vrednosti.
- (36) Ta direktiva določa izbirna merila za nekatere postavke lastnih virov sredstev, države članice pa lahko uporabljajo tudi strožje določbe.
- (37) Na začetni stopnji so skupni osnovni standardi določeni širše, zato da bi zajeli vse postavke, ki sestavljajo lastne vire sredstev v raznih državah članicah.
- (38) V skladu z naravo postavk, ki sestavljajo lastne vire sredstev, ta direktiva razlikuje med postavkami, ki predstavljajo temeljne lastne vire sredstev na eni strani, in tistimi, ki predstavljajo dodatne lastne vire sredstev na drugi.
- (39) Da bi bilo razvidno, da postavke, ki predstavljajo dodatni lastni kapital, po naravi niso enake tistim, ki predstavljajo temeljni kapital, znesek prvih, vključenih v lastne vire sredstev, ne sme presegati vrednosti temeljnega kapitala. Poleg tega pa znesek nekaterih postavk vključenega dodatnega kapitala ne sme presegati polovice temeljnega kapitala.
- (40) Da bi se izognile izkrivljanju konkurence, javne kreditne institucije v svoje lastne vire sredstev ne smejo vključiti garancij, ki jim jih izdajo države članice ali lokalni organi.

- (41) Kadar se med izvajanjem nadzora izkaže, da je treba določiti znesek konsolidiranih lastnih virov sredstev skupine kreditnih institucij, se izračun naredi v skladu s to direktivo.
- (42) Natančna računovodska metodologija, ki se uporablja za izračun lastnih virov sredstev, stopnje solventnosti in za oceno koncentracije kreditne izpostavljenosti, mora biti določena v skladu z določbami Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽¹⁾, ki vključuje nekatere prilagoditve določb Direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983, ki temeljijo na členu 44(2)(g) Pogodbe, kar zadeva konsolidirane računovodske izkaze ⁽²⁾
- (43) Določbe o lastnih virih sredstev so del obsežnejših mednarodnih prizadevanj, da bi približali pravila, ki veljajo v večjih državah glede ustreznosti lastnih virov sredstev.
- (44) Komisija bo pripravila poročilo in občasno pregledala določbe o lastnih virih sredstev, zato da bi jih zožila ter tako dosegla večjo konvergenco skupne opredelitve lastnih virov sredstev. Taka konvergenca bo omogočila uskladitev lastnih virov sredstev kreditnih institucij znotraj Skupnosti.
- (45) Določbe o stopnjah solventnosti so rezultat dela, ki ga je opravil Svetovalni odbor za bančništvo, odgovoren za dajanje predlogov Komisiji zaradi usklajevanja koeficientov, ki se uporabljajo v državah članicah.
- (46) Določitev ustrezne stopnje solventnosti ima osrednjo vlogo pri nadzorovanju kreditnih institucij.
- (47) Razmerje, ki tehta sredstva in zunajbilančne postavke v skladu s stopnjo kreditnega tveganja, je izredno uporabno merilo solventnosti.
- (48) Razvoj skupnih standardov za opredelitev lastnih virov sredstev v razmerju do sredstev in zunajbilančnih postavk, izpostavljenih kreditnemu tveganju, je zato pomemben vidik pri usklajevanju, potrebnem za doseganje medsebojnega priznavanja nadzornih tehnik in s tem uresničitev notranjega bančnega trga.
- (49) S tega vidika je treba določbe o stopnji solventnosti upoštevati v povezavi z drugimi posebnimi instrumenti, ki so prav tako namenjeni usklajevanju osnovnih tehnik nadzorovanja kreditnih institucij.
- (50) Na mednarodnem bančnem trgu morajo institucije neposredno konkurirati druga drugi, skupni standardi o solventnosti v obliki minimalne stopnje pa preprečujejo izkrivljanje konkurence in krepijo bančni sistem Skupnosti.
- (51) Ta direktiva predvideva različne uteži za garancije, ki jih izdajo razne finančne institucije. Komisija se zato obvezuje, da bo preverjala, če ta direktiva kot celota pomembno izkrivlja konkurenco med kreditnimi institucijami in zavarovalnicami in glede na ugotovitve preučila, če so upravičeni kakršni koli ukrepi za izboljšanje stanja.
- (52) priloga III določa obravnavo zunajbilančnih postavk v zvezi z izračunavanjem potreb po kapitalu kreditnih institucij. Da bi notranji trg nemoteno deloval in predvsem da bi zagotovile enake pogoje, so države članice dolžne prizadevati si, da bi njihovi pristojni organi enotno ocenjevali dogovore o neto izravnava. Priloga III upošteva tudi delo mednarodnega foruma bančnih nadzornikov pri nadzornem priznavanju dvostranskih neto izravnava, predvsem pa možnosti izračunavanja potreb po lastnih virih sredstev za nekatere transakcije na podlagi neto in ne bruto zneskov, če obstajajo pravno zavezujoči dogovori, ki zagotavljajo, da je kreditno tveganje omejeno na neto znesek. Za mednarodno aktivne kreditne institucije in skupine kreditnih institucij iz številnih tretjih držav, ki konkurirajo kreditnim institucijam Skupnosti, bodo predpisi, sprejeti na širši mednarodni ravni, izpopolnili nadzorno obravnavo trgovanja z izvedenimi finančnimi instrumenti na prostem trgu. Taka izpopolnitev pa pomeni ustrežnejše obvezno kapitalsko kritje ob upoštevanju učinkov zmanjševanja tveganja nadzorno priznanih dogovorov o neto izravnava na morebitna prihodnja kreditna tveganja. Kliring izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na prostem trgu, ki ga ponujajo klirinške hiše, ki delujejo kot osrednja stranka, igra v nekaterih državah članicah pomembno vlogo. Zato je primerno ugotoviti koristi takega kliringa za zmanjševanje kreditnega tveganja in povezanih sistemskih tveganj pri preudarni obravnavi kreditnih tveganj. Obstojče in morebitne prihodnje izpostavljenosti, ki izhajajo iz skozi kliring izvedenih pogodb o izvedenih finančnih

⁽¹⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

⁽²⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1. Direktiva, nazadnje spremenjena z Direktivo 90/605/EGS (UL L 317, 16.11.1990, str. 60.)

instrumentih na prostem trgu, je treba v celoti zavarovati, tveganja, ki nastajajo zaradi seštevanja izpostavljenosti klinerinskih hiš, ki so nad tržno vrednostjo izkazanih zavarovanj, pa je treba odpraviti, zato da bodo v prehodnem obdobju skozi kliring izvedeni finančni instrumenti na prostem trgu obravnavani enako preudarno kakor izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje na borznem trgu. Pristojnim organom je treba ugoditi glede začetne marže in gibljivega kritija ter kakovosti in stopnje zaščite, ki jo zagotavljajo izkazana zavarovanja. Kreditnim institucijam, ustanovljenim v državah članicah, Priloga III daje podobno možnost priznavanja dvostranskih neto izravnjav pristojnih organov, s čimer jim zagotavlja enake konkurenčne pogoje. Predpisi so dobro usklajeni in ustrezni za spodbujanje nadaljnje uporabe ukrepov bonitetnega nadzora v kreditnih institucijah. Pristojni organi v državah članicah morajo zagotoviti, da bo izračunavanje dodatkov utemeljeno z dejanskimi in ne navideznimi zneski.

- (53) Najnižje razmerje, ki ga predvideva ta direktiva, krepi kapital kreditnih institucij v Skupnosti. V skladu s statistično raziskavo kapitalskih zahtev, ki so veljale v začetku leta 1988, je bila sprejeta 8 % stopnja.
- (54) Osnovne predpise za spremljanje velikih izpostavljenosti kreditnih institucij bi bilo treba uskladiti. Države članice bi morale kljub vsemu imeti možnost sprejeti strožje določbe od teh, ki jih predvideva ta direktiva.
- (55) Spremljanje in kontrola izpostavljenosti kreditne institucije je sestavni del nadzora nad njo. Čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne stranke ali skupine povezanih strank lahko povzročijo nesprejemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da utegne neugodno vplivati na solventnost kreditne institucije.
- (56) Na notranjem bančnem trgu kreditne institucije neposredno konkurirajo druga drugi, in zato morajo biti zahteve glede spremljanja enake po vsej Skupnosti. S tem ciljem morajo za merila, ki se uporabljajo za določanje koncentracije izpostavljenosti, veljati pravno zavezujoči predpisi na ravni Skupnosti in ne morejo biti v celoti prepuščena presoji posamezne države članice. Sprejetje skupnih predpisov bo zato najbolj koristilo interesom Skupnosti, saj bo preprečilo nastanek razlik v konkurenčnih pogojih, hkrati pa okrepilo bančni sistem Skupnosti.
- (57) Določbe glede stopnje solventnosti kreditnih institucij vključujejo seznam kreditnih tveganj, ki lahko nastanejo v kreditnih institucijah. Zato bi bilo treba ta seznam uporabljati pri opredelitvi izpostavljenosti za omejevanje

velikih izpostavljenosti. Načelno pa ni primerno sklicevanje na uteži ali stopnje tveganja, ki jih predpisujejo navedene določbe. Te uteži in stopnje tveganja so bile postavljene zaradi določitve splošnih zahtev po stopnjah solventnosti, potrebnih za pokrivanje kreditnega tveganja kreditnih institucij. Namen pri urejanju velikih izpostavljenosti je omejiti največjo izgubo, ki jo lahko utрпи kreditna institucija v povezavi z eno samo stranko ali skupino povezanih strank. Zato je primeren preudaren pristop, v skladu s katerim se bo večinoma upoštevala nominalna vrednost izpostavljenosti, ne bodo pa se uporabljale uteži ali stopnje tveganja.

- (58) Kadar v kreditni instituciji nastopi izpostavljenost do njenega matičnega podjetja ali do drugih hčerinskih podjetij njenega matičnega podjetja, je potrebna še posebna preudarnost. Upravljanje izpostavljenosti, ki nastanejo v kreditnih institucijah, mora potekati popolnoma avtonomno in v skladu z načeli dobro premišljenega bančnega upravljanja, ne glede na katera koli druga načela razen navedenih. Določbe te direktive zahtevajo, da če osebe, ki imajo neposreden ali posreden kvalificiran delež v kreditni instituciji, izvajajo svoj vpliv tako, da škoduje dobro premišljenemu in preudarnemu upravljanju te institucije, pristojni organi sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi prekinejo tako stanje. Na področju velikih izpostavljenosti je treba določiti posebne standarde za izpostavljenosti, ki jih ima kreditna institucija do drugih v svoji skupini, in v takih primerih so upravičene strožje omejitve kakor pri drugih izpostavljenostih. Strožjih omejitev pa ni treba izvajati, če je matično podjetje finančni holding ali kreditna institucija ali kadar so druga hčerinska podjetja kreditne institucije ali finančne institucije ali podjetja, ki ponujajo pomožne bančne storitve, pod pogojem, da v vseh takih podjetjih poteka nadzor kreditnih institucij na konsolidirani osnovi. V takih primerih konsolidirano spremljanje skupine podjetij omogoča ustrezno stopnjo nadzora in ne zahteva uvedbe strožjih omejitev izpostavljenosti. Ta pristop spodbuja bančne skupine, da organizirajo svoje strukture na način, ki dovoljuje konsolidirano spremljanje, kar je zaželeno, saj to omogoča celovitejšo raven spremljanja.
- (59) Da bi bil nadzor na konsolidirani osnovi učinkovit, mora veljati za vse bančne skupine, vključno s tistimi, katerih matična podjetja niso kreditne institucije. Pristojni organi morajo razpolagati s potrebnimi pravnimi instrumenti, da lahko izvajajo tak nadzor.
- (60) Pri skupinah z različnimi dejavnostmi, v katerih matična podjetja kontrolirajo vsaj eno hčerinsko podjetje, ki je kreditna institucija, morajo biti pristojni organi sposobni

oceniti finančno stanje kreditne institucije v taki skupini. Do nadaljnje uskladitve lahko države članice določijo ustrezne metode konsolidacije za doseganje ciljev te direktive. Pristojni organi morajo imeti na voljo vsaj način, s katerim lahko od vseh podjetij v skupini pridobijo informacije, potrebne za opravljanje svoje funkcije. Vzpostaviti je treba sodelovanje med organi, odgovornimi za nadzor raznih finančnih sektorjev pri skupinah podjetij, ki opravljajo več različnih finančnih dejavnosti.

- (61) Poleg tega lahko države članice zavrnejo ali odzamejo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pri nekaterih strukturah skupin, ki štejejo za neprimerne za opravljanje bančnih dejavnosti, predvsem zato, ker takih struktur ni mogoče učinkovito nadzorovati. Pri tem imajo pristojni organi pooblastila, navedena v prvem pododstavku člena 7(1), v členu 7(2), točki (c) člena 14(l), in členu 16 te direktive, da bi zagotovili varno in skrbno upravljanje kreditnih institucij.
- (62) Prav tako lahko države članice uporabljajo ustrezne tehnike nadzora nad skupinami, katerih struktur ta direktiva ne vključuje. Če take strukture postanejo splošno razširjene, je treba to direktivo dopolniti, da bo vključila tudi take strukture.
- (63) Nadzor na konsolidirani osnovi mora zajemati vse dejavnosti, določene v Prilogi I. Zato morajo biti vsa podjetja, ki se ukvarjajo predvsem s takimi dejavnostmi, vključena v nadzor na konsolidirani osnovi. Zato pa je treba razširiti opredelitev finančnih institucij tako, da bo vključevala take dejavnosti.
- (64) Direktiva 86/635/EGS skupaj z Direktivo 83/349/EGS določa pravila konsolidacije, ki jih morajo kreditne institucije uporabljati pri objavi svojih konsolidiranih računovodskih izkazov. Zato je mogoče natančneje določiti metode izvajanja bonitetnega nadzora na konsolidirani osnovi.
- (65) Nadzor kreditnih institucij na konsolidirani osnovi mora biti usmerjen predvsem v zaščito interesov vlagateljev navedenih institucij in zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema.
- (66) Preučitev problemov, povezanih z vprašanji, ki jih ureja ta direktiva in druge direktive o poslovanju kreditnih institucij, zahteva sodelovanje med pristojnimi organi in

Komisijo v okviru Svetovalnega odbora za bančništvo, predvsem kadar poteka zaradi tesnejšega sodelovanja. Svetovalni odbor za bančništvo pristojnih organov držav članic ne izključuje drugih oblik sodelovanja med organi, ki nadzorujejo začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij in zlasti sodelovanje znotraj kontaktne skupine „(groupe de contact)“, ki jo oblikujejo bančni nadzorni organi.

- (67) Občasno so lahko potrebne tehnične spremembe podrobnih pravil, določenih v tej direktivi, da se upošteva razvoj bančnega sektorja. Komisija bo torej take spremembe po potrebi izvedla po posvetovanju s Svetovalnim odborom za bančništvo v okviru izvedbenih pooblastil, ki ji jih dodeljuje Pogodba. Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o postopkih za izvajanje izvedbenih pooblastil, dodeljenih Komisiji ⁽¹⁾
- (68) Člen 36(1) te direktive dopušča, da se solidarne in posamične obveznosti posojiljemalcev, če gre za kreditne institucije, ki so organizirane kot zadrage ali skladi, obravnavajo kot lastni viri sredstev v skladu s členom 34(2)(7). Danska vlada je izrazila veliko zanimanje, da bi svojih nekaj institucij za hipotekarno kreditiranje, organiziranih v obliki zadrug ali skladov, spremenila v delniške družbe. Da bi olajšali ali omogočili to spremembo, je treba sprejeti začasno odstopanje, ki jim bo omogočilo, da bodo del svojih solidarnih in posamičnih obveznosti vključili v lastne vire sredstev. To začasno odstopanje pa ne sme negativno vplivati na konkurenčnost med kreditnimi institucijami.
- (69) Uporaba 20 % tehtanja hipotekarnih obveznic v lasti kreditnih institucij lahko vznemiri finančni trg države, na katerem taki instrumenti igrajo odločilno vlogo. V tem primeru se sprejmejočasni ukrepi, ki omogočajo 10 % tehtanje tveganja. Trg listninjenja se hitro razvija. Zato je zaželeno, da Komisija skupaj z državami članicami preuči preudarnost obravnave s premoženjem zavarovanih vrednostnih papirjev in še pred 22. junijem 1999 poda predloge o prilagajanju obstoječe zakonodaje, da bi se opredelila ustrezna preudarna obravnava s premoženjem zavarovanih vrednostnih papirjev. Pristojni organi lahko odobrijo 50 % utež za sredstva, ki so zavarovana s hipotekami na pisarniške ali večnamenske poslovne prostore do 31. decembra 2006. Za nepremičnine, na katere se nanaša

⁽¹⁾ UL L 184, 17. 7. 1999, str. 23.

- hipoteka, morajo veljati stroga ocenjevalna merila in redno prevrednotenje, da bi upoštevali dogajanje na trgu poslovnih nepremičnin. Lastnik mora take nepremičnine bodisi zasedati bodisi oddajati. Za posojila za razvoj nepremičnin ne velja 50 % tehtanje.
- (70) Da bi zagotovile usklajeno uporabo določil glede velikih izpostavljenosti, mora biti državam članicam dovoljeno predvideti uporabo novih omejitev v dveh fazah. Manjšim kreditnim institucijam je lahko na voljo daljše prehodno obdobje, saj bi prehitra uporaba pravila o 25 % tehtanju lahko preveč na hitro zmanjšala njihovo kreditno aktivnost.
- (71) Poleg tega pa poteka tudi usklajevanje pogojev, povezanih z reorganizacijo in prenehanjem kreditnih institucij.
- (72) Prav tako je treba uskladiti dogovore, potrebne glede nadzora likvidnostnih tveganj.
- (73) Ta direktiva ne sme vplivati na obveznosti držav članic glede rokov za prenos, določenih v delu B Priloge V –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

VSEBINA

NASLOV I	OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE	283
Člen 1	Opredelitve	283
Člen 2	Področje uporabe	285
Člen 3	Prepoved nadaljnega opravljanja poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za podjetja, razen kreditnih institucij	286
NASLOV II	POGOJI ZA USTANOVITEV IN NADALJNJE POSLOVANJE KREDITNIH INSTITUCIJ	287
Člen 4	Dovoljenje	287
Člen 5	Ustanovni kapital	287
Člen 6	Uprava in kraj in sedež kreditnih institucij	287
Člen 7	Delničarji in družbeniki	288
Člen 8	Program poslovanja in organizacijska struktura	288
Člen 9	Gospodarske potrebe	288
Člen 10	Zavrnitev dovoljenja	288
Člen 11	Priglasitev dovoljenja Komisiji	288
Člen 12	Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic	288
Člen 13	Podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici	288
Člen 14	Odvzem dovoljenja	289
Člen 15	Naziv	289
Člen 16	Kvalificirani delež v kreditni instituciji	289
Člen 17	Postopki in mehanizmi notranjega nadzora	290
NASLOV III	DOLOČBE O SVOBODI USTANAVLJANJA IN SVOBODI OPRAVLJANJA STORITE	290
Člen 18	Kreditne institucije	290
Člen 19	Finančne institucije	290
Člen 20	Uveljavljanje pravice do ustanavljanja	291
Člen 21	Uveljavljanje svobode opravljanja storitev	292
Člen 22	Pooblastila pristojnih organov držav članic gostiteljic	292
NASLOV IV	ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI	293
Člen 23	Priglasitev hčerinskih podjetij iz tretjih držav in pogoji dostopa do trgov v teh država	293
Člen 24	Podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Skupnosti	294
Člen 25	Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani osnovi ...	294
NASLOV V	NAČELA IN TEHNIČNI INSTRUMENTI ZA BONITETNI NADZOR	295
Poglavje 1	Načela bonitetnega nadzora	295
Člen 26	Pristojnost matične države članice za nadzor	295
Člen 27	Pristojnosti države članice gostiteljice	295
Člen 28	Sodelovanje pri nadzoru	295

Člen 29	Pregled podružnic, ustanovljenih v drugi državi članici, na kraju samem	295
Člen 30	Izmenjava informacij in poklicna skrivnost	295
Člen 31	Dolžnost oseb, odgovornih za nadzor nad zakonitostjo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov	297
Člen 32	Pooblastila pristojnih organov za kaznovanje	298
Člen 33	Pravica pritožbe na sodiščih	298
Poglavje 2	Tehnični instrumenti za bonitetni nadzor	298
<i>Oddelek 1</i>	<i>Lastni viri sredstev</i>	<i>298</i>
Člen 34	Splošna načela	298
Člen 35	Druge postavke	298
Člen 36	Druge določbe o lastnih virih sredstev	300
Člen 37	Izračun lastnih virov sredstev na konsolidirani osnovi	300
Člen 38	Odbitki in omejitve	301
Člen 39	Zagotavljanje dokaza pristojnim organom	301
<i>Oddelek 2</i>	<i>Stopnja solventnosti</i>	<i>301</i>
Člen 40	Splošna načela	301
Člen 41	Števec: lastni viri sredstev	301
Člen 42	Imenovalec: Tveganju prilagojena tehtana aktiva in zunajbilančne postavke	301
Člen 43	Uteži za tehtana tveganja	302
Člen 44	Tehtanje terjatev do regionalnih ali lokalnih oblasti držav članic	304
Člen 45	Drugo tehtanje	304
Člen 46	Upravni organi in nekomercialna podjetja	304
Člen 47	Stopnja solventnosti	304
<i>Oddelek 3</i>	<i>Velike izpostavljenosti</i>	<i>305</i>
Člen 48	Poročanje o velikih izpostavljenostih	305
Člen 49	Zgornje meje velikih izpostavljenosti	305
Člen 50	Nadzor velikih izpostavljenosti na konsolidirani ali nekonsolidirani osnovi	307
<i>Oddelek 4</i>	<i>Kvalificirani deleži zunaj finančnega sektorja</i>	<i>307</i>
Člen 51	Zgornje meje nefinančnih kvalificiranih deležev	307
Poglavje 3	Nadzor na konsolidirani osnovi	308
Člen 52	Nadzor kreditnih institucij na konsolidirani osnovi	308
Člen 53	Pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi	308
Člen 54	Oblika in obseg konsolidacije	310
Člen 55	Informacije, ki jih morajo posredovati mešani holdingi in njihova hčerinska podjetja...	310
Člen 56	Ukrepi za olajšanje nadzora na konsolidirani osnovi	311
NASLOV VI	SVETOVALNI ODBOR ZA BANČNIŠTVO	312
Člen 57	Sestava in naloge Svetovalnega odbora za bančništvo	312
Člen 58	Preučitev vlog za pridobitev dovoljenja	312
Člen 59	Razmerja v postopku opazovanja	312

NASLOV VII	IZVRŠILNA PRISTOJNOST	313
Člen 60	Tehnične prilagoditve	313
NASLOV VIII	PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	313
Poglavje 1	Prehodne določbe	313
Člen 61	Prehodne določbe glede člena 36	313
Člen 62	Prehodne določbe glede člena 43	314
Člen 63	Prehodne določbe glede člena 47	315
Člen 64	Prehodne določbe glede člena 49	315
Člen 65	Prehodne določbe glede člena 51	316
Poglavje 2	Končne določbe	316
Člen 66	Informacije za Komisijo	316
Člen 67	Razveljavljene direktive	316
Člen 68	Začetek veljavnosti	316
Člen 69	Naslovniki	316
PRILOGA I	Seznam dejavnosti, za katere velja vzajemno priznavanje	317
PRILOGA II	Klasifikacija zunajbilančnih postavk	318
PRILOGA III	Obravnava zunajbilančnih postavk	319
PRILOGA IV	Vrste zunajbilančnih postavk	323
PRILOGA V, del A	Razveljavljene direktive z naknadnimi spremembami (iz člena 67)	324
PRILOGA V, del B	Izvedbeni roki (iz člena 67)	325
PRILOGA VI	Korelacijska tabela	327

NASLOV I

OPREDELITVE IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Opredelitve

Za namene te direktive:

1. „kreditna institucija“ pomeni podjetje, čigar poslovanje predstavlja sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti in odobravanje kreditov za svoj račun.
 2. „dovoljenje“ pomeni instrument, ki ga v kateri koli obliki izdajo pristojni organi in s katerim se kreditni instituciji dodeli pravica do nadaljevanja poslovanja;
 3. „podružnica“ pomeni poslovno enoto, ki je pravno odvisen del kreditne institucije in neposredno izvaja vse ali nekatere posle, ki so del poslovanja kreditnih institucij; poslovne enote, ki jih v eni sami državi članici ustanovi kreditna institucija s sedežem v drugi državi članici, se ne glede na število štejejo kot ena sama podružnica;
 4. „pristojni organi“ pomenijo državne organe, ki so z zakonom ali predpisom pooblašteni za nadzor kreditnih institucij;
 5. „finančna institucija“ pomeni podjetje, razen kreditne institucije, čigar osnovna dejavnost je pridobivati kapitalske deleže ali nadaljevati eno ali več dejavnosti, naštetih v točkah 2 do 12 v Prilogi I;
 6. „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri je kreditna institucija pridobila dovoljenje v skladu s členoma 4 in 11;
 7. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri ima kreditna institucija podružnico ali v kateri opravlja storitve;
 8. „obvladovanje“ pomeni razmerje med matičnim podjetjem in hčerinskim podjetjem, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;
 9. „udeležba“ za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi pomeni neposredno ali posredno lastništvo 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja;
 10. „kvalificirani delež“ pomeni neposredno ali posredno udeležbo v podjetju, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča precejšen vpliv na upravljanje podjetja, v katerem ima drugo podjetje ta kvalificirani delež;
 11. „ustanovni kapital“ pomeni kapital, kakor je opredeljen v členu 34(2)(1) in (2);
 12. „matično podjetje“ pomeni matično podjetje, kakor je opredeljeno v členih 1 in 2 Direktive 83/349/EGS.
- Matično podjetje za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi in kontrole velikih izpostavljenosti pomeni matično podjetje po členu 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli podjetje, ki po mnenju pristojnih organov učinkovito izvaja prevladujoč vpliv nad drugim podjetjem;
- Hčerinsko podjetje za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi in kontrole velikih izpostavljenosti pomeni hčerinsko podjetje iz člena 1(1) Direktive 83/349/EGS in katero koli podjetje, nad katerim po mnenju pristojnih organov matično podjetje učinkovito izvaja prevladujoč vpliv.

- Vsa hčerinska podjetja hčerinskih podjetij se prav tako štejejo za hčerinska podjetja prvotnega matičnega podjetja;
14. „Cone A“ vsebuje vse države članice in vse druge države, ki so polnopravne članice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), in tiste države, ki so z Mednarodnim denarnim skladom (MDS) sklenile posebne posojilne pogodbe v zvezi s splošnim sporazumom o posojilih sklada. Katera koli država, ki reprogramira posojilo od tuje države, se za pet let izključi iz Cone A;
15. „Cone B“ vsebuje vse države, ki niso v Coni A;
16. „kreditne institucije Cone A“ pomenijo vse kreditne institucije, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje kreditnega poslovanja držav članic v skladu s členom 4, vključno z njihovimi podružnicami v tretjih državah, in vsa zasebna in javna podjetja, opredeljena v točki 1, prvi pododstavek, ki so pridobila dovoljenje v drugih državah Cone A, vključno z njihovimi podružnicami;
17. „kreditne institucije Cone B“ pomenijo vsa zasebna in javna podjetja, ki so pridobila dovoljenje za opravljanje kreditnega poslovanja zunaj Cone A, opredeljena v točki 1, prvi pododstavek, vključno z njihovimi podružnicami v Skupnosti;
18. „nebančni sektor“ pomeni vse posojilojemalce razen kreditnih institucij, kakor so opredeljene v točkah 16 in 17, institucionalnih enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, centralnih bank, Evropskih skupnosti, Evropske investicijske banke (EIB) in multilateralnih razvojnih bank, opredeljenih v točki 19;
19. „multilateralne razvojne banke“ pomenijo Mednarodno banko za obnovo in razvoj, Mednarodno finančno korporacijo, Medameriško razvojno banko, Azijsko razvojno banko, Afriško razvojno banko, Preselitveni sklad Sveta Evrope, Nordijsko investicijsko banko, Karibsko razvojno banko, Evropsko banko za obnovo in razvoj, Evropski investicijski sklad in Korporacijo za zavarovanje naložb v Ameriki;
20. „zunajbilančne postavke, ki predstavljajo ‚veliko tveganje‘, ‚srednje tveganje‘, ‚srednje/nizko tveganje‘ in, ‚nizko tveganje‘,“ pomenijo postavke iz člena 43(2) in naštete v Prilogi II;
21. „finančni holding“ pomeni finančno institucijo, katere hčerinska podjetja so bodisi izključno bodisi pretežno kreditne institucije ali finančne institucije, vsaj ena izmed njih pa je kreditna institucija;
22. „mešani holding“ pomeni matično podjetje, razen finančnega holdinga ali kreditne institucije, ki ima med hčerinskimi podjetji vsaj eno kreditno institucijo;
23. „podjetje, ki opravlja pomožne bančne storitve“, pomeni podjetje, čigar osnovna dejavnost je lastništvo in upravljanje premoženja, izvajanje storitev obdelave podatkov ali katera koli druga podobna dejavnost, ki je pomožna glede na osnovno dejavnost ene ali več kreditnih institucij;
24. „izpostavljenosti“ za uporabo členov 48, 49 in 50 pomenijo aktivno in zunajbilančne postavke iz člena 43 ter prilog II in IV k temu členu, brez uteži ali stopenj tveganja, predpisanih v prilogah; tveganja iz Priloge IV je treba zračunati z eno od metod, določenih v Prilogi III, brez uteži tveganja neizpolnitve obveznosti sodelujoče stranke; vse elemente, ki so povsem kriti z lastnimi viri sredstev, se lahko v dogovoru s pristojnimi organi izključi iz opredelitve izpostavljenosti, če ti lastni viri sredstev niso vključeni v izračun stopnje solventnosti ali drugih finančnih kazalcev, ki jih predpisuje ta direktiva in drugi akti Skupnosti; izpostavljenosti ne vključujejo:
- pri menjalniških poslih izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v 48 urah po plačilu, ali
 - pri trgovanju z vrednostnimi papirji izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v petih dneh od plačila ali dostave vrednostnih papirjev, kar pač nastopi prej;
25. „skupina povezanih strank“ pomeni:
- dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, ki, razen če ni dokazano nasprotno, predstavljajo eno samo tveganje, ker ena izmed njih neposredno ali posredno obvladuje drugo ali druge, ali
 - dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, opredeljeno v prvi alineji, vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da je takrat, ko ima ena izmed njih finančne težave, verjetno, da bo imela druga ali vse druge težave z odplačilom;

26. „tesne povezave“ pomenijo stanje, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani z:

- (a) udeležbo, kar pomeni lastništvo, neposredno ali z obvladovanjem, 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala podjetja, ali
- (b) obvladovanjem, kar pomeni razmerje med matičnim podjetjem in hčerinskim podjetjem v vseh primerih iz člena 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem; katero koli hčerinsko podjetje hčerinskega podjetja se prav tako šteje za hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je vodilno med temi podjetji.

Stanje, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb stalno povezani z isto osebo in z njo v razmerju, ki predstavlja nadzor, se prav tako šteje za tesno povezavo med takimi osebami;

27. „priznane borze“ pomenijo borze, ki jih priznajo pristojni organi in:

- (i) delujejo redno,
- (ii) imajo poslovnik, ki ga izdajo ali odobrijo ustrezni organi države, v kateri je borza, ki opredeljuje pogoje delovanja borze, pogoje dostopa do borze in prav tako pogoje, ki jih je treba izpolniti s pogodbo, preden se lahko z njo dejansko trguje na borzi,
- (iii) imajo klirinške mehanizme, ki predpisujejo, da za pogodbe, našete v Prilogi IV, veljajo predpisane dnevne marže, ki po mnenju pristojnih organov predstavljajo ustrezno zaščito.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva ureja začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij. Ta direktiva se uporablja za vse kreditne institucije.

2. Členi 25 in 52 do 56 se uporabljajo tudi za finančne holdinge in mešane holdinge, katerih sedeži so v Skupnosti.

Institucije, ki so z odstavkom 3 trajno izključene, z izjemo centralnih bank držav članic, se štejejo za finančne institucije za namen členov 25 in 52 do 56.

3. Ta direktiva se ne uporablja za:

- centralne banke držav članic,
- poštne institucije, ki opravljajo storitev brezgotovinskega nakazovanja,
- v Belgiji za „Institute de Réescompte et de Garantie/ Herdiscontering- en Waarborginstituut“ ,
- na Danskem za „Dansk Eksportfinansieringsfond“, „Danmarks Skibskreditfond“ in „Dansk Landbrugs Realkreditfond“ ,
- v Nemčiji za „Kreditanstalt für Wiederaufbau“ , podjetja, ki so v skladu z „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ priznana kot organi državne stanovanjske politike in se večinoma ne ukvarjajo z bančnimi posli, in podjetja, priznana kot neprofitna stanovanjska podjetja v skladu s tem zakonom,
- v Grčiji za „Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως“ (Elliniki Trapeza Viomichanikis Anartyxeos), „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων“ (Tamio Parakatathikon kai Danion) in „Ταχυδρομικό Ταμειτήριο“ (Tachidromiko Tamief-tirio),
- v Španiji za „Instituto de Crédito Oficial“ ,
- v Franciji za „Caisse des dépôts et consignations“ ,
- na Irskem za kreditne zadruge in skupnosti vzajemne pomoči,
- v Italiji za „Cassa depositi e prestiti“ ,
- na Nizozemskem za „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV“ , „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij“ , „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering“ in „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV“ ,
- v Avstriji za podjetja, priznana kot stanovanjska združenja v interesu javnosti, in „Österreichische Kontrollbank AG“ ,

- na Portugalskem za „Caixas Económicas“, obstoječe na dan 1. januarja 1986, razen tistih, ki so ustanovljene kot družbe z omejeno odgovornostjo, in „Caixa Económica Montepio Geral“,
- na Finskem za „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB“ in „Kera Oy/Kera Ab“,
- na Švedskem za „Svenska Skeppshypotekskassan“,
- v Združenem kraljestvu za National Savings Bank, Commonwealth Development Finance Company Ltd, Agricultural Mortgage Corporation Ltd, Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd, Crown Agents for overseas governments and administrations, kreditne zadrage in komunalne banke.

4. Svet na predlog Komisije, ki se za ta namen posvetuje z Odborom iz člena 57 (v nadaljevanju „Svetovalni odbor za bančništvo“), odloča o kakršnih koli spremembah seznama iz odstavka 3.

5. Kreditne institucije, ki so v isti državi članici in so od 15. decembra 1977 stalno odvisne od centralnega organa, ki jih nadzoruje in ki je ustanovljen v isti državi članici, so lahko izvzete iz zahtev iz členov 6(1), 8 in 59, če najpozneje do 15. decembra 1979 nacionalna zakonodaja predpiše, da:

- so obveznosti centralnega organa in odvisnih institucij skupna in solidarna odgovornost ali da za obveznosti svojih odvisnih institucij centralni organ jamči v celoti,
- se solventnost in likvidnost centralnega organa in vseh odvisnih institucij spremljata kot celota na osnovi konsolidiranih računovodskih izkazov,
- je uprava centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil upravi odvisnih institucij.

Kreditnim institucijam, ki poslujejo lokalno in so od 15. decembra 1977 odvisne od centralnega organa v smislu prvega pododstavka, lahko pogoji, določeni v tem pododstavku, koristijo, če so same običajen dodatni del mreže tega centralnega organa.

Pri kreditnih institucijah, razen tistih, ki so ustanovljene na območjih, iztrganih morju, ali ki so posledica razdružitve ali združitve obstoječih institucij, odvisnih od centralnega organa ali mu odgovarjajo, lahko Svet, ki ukrepa na predlog Komisije, ki se za ta namen posvetuje s Svetovalnim odborom za bančništvo, določi dodatna pravila za uporabo drugega pododstavka, vključno z razveljavitvijo izvzetij, predvidenih v prvem pododstavku, če je mnenja, da lahko združenje novih institucij, ki imajo korist od ureditve iz drugega pododstavka, neugodno vpliva na konkurenco. Svet sprejme sklep s kvalificirano večino.

6. Kreditna institucija, ki je, kakor opredeljuje prvi pododstavek odstavka 5, odvisna od centralnega organa v isti državi članici, je lahko prav tako izvzeta iz določb člena 5 in tudi členov 40 do 51 ter 65, pod pogojem, da brez poseganja v uporabo teh določb za centralni organ, in sicer za celoto, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi odvisnimi institucijami, veljajo zgoraj navedene določbe na konsolidirani osnovi.

Pri izvzetju za celoto, ki jo predstavlja centralni organ skupaj s svojimi odvisnimi institucijami, veljajo členi 13, 18, 19, 20(1) do (6), 21 in 22.

Člen 3

Prepoved nadaljnega opravljanja poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti za podjetja razen kreditnih institucij

Države članice osebam ali podjetjem, ki niso kreditne institucije, prepovejo nadaljnje opravljanje poslov sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti. Ta prepoved se ne uporablja za sprejemanje depozitov ali drugih sredstev, ki jih vrača država članica ali njene regionalne ali lokalne oblasti ali javni mednarodni organi, katerih članica je ena ali več držav članic, ali za primere, za katere izrecno velja nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti, pod pogojem, da so te dejavnosti v skladu s predpisi in z nadzori, namenjenimi zaščiti vlagateljev in investitorjev ter veljajo za te primere.

NASLOV II

POGOJI ZA USTANOVITEV IN NADALJNJE POSLOVANJE KREDITNIH INSTITUCIJ

Člen 4

Dovoljenje

Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da pridobijo dovoljenje pred začetkom opravljanja dejavnosti. Pogoje za pridobitev takega dovoljenja določijo v skladu s členoma 5 in 9 ter o njih obvestijo Komisijo in Svetovalni odbor za bančništvo.

Člen 5

Ustanovni kapital

1. Brez poseganja v druge splošne pogoje, ki jih določa nacionalna zakonodaja, pristojni organi ne izdajo dovoljenja, če kreditna institucija nima lastnih ločenih virov sredstev ali če ustanovni kapital znaša manj kakor 5 milijonov EUR.

Države članice lahko odločijo, da kreditne institucije, ki ne izpolnjujejo pogojev v zvezi z ločenimi lastnimi viri sredstev in ki so obstajale 15. decembra 1979, lahko še naprej poslujejo. Take kreditne institucije lahko izvzamejo iz zahtev prvega pododstavka člena 6(1).

2. Vendar imajo države članice možnost, da izdajo dovoljenje za določene kategorije kreditnih institucij, katerih ustanovni kapital znaša manj, kakor predpisuje odstavek 1. V takih primerih:

- (a) ustanovni kapital ne sme znašati manj kakor 1 milijon EUR,
- (b) morajo zadevne države članice obvestiti Komisijo o svojih razlogih za uporabo možnosti, predpisanih v tem odstavku,
- (c) se k nazivu vsake kreditne institucije, ki nima minimalnega kapitala, predpisanega v odstavku 1, to tudi dopiše, ko je objavljen seznam iz člena 11.

3. Lastni viri sredstev kreditne institucije v času izdaje dovoljenja ne smejo znašati manj kakor ustanovni kapital, predpisan v odstavkih 1 in 2.

4. Države članice lahko odločijo, da že obstoječe kreditne institucije na dan 1. januarja 1993, katerih lastni viri sredstev so manjši od ustanovnega kapitala, predpisanega v odstavkih 1 in 2, lahko še naprej opravljajo svoje dejavnosti. V tem primeru njihovi lastni viri sredstev ne smejo znašati manj, kakor je bila njihova največja vrednost z učinkom od vključno 22. decembra 1989.

5. Če obvladovanje kreditne institucije, ki spada v kategorijo iz odstavka 4, prevzame fizična ali pravna oseba, razen osebe, ki je institucijo obvladovala pred tem, morajo lastni viri sredstev te institucije znašati vsaj toliko, kolikršen je ustanovni kapital, predpisan v odstavkih 1 in 2.

6. V nekaterih specifičnih okoliščinah in s soglasjem pristojnih organov, kadar se združita dve ali več kreditnih institucij, ki spadajo v kategorijo iz odstavka 4, lastni viri sredstev institucije, ki nastane z združitvijo, ne smejo znašati manj kakor skupni lastni viri sredstev združenih institucij v času združitve, dokler ni dosežena primerna raven v skladu z odstavkoma 1 in 2.

7. Če se v primerih iz odstavkov 3, 4 in 6 lastni viri sredstev zmanjšajo, lahko pristojni organi, kadar okoliščine to upravičujejo, omogočijo instituciji, da v navedenem obdobju popravi nastale razmere ali preneha opravljati dejavnosti.

Člen 6

Uprava in kraj sedeža kreditnih institucij

1. Pristojni organi kreditni instituciji izdajo dovoljenje le, če vsaj dve osebi učinkovito usmerjata opravljanje dejavnosti kreditne institucije.

Poleg tega zadevni organi ne izdajo dovoljenja, če ti osebi nimata zadostnega ugleda ali nimata dovolj izkušenj za opravljanje takih nalog.

2. Vsaka država članica zahteva, da:

- ima kreditna institucija, ki je pravna oseba in ki ima statutarni sedež v skladu z nacionalno zakonodajo, sedež v isti državi članici kakor statutarni sedež,
- ima katera koli druga kreditna institucija sedež v državi članici, v kateri je pridobila dovoljenje in v kateri dejansko opravlja svoje dejavnosti.

Člen 7

Delničarji in družbeniki

1. Pristojni organi ne izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti kreditnih institucij, dokler niso obveščeni o identiteti delničarjev ali družbenikov, bodisi neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, in o velikosti teh deležev.

Za opredelitev kvalificiranega deleža v kontekstu tega člena se upoštevajo glasovalne pravice iz člena 7 Direktive Sveta 88/627/EGS ⁽¹⁾.

2. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če se jim zgoraj navedeni delničarji ali družbeniki ne zdijo primerni, ob upoštevanju potrebe po varnem in skrbnem upravljanju kreditnih institucij.

3. Če obstajajo tesne povezave med kreditnimi institucijami in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih funkcij.

Pristojni organi prav tako zavrnejo izdajo dovoljenja, če zakoni in drugi predpisi v državi nečlanici, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je kreditna institucija tesno povezana, ali težave pri njihovem izvrševanju preprečujejo učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 88/627/EGS z dne 12. decembra 1988 o informacijah, ki jih je treba objaviti ob pridobitvi ali prodaji večinskega deleža v podjetju, ki kotira na borzi (UL L 348, 17.12.1988, str. 62).

Pristojni organi zahtevajo, da jim kreditne institucije posredujejo informacije, potrebne za stalno spremljanje skladnosti s pogoji iz tega odstavka.

Člen 8

Program poslovanja in organizacijska struktura

Države članice zahtevajo, da se vlogi za izdajo dovoljenja priloži program poslovanja, ki med drugim določa vrste predvidenih poslov ter organizacijsko strukturo institucije.

Člen 9

Gospodarske potrebe

Države članice ne smejo zahtevati, da se vloga za izdajo dovoljenja preverja glede na gospodarske potrebe trga.

Člen 10

Zavrnitev dovoljenja

Kadar koli se dovoljenje zavrne, se za to navedejo razlogi, vlagatelj pa je o tem obveščen v šestih mesecih od prejema vloge ali, če je nepopolna, v šestih mesecih od dne, ko vlagatelj pošlje informacije, potrebne za sprejem sklepa. Sklep je treba vsekakor sprejeti v 12 mesecih od prejema vloge.

Člen 11

Priglasitev dovoljenja Komisiji

Vsako dovoljenje se priglasijo Komisiji. Vsaka kreditna institucija se vpiše na seznam, ki ga Komisija objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* nin ga sproti dopolnjuje.

Člen 12

Predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic

Potrebno je predhodno posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic, sodelujočih pri izdaji dovoljenja kreditni instituciji, ki:

- je hčerinsko podjetje kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, ali
- je hčerinsko podjetje matičnega podjetja kreditne institucije, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, ali
- jo obvladujejo iste osebe, bodisi fizične ali pravne, kakor kreditno institucijo, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

Člen 13

Podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici

Država članica gostiteljica ne sme zahtevati dovoljenja ali dotacijskega kapitala za podružnice kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v drugi državi članici. Ustanovitev in nadzor takih podružnic se opravi, kakor predpisujejo člena 17, 20(l) do (6) ter člena 22 in 26.

Člen 14

Odvzem dovoljenja

1. Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, izdano kreditni instituciji, le, če ta institucija:
 - (a) v 12 mesecih dovoljenja ne uporabi, dovoljenje izrecno odkloni ali se za več kakor šest mesecev preneha ukvarjati s posli, če zadevna država članica ne sprejme določbe, da v takih primerih dovoljenje poteče;
 - (b) pridobi dovoljenje na podlagi netočnih izjav ali kakor koli drugače nepravilno;
 - (c) ne izpolnjuje več pogojev, v skladu s katerimi je dovoljenje pridobila;
 - (d) nima več dovolj lastnih virov sredstev ali ni več mogoče računati, da bo izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in zlasti nič več ne zagotavlja zavarovanja za sredstva, ki so ji bila zaupana;
 - (e) predstavlja enega od drugih primerov, za katere nacionalna zakonodaja predpisuje odvzem dovoljenja.
2. Za vsak odvzem dovoljenja je treba navesti razloge in zadevne osebe o njih obvestiti; tak odvzem se priglasijo Komisiji.

Člen 15

Naziv

Za izvajanje svojih dejavnosti lahko kreditne institucije ne glede na določbe o uporabi besed „banka“, „hranilnica“ ali drugih bančnih nazivov, ki morda obstajajo v državi članici gostiteljici, na celotnem ozemlju Skupnosti uporabljajo isti naziv kakor v državi članici, v kateri imajo sedež. Če obstaja nevarnost zamenjave, lahko država članica gostiteljica zaradi razjasnitve zahteva, da se nazivu dodajo določeni drugi obrazložitevni podatki.

Člen 16

Kvalificirani delež v kreditni instituciji

1. Države članice zahtevajo, da vsaka fizična ali pravna oseba, ki namerava neposredno ali posredno imeti kvalificirani delež v kreditni instituciji, pred tem pristojne organe o tem obvesti in jim sporoči, kolikšen je ta nameravani delež. Taka oseba mora pristojne organe tudi obvestiti, če namerava povečati svoj kvalificirani delež, tako da bi bil njen delež glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu podjetja enak ali večji od 20 %, 33 % ali 50 % ali da bi kreditna institucija postala njeno hčerinsko podjetje.

Brez poseganja v določbe odstavka 2 lahko pristojni organi v največ treh mesecih od dneva priglasitve, predvidene v prvem pododstavku, nasprotujejo takemu načrtu, če oseba iz prvega pododstavka ni primerna, glede na to, da je treba zagotoviti varno in skrbno upravljanje kreditne institucije. Če ne nasprotujejo načrtu iz prvega pododstavka, lahko določijo najdaljši rok za njegovo izvedbo.

2. Če je prevzemnik deležev iz odstavka 1 kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, ali matično podjetje kreditne institucije, ki je pridobilo dovoljenje v drugi državi članici, ali fizična ali pravna oseba, ki obvladuje kreditno institucijo, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, in če bi zaradi tega prevzema institucija, v kateri namerava prevzemnik pridobiti delež, postala hčerinsko podjetje ali bi jo obvladoval prevzemnik, se je treba o presoji pripojitve predhodno posvetovati, kakor določa člen 12.

3. Države članice zahtevajo, da katera koli fizična ali pravna oseba, ki namerava neposredno ali posredno prodati kvalificirani delež v kreditni instituciji, pred tem pristojne organe o tem obvesti

in jim sporoči, kolikšen je ta nameravani delež. Taka oseba morapristojne organe tudi obvestiti, če namerava zmanjšati svoj kvalificirani delež, tako da bi bil njen delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu podjetja manjši od 20 %, 33 % ali 50 % ali da bi kreditna institucija prenehala biti njeno hčerinsko podjetje.

4. Ko kreditne institucije zvejo za kakršno koli pridobitev ali prodajo deležev v njihovem kapitalu, zaradi katere deleži presežejo ali padejo pod enega izmed pragov iz odstavkov 1 in 3, o tem obvestijo pristojne organe.

Prav tako jim vsaj enkrat na leto posredujejo imena delničarjev in družbenikov, ki imajo v lasti kvalificirane deleže, ter velikost teh deležev, kakor je na primer izkazana iz informacij na letnih skupščinah delničarjev ali družbenikov ali podana zaradi skladnosti s predpisi za družbe, ki kotirajo na borzah.

5. Države članice zahtevajo, da takrat ko obstaja možnost, da bi vpliv oseb iz odstavka 1 škodil varnemu in skrbnemu upravljanju institucije, pristojni organi izvedejo ustrezne ukrepe za končanje takega stanja. Taki ukrepi so lahko sestavljeni iz, na primer, sodnih odredb, sankcij proti direktorjem in poslovodnim delavcem ali začasne prepovedi uveljavitve glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža v lasti zadevnih delničarjev ali družbenikov.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne izpolnijo svojih obveznosti glede predložitve predhodnih informacij, kakor določa odstavek 1. Če se kapitalski delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, države članice ne glede na katere koli druge sankcije, ki bodo sprejete, predpišejo bodisi začasno prepoved uveljavljanja ustreznih glasovalnih pravic bodisi ničnost glasov ali predpišejo možnost njihove razveljavitve.

6. Za opredelitev kvalificiranega deleža in drugih stopenj deleža, določenih v tem členu, se upoštevajo glasovalne pravice iz člena 7 Direktive 88/627/EGS.

Člen 17

Postopki in mehanizmi notranjega nadzora

Pristojni organi matične države članice zahtevajo, da ima vsaka kreditna institucija varne upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranjega nadzora.

NASLOV III

DOLOČBE O SVOBODI USTANAVLJANJA IN SVOBODI OPRAVLJANJA STORITEV

Člen 18

Kreditne institucije

Države članice predpišejo, da lahko, bodisi z ustanovitvijo podružnice ali z neposrednim opravljanjem storitev, opravlja dejavnosti iz Priloge I na njihovem ozemlju v skladu s členi 20(1) do (6), 21(1) in (2) ter 22 katera koli kreditna institucija, ki ima dovoljenje in je pod nadzorom pristojnih organov druge države članice, pod pogojem, da dovoljenje velja za te dejavnosti.

neposrednim opravljanjem storitev, katera koli finančna institucija iz druge države članice, bodisi hčerinsko podjetje kreditne institucije ali hčerinsko podjetje v skupni lasti dveh ali več kreditnih institucij, katerih ustanovna pogodba in statut dovoljujeta nadaljnje opravljanje teh dejavnosti in ki izpolnjuje vse spodaj našteje pogoje:

- matično podjetje ali podjetja morajo pridobiti dovoljenje kot kreditne institucije v državi članici, katere zakonodaja velja za hčerinsko podjetje,
- zadevne dejavnosti je treba dejansko opravljati na ozemlju iste države članice,

Člen 19

Finančne institucije

Države članice prav tako predpišejo, da lahko v skladu s členi 20(1) do (6), 21(1) in (2) ter 22 opravlja dejavnosti iz Priloge I na njihovem ozemlju, bodisi z ustanovitvijo podružnice ali z

- matično podjetje ali podjetja morajo imeti v lasti 90 % ali več glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža hčerinskega podjetja,
- matično podjetje ali podjetja morajo izpolnjevati zahteve pristojnih organov glede skrbnega upravljanja hčerinskega podjetja in s soglasjem pristojnih organov zadevne matične države

članice javno objaviti, da so skupno in solidarno odgovorna za obveznosti, ki jih je prevzelo hčerinsko podjetje,

— hčerinsko podjetje mora biti učinkovito vključeno v zadevne dejavnosti, zlasti v konsolidirani nadzor matičnega podjetja ali vseh matičnih podjetij v skladu s členi 52 do 56, zlasti za izračun stopnje solventnosti, kontrolo velikih izpostavljenosti in omejitve kapitalskih deležev, kakor določa člen 51.

Skladnost s temi pogoji morajo potrditi pristojni organi matične države članice, katera mora hčerinskemu podjetju izdati certifikat ustreznosti, ki mora biti del priglasitve iz členov 20(1) do (6) ter 21(1) in (2).

Pristojni organi matične države članice zagotovijo nadzor hčerinskega podjetja v skladu s členi 5(3), 16, 17, 26, 28, 29, 30 in 32.

Določbe iz tega člena se smiselno in s potrebnimi spremembami uporabljajo za hčerinska podjetja. Zlasti je treba besede „kreditna institucija“ brati kot „finančna institucija, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 19“, in besedo „dovoljenje“ kot „ustanovna pogodba in statut“

Drugi pododstavek člena 20(3) se bere, kot sledi:

„Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi višino lastnih virov sredstev hčerinskega podjetja finančne institucije in konsolidirano stopnjo solventnosti kreditne institucije, ki je matično podjetje“

Če finančna institucija, ki izpolnjuje pogoje iz tega člena, preneha izpolnjevati katerega koli od predpisanih pogojev, matična država članica o tem obvesti pristojne organe države članice gostiteljice, in se za dejavnosti, ki jih ta institucija izvaja v državi članici gostiteljici, začne uporabljati zakonodaja države članice gostiteljice.

Člen 20

Uveljavljanje pravice do ustanavljanja

1. Kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, to priglasijo pristojnim organom svoje države članice.

2. Država članica zahteva, da vsaka kreditna institucija, ki želi ustanoviti podružnico v drugi državi članici, pri priglasitvi iz odstavka 1 posreduje naslednje informacije:

- (a) državo članico, na katere ozemlju načrtuje ustanoviti podružnico;
- (b) program poslovanja, ki med drugim določa vrste predvidenih poslov ter organizacijsko strukturo podružnice;
- (c) naslov v državi članici gostiteljici, v kateri je mogoče pridobiti dokumente;
- (d) imena oseb, odgovornih za upravljanje podružnice.

3. Če pristojni organi matične države članice nimajo razloga, da bi dvomili o primernosti upravne strukture ali finančnega stanja kreditne institucije, v treh mesecih od prejema informacij iz odstavka 2, ob upoštevanju predvidene dejavnosti, te informacije posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice in v skladu s tem obvestijo institucijo.

Pristojni organi matične države članice sporočijo tudi znesek lastnih virov sredstev in stopnjo solventnosti kreditne institucije.

Če pristojni organi matične države članice zavrnejo posredovanje informacij iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice, zadevni instituciji v treh mesecih od prejema vseh informacij navedejo razloge za zavrnitev. Ob zavrnitvi ali če pristojni organi ne odgovorijo, lahko zadevna institucija vložijo pritožbo na sodiščih matične države članice.

4. Preden podružnica kreditne institucije začne opravljati svoje dejavnosti, se pristojni organi države članice gostiteljice v dveh mesecih po prejemu informacij iz odstavka 3 pripravijo na nadzor kreditne institucije v skladu s členom 22 in, če je treba, navedejo pogoje, pod katerimi je treba v interesu javnega dobra nadaljevati s temi dejavnostmi v državi članici gostiteljici.

5. Ob prejemu obvestila od pristojnih organov države članice gostiteljice ali ob poteku obdobja, predpisanega v odstavku 4, brez prejema kakršnega koli sporočila države članice gostiteljice, se lahko podružnica ustanovi in začne dejavnosti.

6. Pri spremembi katerih koli drugih podrobnih podatkov, posredovanih v skladu z odstavkom 2(b), (c) ali (d), kreditna institucija o spremembi pisno obvesti pristojne organe matične države članice in države članice gostiteljice vsaj en mesec pred spremembo, da pristojnim organom matične države članice omogoči sprejetje sklepa v skladu z odstavkom 3 ter pristojnim organom države članice gostiteljice sprejetje sklepa o spremembi v skladu z odstavkom 4.

7. Za podružnice, ki so začele svoje dejavnosti pred 1. januarjem 1993, se v skladu z določbami, ki veljajo v državah članicah gostiteljicah, domneva, da je zanje veljal postopek, določen v odstavkih 1 do 5. Od zgoraj navedenega datuma zanje velja odstavek 6 in členi 18, 19, 22 in 29.

Člen 21

Uveljavljanje svobode opravljanja storitev

1. Vsaka kreditna institucija, ki želi uveljavljati svobodo opravljanja storitev z nadaljnjimi dejavnostmi na ozemlju druge države članice, pred tem pristojnim organom matične države članice predloži priglasitev o dejavnostih na seznamu v Prilogi I, ki jih namerava opravljati.

2. Pristojni organi matične države članice v enem mesecu od prejema priglasitve iz odstavka 1 to priglasitev pošljejo pristojnim organom države članice gostiteljice.

3. Ta člen ne vpliva na pravice opravljanja storitev, ki so jih kreditne institucije pridobile pred 1. januarjem 1993.

Člen 22

Pooblastila pristojnih organov držav članic gostiteljic

1. Države članice gostiteljice lahko za statistične namene zahtevajo, da vse kreditne institucije, ki imajo podružnice na njihovem ozemlju, pristojnim organom teh držav članic gostiteljic redno poročajo o svojih dejavnostih v teh državah članicah.

Pri izpolnjevanju dolžnosti, ki jim jih nalaga člen 27, lahko države članice gostiteljice zahtevajo, da jim podružnice kreditnih institucij iz drugih držav članic posredujejo enake informacije, kakor jih zahtevajo od nacionalnih kreditnih institucij za ta namen.

2. Če pristojni organi države članice gostiteljice ugotovijo, da institucija, ki ima podružnico ali neposredno opravlja storitve na njihovem ozemlju, ne upošteva pravnih predpisov, sprejetih v tej državi v skladu z določbami te direktive o pooblastilih pristojnih organov države članice gostiteljice, ti pristojni organi zahtevajo, da zadevna institucija zagotovi, da se to nepravilno stanje konča.

3. Če zadevna institucija ne sprejme potrebnih ukrepov, pristojni organi države članice gostiteljice o tem obvestijo pristojne organe matične države članice. Pristojni organi države članice gostiteljice čim prej izvedejo vse ustrezne ukrepe, s čimer zadevna institucija zagotovi, da se nepravilno stanje konča. Narava teh ukrepov se sporoči pristojnim organom države članice gostiteljice.

4. Če kljub ukrepom, ki jih izvede matična država članica, ali ker se ti ukrepi izkažejo za neustrezne ali pa niso izvedljivi v zadevni državi članici, institucija še naprej krši pravne predpise iz odstavka 2, ki veljajo v državi članici gostiteljici, lahko ta, potem ko obvesti pristojne organe matične države članice, izvede ustrezne ukrepe, da bi preprečila ali kaznovala nadaljnje nepravilnosti in, če je treba, prepreči zadevni instituciji nadaljnje poslovanje na svojem ozemlju. Države članice zagotovijo, da je na njihovem ozemlju kreditnim institucijam mogoče vročiti potrebne pravne dokumente v zvezi s temi ukrepi.

5. Določbe odstavkov 1 do 4 ne vplivajo na pooblastila držav članic gostiteljic za izvedbo ustreznih ukrepov, s katerimi bi preprečile ali kaznovale nepravilnosti na njihovem ozemlju, ki so v nasprotju s pravnimi predpisi, sprejetimi v javnem interesu. Ta pooblastila vključujejo možnost, da se institucijam kršiteljicam preprečijo nadaljnji posli na njihovem ozemlju.

6. Kateri koli ukrep, sprejet v skladu z odstavki 3, 4 in 5, ki vključuje kazni ali omejitve uveljavljanja svobode opravljanja storitev, je treba ustrezno utemeljiti in sporočiti zadevni instituciji. Za vsak tak ukrep velja pravica do pritožbe na sodiščih države članice, katere pristojni organi so ukrep sprejeli.

7. Preden ukrepajo v skladu s postopkom, predvidenem v odstavkih 2, 3 in 4, lahko v nujnih primerih pristojni organi države članice gostiteljice izvedejo kakršne koli previdnostne ukrepe, potrebne za zaščito interesov vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se storitve opravljajo. Komisijo in pristojne organe drugih zadevnih držav članic je treba o takih ukrepih obvestiti čim prej.

Komisija lahko po posvetu s pristojnimi organi zadevnih držav članic sklene, da mora zadevna država članica spremeniti ali razveljaviti navedene ukrepe.

8. Države članice gostiteljice lahko izvajajo pooblastila, ki so jim bila dodeljena v skladu s to direktivo, tako da izvedejo ustrezne ukrepe, da bi preprečile ali kaznovale nepravilnosti, storjene na njihovem ozemlju. Ta pooblastila vključujejo možnost, da se institucijam prepreči nadaljnje posle na njihovem ozemlju.

9. Pri odvzemu dovoljenja se pristojne organe držav članic gostiteljic o tem obvesti, ti pa izvedejo ustrezne ukrepe, da bi preprečili nadaljnje posle zadevne institucije na svojem ozemlju in zaščitili interese vlagateljev. Komisija o takih primerih Svetovalnemu odboru za bančništvo vsaki dve leti predloži poročilo.

10. Države članice Komisijo obvestijo o številu in vrsti primerov zavrnitve v skladu s členom 20(1) do (6) ali primerov, v katerih so bili izvedeni ukrepi v skladu z odstavkom 4 tega člena. Komisija

o takih primerih Svetovalnemu odboru za bančništvo vsaki dve leti predloži poročilo.

11. Nobena določba tega člena ne preprečuje kreditnim institucijam s sedeži v drugih državah članicah oglaševanja storitev v državi članici gostiteljici z vsemi komunikacijskimi sredstvi, ki so jim na voljo, v skladu s katerimi koli predpisi o obliki in vsebini takega oglaševanja, sprejetimi zaradi javnega interesa.

NASLOV IV

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 23

Priglasitev hčerinskih podjetij iz tretjih držav in pogoji dostopa do trgov v teh državah

1. Pristojni organi držav članic obvestijo Komisijo:

- (a) o kakršni koli izdaji dovoljenja neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, za katere velja zakonodaja tretje države. Komisija v skladu s tem obvesti Svetovalni odbor za bančništvo;
- (b) če to matično podjetje pridobi tolikšen delež v kreditni instituciji Skupnosti, da bi ta postala njegovo hčerinsko podjetje, Komisija v skladu s tem obvesti Svetovalni odbor za bančništvo.

Ko se dovoljenje izda neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, za katere velja zakonodaja tretje države, se struktura skupine opredeli v priglasitvi, ki jo pristojni organi naslovijo na Komisijo v skladu s členom 11.

2. Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli splošnih težavah, s katerimi se soočajo kreditne institucije pri ustanavljanju ali nadaljnjem opravljanju bančnih dejavnosti v tretji državi.

3. Komisija redno pripravlja poročila o odnosu do kreditnih institucij Skupnosti v tretjih državah v skladu s pogoji iz odstavkov 4 in 5, kar zadeva ustanovitev in nadaljnje opravljanje bančnih dejavnosti ter pridobitev deležev v kreditnih institucijah tretjih držav. Komisija ta poročila predloži Svetu skupaj z vsemi ustreznimi predlogi.

4. Če Komisija, bodisi na podlagi poročil iz odstavka 3 bodisi na podlagi drugih informacij, meni, da tretja država kreditnim institucijam Skupnosti ne dopušča učinkovitega dostopa do trga, primerljivega z dostopom, ki ga Skupnost dopušča kreditnim institucijam te tretje države, lahko Svetu predloži predloge za ustrezen mandat za pogajanje, da bi zagotovila primerljive konkurenčne možnosti za kreditne institucije Skupnosti. Svet sprejme sklep s kvalificirano večino.

5. Če Komisija, bodisi na podlagi poročil iz odstavka 3 bodisi na podlagi drugih informacij, meni, da obravnava kreditnih institucij Skupnosti v tretji državi ne ponuja enakih konkurenčnih možnosti, kakor so na voljo domačim kreditnim institucijam, in da pogoji za učinkovit dostop do trga niso izpolnjeni, lahko začne pogajanja za izboljšanje nastalih razmer.

V okoliščinah, opisanih v prvem pododstavku, se lahko poleg začetka pogajanj v skladu s postopkom iz člena 60(2) kadar koli sprejme sklep, da morajo pristojni organi držav članic omejiti ali začasno odložiti svoje sklepe o zahtevah, ki so v postopku reševanja v času sprejema zgoraj navedenega sklepa, ali bodočih zahtevah za izdajo dovoljenja in pridobitev deležev neposrednih ali posrednih matičnih podjetij, za katere velja zakonodaja zadevne tretje države. Ukrepi ne smejo trajati dlje kakor tri mesece.

Pred koncem zgoraj navedenega trimesečnega obdobja in glede na izid pogajanj lahko Svet, ki ukrepa na predlog Komisije, s kvalificirano večino sprejme sklep o tem, ali se ukrepi nadaljujejo.

Take omejitve in začasne odložitve se ne smejo uporabljati za ustanavljanje hčerinskih podjetij kreditnih institucij ali njihovih

hčerinskih podjetij z ustreznim dovoljenjem v Skupnosti ali za pridobivanje deležev takih institucij ali hčerinskih podjetij v kreditnih institucijah Skupnosti.

6. Kadar Komisija meni, da gre za enega izmed primerov, opisanih v odstavkih 4 in 5, država članica Komisijo na njeno zahtevo obvesti:

- (a) o vseh zahtevah za izdajo dovoljenja neposrednemu ali posrednemu hčerinskemu podjetju enega ali več matičnih podjetij, za katere veljajo zakoni zadevne tretje države;
- (b) ko je obveščena v skladu s členom 16, da tako podjetje name-rava pridobiti tolikšen delež v kreditni instituciji Skupnosti, da bi ta postala njegovo hčerinsko podjetje.

Obveznost posredovanja informacij preneha ob sklenitvi dogo-vora s tretjo državo iz odstavka 4 ali 5 ali ob prenehanju uporab-ljanja ukrepov iz drugega in tretjega pododstavka odstavka 5.

7. Ukrepi, sprejeti v skladu s tem členom, so v skladu z obvez-nostmi Skupnosti, izhajajočimi iz vseh dvostranskih ali večstranskih mednarodnih sporazumov, ki urejajo začetek oprav-ljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij.

Člen 24

Podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Skupnosti

1. Ko podružnice kreditnih institucij s sedeži zunaj Skupnosti začenejajo ali nadaljujejo z opravljanjem dejavnosti, države članice zanje ne uporabljajo določb, ki tem institucijam omogočajo ugod-nejše obravnavanje kot podružnicam kreditnih institucij s sedeži v Skupnosti.

2. Pristojni organi Komisiji in Svetovalnemu odboru za bančniš-tvo prigrasijo vsa dovoljenja, izdana podružnicam kreditnih insti-tucij s sedeži zunaj Skupnosti.

3. Brez poseganja v odstavku 1 se lahko Skupnost na podlagi sporazumov, sklenjenih v skladu s Pogodbo z eno ali več tretjimi

državami, dogovori, da uporablja določbe, v skladu s katerimi bodo na podlagi načela vzajemnosti podružnice kreditnih insti-tucij s sedeži zunaj Skupnosti deležne enake obravnave na celotnem ozemlju Skupnosti.

Člen 25

Sodelovanje s pristojnimi organi tretjih držav pri nadzoru na konsolidirani osnovi

1. Komisija lahko sama ali na zahtevo države članice Svetu pred-loži predloge za pogajanje o sporazumih z eno ali več tretjimi državami o načinu izvajanja nadzora na konsolidirani osnovi nad:

- kreditnimi institucijami, katerih matična podjetja imajo sedeže v tretji državi, in
- kreditnimi institucijami v tretjih državah, katerih matična podjetja, bodisi da gre za kreditne institucije ali finančne hol-dinge, imajo sedeže v Skupnosti.

2. Sporazumi iz odstavka 1 morajo zlasti zagotoviti:

- da lahko pristojni organi držav članic pridobijo informacije, potrebne za nadzor na osnovi konsolidiranega finančnega sta-nja kreditnih institucij ali finančnih holdingov, ki so v Skup-nosti in imajo hčerinske družbe, ki so kreditne institucije ali finančne institucije zunaj Skupnosti ali, če imajo kapitalske deleže v takih institucijah,
- da lahko pristojni organi tretjih držav pridobijo informacije, potrebne za nadzor matičnih družb, ki imajo sedeže na nji-hovih ozemljih in imajo hčerinske družbe, ki so kreditne insti-tucije ali finančne institucije v eni ali več državah članicah ali, če imajo kapitalske deleže v takih institucijah.

3. Komisija in Svetovalni odbor za bančništvo bosta preučila izid pogajanj iz odstavka 1 in nastale razmere.

NASLOV V

NAČELA IN TEHNIČNI INSTRUMENTI ZA BONITETNI NADZOR

POGLAVJE 1

Člen 29

NAČELA BONITETNEGA NADZORA

Pregled podružnic, ustanovljenih v drugi državi članici, na kraju samem

Člen 26

Pristojnost matične države članice za nadzor

1. Za bonitetni nadzor kreditne institucije, vključno z dejavnostmi, ki jih opravlja v skladu s členoma 18 in 19, so odgovorni pristojni organi matične države članice, brez poseganja v tiste določbe te direktive, ki to odgovornost nalagajo pristojnim organom države članice gostiteljice.

2. Odstavek 1 ne preprečuje nadzora na konsolidirani osnovi v skladu s to direktivo.

Člen 27

Pristojnosti države članice gostiteljice

Države članice gostiteljice do nadaljnjega usklajevanja ostanejo odgovorne za nadzor likvidnosti podružnic kreditnih institucij v sodelovanju s pristojnimi organi matične države članice. Brez poseganja v ukrepe, potrebne za okrepitev Evropskega monetarnega sistema, države članice gostiteljice ostanejo v celoti odgovorne za ukrepe, ki so potrebni za izvajanje njihovih monetarnih politik. Ti ukrepi ne smejo predpisovati diskriminatorne ali omejevalne obravnave na osnovi dejstva, da je kreditna institucija pridobila dovoljenje v drugi državi članici.

Člen 28

Sodelovanje pri nadzoru

Pristojni organi zadevnih držav članic tesno sodelujejo pri nadzoru dejavnosti kreditnih institucij, še zlasti tistih, ki poslujejo prek ustanovljenih podružnic, v eni ali več drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža. Medsebojno si izmenjujejo vse informacije o upravljanju in lastništvu takih kreditnih institucij, zato da bi se olajšala nadzor in preučitev pogojev za izdajo dovoljenja, in vse informacije, ki jim lahko olajšajo spremljanje in nadzor poslovanja takih institucij, zlasti glede likvidnosti, solventnosti, jamstva za vloge, omejitve velikih izpostavljenosti, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranje kontrole.

1. Države članice gostiteljice predpišejo, da lahko v primeru, če kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje v drugi državi članici, opravlja svojo dejavnost prek podružnice, pristojni organi matične države članice ali osebe, ki jih ti pooblastijo za ta namen, po tem ko obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice, preverijo informacije iz člena 28 na kraju samem.

2. Pristojni organi matične države članice se lahko tudi za pregled podružnic zatečejo k uporabi drugih postopkov, določenih v členu 56(7).

3. Ta člen ne vpliva na pravico pristojnih organov države članice gostiteljice, da pri opravljanju svojih dolžnosti v skladu s to direktivo na kraju samem pregledajo podružnice, ustanovljene na njihovem ozemlju.

Člen 30

Izmenjava informacij in poklicna skrivnost

1. Države članice predpišejo, da za vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, in revizorje ali strokovnjake, ki delajo v imenu pristojnih organov, velja dolžnost varovanja poklicne skrivnosti. To pomeni, da ne smejo nobeni osebi ali organu razkriti nobenih zaupnih informacij, ki jih utegnejo prejeti med opravljanjem svojih nalog, razen v obliki povzetka ali zbirne informacije, tako da posameznih institucij ni mogoče prepoznati brez poseganja v primere, za katere velja kazensko pravo.

Vendar pa je v primerih, ko je zoper kreditno institucijo uveden stečaj ali postopek prisilnega prenehanja, v civilnem ali gospodarskem postopku dovoljeno razkriti zaupne informacije, ki ne zadevajo tretjih oseb, ki poskušajo rešiti to kreditno institucijo.

2. Odstavek 1 pristojnim organom raznih držav članic ne preprečuje izmenjave informacij v skladu s to direktivo in drugimi direktivami, ki se nanašajo na kreditne institucije. Za te informacije veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti, navedeni v odstavku 1.

3. Države članice lahko sporazume o sodelovanju, ki predpisujejo izmenjavo informacij, sklepajo s pristojnimi organi tretjih držav ali z organi ali subjekti tretjih držav, opredeljenimi v odstavkih 5 in 6, le, če velja za razkrite informacije jamstvo varovanja poklicne skrivnosti, ki je vsaj enako tistemu iz tega člena. Taka izmenjava informacij mora biti namenjena opravljanju nalog nadzora navedenih organov ali subjektov.

Če informacija izvira iz druge države članice, se je ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jo razkrili, in se sme, če je primerno, razkriti le izključno za namen, za katerega so ti pristojni organi dali soglasje.

4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne informacije iz odstavka 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri opravljanju svojih nalog:

— da preverijo, ali so izpolnjeni pogoji za začetek poslovanja kreditnih institucij, in da olajšajo nadzor poslovanja zlasti pri spremljanju likvidnosti, solventnosti, velikih izpostavljenosti, upravnih in računovodskih postopkov ter mehanizmov notranje kontrole na nekonsolidirani ali konsolidirani osnovi, ali

— pri uvedbi sankcij, ali

— pri upravnih pritožbah zoper odločbe pristojnih organov, ali

— pri sodnih postopkih, sproženih v skladu s členom 33 ali posebnimi določbami, predpisanimi v tej in drugih direktivah, sprejetih v zvezi s kreditnimi institucijami.

5. Odstavka 1 in 4 ne preprečujeta izmenjave informacij znotraj države članice, če sta v isti državi članici dva ali več pristojnih organov, ali med državami članicami, med pristojnimi organi in med:

— organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih finančnih institucij in zavarovalnic, ter organi, ki so odgovorni za nadzor finančnih trgov,

— subjekti, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju kreditnih institucij ter v drugih podobnih postopkih,

— osebami, odgovornimi za opravljanje z zakonom predpisanih revizij letnih računovodskih izkazov kreditnih institucij in drugih finančnih institucij,

pri opravljanju njihovih nadzornih funkcij ter pri razkritju informacij organom, ki upravljajo sheme zajamčenih vlog in so potrebni za izvajanje njihovih nalog. Za prejete informacije veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti, navedeni v odstavku 1.

6. Ne glede na odstavke 1 do 4 lahko države članice odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in med:

— organi, odgovornimi za nadzor subjektov, ki sodelujejo pri likvidaciji in stečaju kreditnih institucij ter v drugih podobnih postopkih,

— organi, ki so odgovorni za nadzor oseb, ki opravljajo z zakonom predpisane revizije letnih računovodskih izkazov zavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij.

Države članice, ki se lahko zatečejo k določbam prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

— informacije so namenjene za izvajanje nalog nadzora iz prvega pododstavka,

— za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1,

— če informacija izvira iz druge države članice, se ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jo razkrili, in se sme, po potrebi, razkriti le izključno za namen, za katerega so ti pristojni organi dali soglasje.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo naziv organov, ki lahko prejmejo informacije v skladu s tem odstavkom.

7. Ne glede na odstavke 1 do 4 lahko države članice zaradi krepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistema odobrijo izmenjavo informacij med pristojnimi organi in organi ali subjekti, ki so po zakonu odgovorni za odkrivanje in raziskovanje kršitev prava gospodarskih družb.

Države članice, ki se lahko zatečejo k določbi iz prvega pododstavka, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

- informacije so namenjene opravljanju nalog iz prvega pododstavka,
- za informacije, prejete v tem pomenu, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1,
- če informacija izvira iz druge države članice, se ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jo razkrili, in se sme, po potrebi, razkriti le izključno za namen, za katerega so ti pristojni organi dali soglasje.

Če v državi članici organom ali subjektom iz prvega pododstavka zaradi njihove specifične pristojnosti pri opravljanju nalog odkrivanja in raziskovanja pomagajo osebe, imenovane za ta namen, ki niso zaposlene v javnem sektorju, imajo lahko pod pogoji, določenimi v drugem pododstavku, tudi te osebe možnost izmenjave informacij, predpisanih v prvem pododstavku.

Za izvajanje tretje alineje drugega pododstavka organi ali subjekti iz prvega pododstavka sporočijo pristojnim organom, ki so razkrili informacijo, imena in natančne odgovornosti oseb, katerim naj bi se informacije poslale.

Države članice Komisiji in drugim državam članicam sporočijo naziv organov ali subjektov, ki lahko prejmejo informacije v skladu s tem odstavkom.

Komisija do 31. decembra 2000 pripravi poročilo o uporabi določb tega odstavka.

8. Ta člen pristojnemu organu ne preprečuje, da bi posredoval:

- centralnim bankam in drugim subjektom s podobno funkcijo kakor monetarne oblasti,
- po potrebi drugim javnim organom, odgovornim za nadzor plačilnih sistemov,

informacije, namenjene za opravljanje njihovih nalog, prav tako pa ne preprečuje takim organom ali subjektom, da posredujejo take informacije pristojnim organom, ki jih bodo morda potrebovali za namene iz odstavka 4. Za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti, ki jih nalaga ta člen.

9. Poleg tega lahko, ne glede na določbe iz odstavkov 1 in 4, države članice na osnovi zakonskih določb odobrijo razkritje nekaterih informacij drugim oddelkom administracije centralne ravni države, ki so odgovorni za zakonodajo o nadzoru kreditnih institucij, finančnih institucij, investicijskih storitev in zavarovalnic ter inšpektorjem, ki delajo v imenu teh oddelkov.

Vendar se sme take informacije razkriti le, če so potrebne zaradi bonitetnega nadzora.

Vendar države članice predpišejo, da se informacij, prejetih v skladu s členoma 2 in 5, ter informacij, pridobljenih s preverjanjem na kraju samem v skladu s členom 29(1) in (2), ne sme nikoli razkriti v primerih iz tega odstavka, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so razkrili te informacije, ali pristojnih organov države članice, v kateri se je preverjanje na kraju samem izvedlo.

10. Ta člen pristojnim organom ne preprečuje, da informacije iz odstavkov 1 do 4 posredujejo klirinški hiši ali drugemu podobnemu subjektu, priznanemu po nacionalni zakonodaji za opravljanje klirinških storitev in poravnave za enega izmed trgov držav članic, če menijo, da je treba informacije posredovati za zagotovitev ustreznega delovanja teh subjektov v zvezi s plačilnimi zamudami ali potencialnimi plačilnimi zamudami udeležencev trga. Za informacije, prejete za ta namen, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1. Vendar države članice predpišejo, da se informacij, prejetih v skladu z odstavkom 2, ne sme razkriti v primerih iz tega odstavka brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili.

Člen 31

Dolžnost oseb, odgovornih za nadzor nad zakonitostjo letnih in konsolidiranih računovodskih izkazov

1. Države članice predpišejo vsaj:

- (a) da je dolžnost vsake osebe, pooblaščne po Direktivi Sveta 84/253/EGS ⁽¹⁾ ki v kreditni instituciji opravlja nalogo, opredeljeno v členu 51 Direktive Sveta 78/660/EGS ⁽²⁾ ali členu 37 Direktive Sveta 83/349/EGS ali členu 31 Direktive

⁽¹⁾ Osmo Direktivo Sveta (84/253/EGS) z dne 10. aprila 1984 na podlagi člena 44(2)(g) Pogodbe o odobritvi oseb, odgovornih za zakonsko predpisane revizije izkazov računovodskih dokumentov (UL L 126, 12.5.1984, str. 20).

⁽²⁾ Četrta Direktiva Sveta (78/660/EGS) z dne 25. julija 1978 na podlagi člena 44(2)(g) Pogodbe o zaključnih izkazih določenih vrst podjetij (UL L 222, 14.8.1978, str. 11.) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 1999/60/ES (UL L 62, 26.6.1999, str. 65).

85/611/EGS ⁽¹⁾ ali kakršno koli drugo zakonsko predpisano nalogo, takoj poročati pristojnim organom o kakršnih koli dejstvih ali odločitvah glede te institucije, za katere je zvedela med opravljanjem navedene naloge in ki utegnejo:

- predstavljati resno kršitev zakonov in drugih predpisov, ki predpisujejo pogoje za izdajo dovoljenj ali specifično urejajo vodenje poslovanja kreditnih institucij, ali
- vplivati na nemoteno delovanje kreditne institucije, ali
- privedi do zavrnitve potrditve računovodskih izkazov ali do izražanja zadržkov;

(b) da je ta oseba dolžna prav tako poročati o kakršnih koli dejstvih in odločitvah, za katere je izvedela med opravljanjem naloge iz točke (a) v podjetju, ki je tesno povezana oseba na osnovi obvladujočega razmerja s kreditno institucijo, v kateri opravlja navedeno nalogo.

2. Če osebe, pooblašene po Direktivi 84/253/EGS, v dobri veri pristojnim organom razkrijejo kakršna koli dejstva ali odločitve iz odstavka 1, se taka razkritja ne štejejo za kršitev katere koli omejitve razkrivanja informacij, predpisane s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in osebe za to nikakor niso odgovorne.

Člen 32

Pooblastila pristojnih organov za kaznovanje

Brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenj in v določbe kazenskega prava države članice predpišejo, da lahko njihovi pristojni organi proti kreditnim institucijam ali tistim, ki dejansko obvladujejo poslovanje kreditnih institucij, ki kršijo zakone in druge predpise o nadzoru ali opravljanju njihovih dejavnosti, sprejmejo ali jim naložijo kazni ali ukrepe s specifičnim ciljem odpraviti ugotovljene kršitve ali vzroke zanje.

Člen 33

Pravica do pritožbe na sodiščih

Države članice zagotovijo, da zoper odločbe, sprejete za kreditne institucije v skladu z zakoni in drugimi predpisi, sprejetimi v

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov za podjetja glede kolektivnih investicij v prenosljive vrednostne papirje (UCITS) (UL L 375, 31.12.1985, str. 3.) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7.)

skladu s to direktivo, velja pravica do pritožbe na sodiščih. Enako velja, če v šestih mesecih po vložitvi prošnje za izdajo dovoljenja, ki vsebuje vse zahtevane informacije v skladu z veljavnimi določbami, ni sprejeta odločitev o izdaji dovoljenja.

POGLAVJE 2

TEHNIČNI INSTRUMENTI ZA BONITETNI NADZOR

Oddelek 1

Lastni viri sredstev

Člen 34

Splošna načela

1. Kadar koli država članica opredeli z zakonom ali drugim predpisom določbo o izvajanju zakonodaje Skupnosti, ki se nanaša na bonitetni nadzor delujoče kreditne institucije, ki uporablja izraz ali se sklicuje na koncept lastnih virov sredstev, ta izraz ali koncept uskladi z opredelitvijo iz odstavkov 2, 3 in 4 ter členov 35 do 38.

2. V skladu z omejitvami iz člena 38 nekonsolidirane lastne vire sredstev kreditnih institucij sestavljajo naslednje postavke:

(1) kapital po členu 22 Direktive 86/635/EGS, če je bil vplačan, vključno s presežkom vplačanega kapitala, vendar izključujoč kumulativne prednostne delnice;

(2) rezerve po členu 23 Direktive 86/635/EGS in prenesene dobičke in izgube, ki izhajajo iz dobičkov ali izgub iz preteklih let. Države članice lahko dovolijo vključitev vmesnih dobičkov, preden se sprejme uradni sklep, le, če te dobičke preverijo osebe, odgovorne za revizijo računovodskih izkazov, in če se pristojnim organom dokaže, da so bili zneski dobičkov ovrednoteni v skladu z načeli iz Direktive 86/635/EGS in so prosti vseh predvidljivih obremenitev ali dividend;

(3) sredstva za splošna bančna tveganja po členu 38 Direktive 86/635/EGS;

- (4) revalorizacijske rezerve po členu 33 Direktive 78/660/EGS;
- (5) oblikovani popravki vrednosti po členu 37(2) Direktive 86/635/EGS;
- (6) druge postavke po členu 35;
- (7) obveznosti družbenikov kreditnih institucij, ustanovljenih kot zadruge, ter skupne in solidarne obveznosti posojiljemalcev nekaterih institucij, organizirane v obliki skladov iz člena 36(1);
- (8) kumulativne prednostne delnice s fiksno dividendo in podrejeni dolžniški kapital iz člena 36(3).

V skladu s členom 38 se odštejejo naslednje postavke:

- (9) lastne delnice po knjigovodski vrednosti v lasti kreditne institucije;
- (10) neopredmetena sredstva po členu 4(9) („Sredstva“) Direktive 86/635/EGS;
- (11) materialne izgube tekočega poslovnega leta;
- (12) deleži v drugih kreditnih in finančnih institucijah, ki predstavljajo več kakor 10 % kapitala v teh institucijah, podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35, ki jih ima v lasti kreditna institucija, in ki se nanašajo na tiste kreditne in finančne institucije, v katerih ima ta kreditna institucija deleže, ki v vsakem posameznem primeru presegajo 10 % kapitala teh institucij.

Če ima kreditna institucija začasno v lasti delnice druge kreditne ali finančne institucije za dajanje finančne pomoči pri reorganizaciji in finančni rešitvi te kreditne ali finančne institucije, lahko pristojni organ odstopi od te določbe;

- (13) deleži v drugih kreditnih in finančnih institucijah, ki ne presegajo 10 % njihovega kapitala, podrejene terjatve in instrumenti iz člena 35, ki jih ima v lasti kreditna institucija, in se nanašajo na tiste kreditne in finančne institucije, ki niso navedene v točki (12), upošteva se seštevek vseh teh deležev, podrejenih terjatev in instrumentov, ki skupno presega 10 % lastnih virov sredstev te kreditne institucije, izračunanih pred odštetjem postavk, navedenih v točki (12).

Do poznejšega usklajevanja določb o konsolidaciji lahko države članice predpišejo, da za izračun nekonsolidiranih lastnih virov sredstev matičnim podjetjem, ki so predmet nadzora na konsolidirani osnovi, ni treba odšteti svojih deležev v drugih kreditnih

ali finančnih institucijah, vključenih v konsolidacijo. Ta določba se uporablja za vsa pravila varnega in skrbnega poslovanja, usklajena z akti Skupnosti.

3. Koncept lastnih virov sredstev, kakor je opredeljen v točkah (1) do (8) odstavka 2, vključuje največje možno število postavk in zneskov. Uporaba teh postavk in določanje nižjih zgornjih meja ter odštevanje postavk, ki niso našteje v točkah (9) do (13) odstavka 2, se prepusti presoji držav članic. Kljub temu morajo države članice upoštevati večjo konvergenco glede skupne opredelitve lastnih virov sredstev.

Za ta namen Komisija najpozneje do 1. januarja 1996 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi tega člena in členov 35 do 39, po potrebi skupaj s predlogi za spremembe, če bo menila, da je potrebno. Najpozneje do 1. januarja 1998 Evropski parlament in Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, in po posvetu z Ekonomsko-socialnim odborom, preučita opredelitev lastnih virov sredstev, zato da bi poenotila uporabo skupne opredelitve.

4. Postavke, našteje v točkah (1) do (5) odstavka 2, morajo biti kreditni instituciji na razpolago za neomejeno in takojšnjo uporabo za kritje tveganj ali izgub, kakor hitro se te pojavijo. Znesek mora biti v trenutku izračuna prost vseh predvidljivih davčnih obremenitev ali pa mora biti ustrezno prilagojen, če se zaradi davčnih obremenitev vrednost, do katere se te postavke lahko uporabijo za kritje tveganj in izgub, zmanjša.

Člen 35

Druge postavke

1. Koncept lastnih virov sredstev, ki ga uporablja država članica, lahko vključuje tudi druge postavke, pod pogojem, da imajo ne glede na pravne ali računovodske oznake naslednje značilnosti:

- (a) prosto so na voljo kreditni instituciji za kritje običajnih bančnih tveganj, če prihodek ali kapitalske izgube še niso ugotovljene;
- (b) izkažejo se v notranjih računovodskih izkazih;
- (c) njihovo vrednost določi vodstvo kreditne institucije, potrdijo pa jo neodvisni revizorji, o vrednosti teh postavk obvestijo pristojne organe, ki izvajajo tudi nadzor nad temi kreditnimi institucijami.

2. Kakor druge postavke se lahko sprejmejo tudi vrednostni papirji, ki nimajo določenega roka zapadlosti, in drugi instrumenti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) ne smejo biti vnovčeni na zahtevo prinosnika ali ne brez predhodnega soglasja pristojnega organa;
- (b) dolžniška pogodba mora kreditni instituciji dajati možnost odloga izplačila obresti na dolg;
- (c) terjatve posojilodajalca do kreditne institucije morajo biti v celoti podrejene terjatvam vseh nepodrejenih upnikov;
- (d) dokumenti, ki urejajo izdajo vrednostnih papirjev, morajo predpisovati, da dolg in neplačane obresti absorbirajo izgubo, hkrati pa omogočijo kreditni instituciji, da nadaljuje trgovanje;
- (e) upoštevajo se le v celoti plačani zneski.

Tem se lahko dodajo kumulativne prednostne delnice, razen tistih iz točke 8 člena 34(2).

Člen 36

Druge določbe o lastnih virih sredstev

1. Obveznosti družbenikov kreditnih institucij, ustanovljenih kot zadruga iz točke 7 člena 34(2), sestavljajo nevplačani kapital teh zadrug; skupaj s pravnimi obveznostmi družbenikov teh zadrug tvorijo dodatna nevračljiva sredstva, v primeru, če kreditna institucija utrpi izgubo, pri čemer mora biti omogočeno zahtevati vplačilo teh sredstev brez odlašanja.

Solidarne in skupne obveznosti posojilojemalcev pri kreditnih institucijah, organiziranih v obliki skladov, se obravnavajo enako kakor predhodne postavke.

Vse take postavke se lahko vključijo v lastne vire sredstev, če se štejejo kot lastni viri sredstev institucij iz te kategorije po nacionalni zakonodaji.

2. Države članice ne bodo vključevale v lastne vire sredstev javnih kreditnih institucij garancij, ki jih same ali njihove lokalne oblasti izdajajo takim institucijam.

3. Države članice ali pristojni organi lahko kumulativne prednostne delnice s fiksno dividendo iz točke (8) člena 34(2) in podrejeni dolžniški kapital iz navedene določbe vključijo v lastne vire sredstev, če obstajajo zavezujoče pogodbe, v skladu s katerimi so pri stečaju ali likvidaciji kreditne institucije te postavke uvrščene za terjatve vseh drugih upnikov in se ne poplačajo, dokler niso poravnani vsi drugi takrat neplačani dolgovi.

Podrejeni dolžniški kapital mora izpolnjevati tudi naslednja merila:

- (a) upoštevajo se lahko le v celoti plačana sredstva;
- (b) prvotni rok zapadlosti zadevnih posojil mora biti najmanj pet let, po tem se lahko poplačajo; če zapadlost dolga ni določena, se ta lahko odplača le s petletnim odpovednim rokom, razen če se posojila ne štejejo več med lastne vire sredstev ali če ni za predčasno odplačilo izrecno potrebno predhodno soglasje pristojnih organov. Pristojni organi lahko odobrijo predčasno odplačilo takih posojil, pod pogojem, da se zahteva vloži na pobudo izdajatelja in da to ne vpliva na solventnost kreditne institucije;
- (c) obseg podrejenega dolžniškega kapitala, ki se lahko uvršča med lastne vire sredstev, se mora postopno zmanjševati, vsaj zadnjih pet let pred datumom poplačila;
- (d) posojilna pogodba ne sme vključevati nobene klavzule, ki predpisuje, da v specifičnih okoliščinah, razen pri prenehanju kreditne institucije, dolg postane vračljiv pred dogovorjenim datumom odplačila.

Člen 37

Izračun lastnih virov sredstev na konsolidirani osnovi

1. Če se izračun izvrši na konsolidirani osnovi, se konsolidirani zneski postavk, naštetih v členu 34(2), uporabijo v skladu s pravili, določenimi v členih 52 do 56. Poleg tega se lahko tudi naslednje postavke, kadar so to kreditne („negativne“) postavke, štejejo kot konsolidirane rezerve za izračun lastnih virov sredstev:

- kakršni koli manjšinski deleži po členu 21 Direktive 83/349/EGS, če se uporablja globalna integracijska metoda,
- prva konsolidacijska razlika po členih 19, 30 in 31 Direktive 83/349/EGS,
- razlike pretvorbe, vključene v konsolidirane rezerve v skladu s členom 39(6) Direktive 86/635/EGS,
- kakršna koli razlika, ki je posledica vključitve določenih pravic udeležbe v skladu z metodo, predpisano v členu 33 Direktive 83/349/EGS.

2. Če so zgornje postavke debetne („pozitivne“) postavke, jih je treba odšteti pri izračunu konsolidiranih lastnih virov sredstev.

Člen 38

Odbitki in omejitve

1. Za postavke iz točk (4) do (8) člena 34(2) veljajo naslednje omejitve:

- (a) skupna vrednost postavk iz točk (4) do (8) ne sme preseči maksimuma 100 % skupne vrednosti postavk iz točk (1), (2) in (3), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (9), (10) in (11);
- (b) skupna vrednost postavk iz točk (7) in (8) ne sme preseči 50 % maksimuma vrednosti postavk iz točk (1), (2) in (3), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (9), (10) in (11);
- (c) skupna vrednost postavk iz točk (12) in (13) se odšteje od skupne vrednosti vseh postavk.

2. Pristojni organi lahko v začasnih in izjemnih okoliščinah odobrijo kreditnim institucijam, da presežejo omejitve, predpisane v odstavku 1.

Člen 39

Zagotavljanje dokaza pristojnim organom

O skladnosti s pogoji, določenimi v členu 34(2), (3) in (4) ter členih 35 do 38, je treba pristojnim organom predložiti zadovoljiv dokaz.

Oddelek 2

Stopnja solventnosti

Člen 40

Splošna načela

1. Stopnja solventnosti je razmerje med lastnimi viri sredstev, opredeljenimi v členu 41, in tveganju prilagojene tehtane vsote bilančnih in zunajbilančnih postavk v skladu s členom 42.

2. Stopnje solventnosti kreditnih institucij, ki niso niti matična podjetja, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive 83/349/EGS, niti hčerinska podjetja teh institucij, se zračunajo na individualni osnovi.

3. Stopnje solventnosti kreditnih institucij, ki so matična podjetja, se izračunajo na konsolidirani osnovi v skladu z metodami, določenimi v tej direktivi in v Direktivi 86/635/EGS.

4. Pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenj in za nadzor matičnega podjetja, ki je kreditna institucija, lahko zahtevajo tudi izračun delno konsolidirane ali nekonsolidirane stopnje tega matičnega podjetja in katerega koli njegovega hčerinskega podjetja, katerim pristojni organi izdajo dovoljenje in ga nadzorujejo. Če se spremljanje ustrezne razporeditve kapitala znotraj bančne skupine ne izvaja, je treba uvesti druge ukrepe.

5. Brez poseganja v skladnost kreditnih institucij z zahtevami iz odstavkov 2, 3 in 4 ter člena 52(8) in (9) pristojni organi zagotovijo, da stopnje zračunajo vsaj dvakrat letno, bodisi kreditne institucije same, ki rezultate in kakršne koli zahtevane sestavne podatke sporočijo pristojnim organom, bodisi pristojni organi z uporabo podatkov, ki jim jih posredujejo kreditne institucije.

6. Aktiva in zunajbilančne postavke se ovrednotijo v skladu z Direktivo 86/635/EGS.

Člen 41

Števec: lastni viri sredstev

Lastni viri sredstev, opredeljeni v tej direktivi, predstavljajo števec stopnje solventnosti.

Člen 42

Imenovalec: tveganju prilagojena tehtana aktiva in zunajbilančne postavke

1. Stopnje kreditnega tveganja, izražene kot uteži v odstotkih, se pripišejo aktivnim postavkam v skladu s členoma 43 in 44 ter izjemoma v skladu s členi 45, 62 in 63. Bilančna vrednost vsake aktivne postavke se nato pomnoži z ustrezno utežjo, rezultat tega pa je tveganju prilagojena tehtana vrednost postavk.

2. Pri zunajbilančnih postavkah, naštetih v Prilogi II, se uporablja dvostopenjski izračun, predpisan v členu 43(2).

3. Pri zunajbilančnih postavkah iz člena 43(3) se potencialni stroški nadomestitve pogodb ob neizpolnjevanju pogodbenih obveznosti sodelujoče stranke zračunajo z eno izmed dveh metod, določenih v Prilogi III. Ti stroški se pomnožijo z ustreznimi utežmi sodelujoče stranke iz člena 43(1), le da se pri tem predpisane

uteži 100 % nadomestijo z utežmi 50 % za izračun tveganju pri lagojenih tehtanih vrednosti postavk.

4. Skupni znesek tveganju prilagojenih tehtanih vrednosti aktive in zunajbilančnih postavk iz odstavkov 2 in 3 je imenovalce stopnje solventnosti.

Člen 43

Uteži za tehtana tveganja

1. Kljub temu da lahko pristojni organi določijo višje uteži, če se jim zdi to primerno, veljajo za različne kategorije aktivnih postavk naslednje uteži:

(a) utež 0 %

- (1) denarna sredstva in enakovredne postavke;
- (2) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države in centralnih bank v Coni A;
- (3) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do Evropskih skupnosti;
- (4) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami centralne ravni države in centralnih bank v Coni A ali Evropskih skupnosti;
- (5) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države in centralnih bank v Coni B, denominirane in vplačane v nacionalnih valutah posojilojemalcev;
- (6) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami centralne ravni države in centralnih bank v Coni B, denominirane in vplačane v nacionalni valuti, ki je skupna garantu in posojilojemalcu;
- (7) aktivne postavke, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z vrednostnimi papirji, katerih izdajatelj je centralna raven države in centralne banke v Coni A ali Evropske skupnosti, ali z gotovinskimi vlogami ali s potrdili o vlogah ali drugimi podobnimi instrumenti, ki jih je izdala in so v hrambi pri posojilni instituciji;

(b) utež 20 %

- (1) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do Evropske investicijske banke (EIB);
- (2) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do multilateralnih razvojnih bank;

- (3) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami EIB;
- (4) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami multilateralnih razvojnih bank;
- (5) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih oblasti ali lokalnih oblasti v Coni A v skladu s členom 44;
- (6) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami regionalnih oblasti ali lokalnih oblasti v Coni A v skladu s členom 44;
- (7) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do kreditnih institucij v Coni A in niso sestavni del lastnih virov sredstev teh institucij;
- (8) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z dospelostjo enega leta ali manj do kreditnih institucij v Coni B, razen vrednostnih papirjev, izdanih od teh kreditnih institucij, ki se upoštevajo kot sestavni del njihovih lastnih virov sredstev;
- (9) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami kreditnih institucij v Coni A;
- (10) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z dospelostjo enega leta ali manj z izrecnimi garancijami kreditnih institucij v Coni B;
- (11) aktivne postavke, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z vrednostnimi papirji, ki jih je izdala EIB ali multilateralne razvojne banke;
- (12) gotovinske postavke za denar na poti;

(c) utež 50 %

- (1) posojila, v celoti in povsem zavarovana, kakor zahtevajo pristojni organi, s hipotekami na stanovanjskih nepremičninah, ki jih posojilojemalec zaseda ali oddaja ali jih bo zasedal ali oddajal, in posojila v celoti in povsem zavarovana, kakor zahtevajo pristojni organi z deleži v finskih stanovanjskih družbah, delujočih v skladu s finskim Zakonom o stanovanjskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, nanašajočo se na stanovanjske nepremičnine, ki jih posojilojemalec zaseda ali oddaja ali jih bo zasedal ali oddajal;

„hipotekarno zavarovani vrednostni papirji“, ki se lahko obravnavajo kot posojila iz prvega pododstavka ali iz člena 62(1), če pristojni organi, ob upoštevanju veljavnega pravnega okvira v vsaki državi članici presodijo, da so z vidika kreditnega tveganja enaki. Brez poseganja v vrste

vrednostnih papirjev, ki so lahko vključeni in lahko izpolnjujejo pogoje iz točke 1, lahko „hipotekarno zavarovani vrednostni papirji“ vključujejo instrumente iz oddelka B(1)(a) in (b) Priloge k Direktivi Sveta 93/22/EGS⁽¹⁾. Pristojni organi morajo zlasti zagotoviti, da:

(i) so taki vrednostni papirji v celoti in neposredno zavarovani s hipotekami, združenimi v skupnem paketu, ki so enake vrste kakor tiste, opredeljene v prvem pododstavku ali členu 62(1), in so v celoti izvršljive, ko so hipotekarno zavarovani vrednostni papirji oblikovani;

(ii) imajo, bodisi neposredno investitorji v hipotekarno zavarovane vrednostne papirje bodisi v njihovem imenu skrbnik ali pooblaščen zastopnik, sprejemljivo visoko prednostno zastavno pravico na hipotekarnem premoženju, in sicer v sorazmerju z vrednostnimi papirji, ki jih imajo v lasti;

(2) aktivne časovne razmejitve: za te aktivne postavke se uporablja utež kakor za sodelujočo stranko, če jo lahko kreditna institucija določi v skladu z Direktivo 86/635/EGS. Nasprotno pa se, če ni mogoče določiti sodelujoče stranke, uporablja pavšalna utež 50 %;

(d) utež 100 %

(1) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države in centralnih bank v Coni B, razen če so denominirane in vplačane v nacionalni valuti posojiljemalca;

(2) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih ali lokalnih oblasti v Coni B;

(3) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z dospelostjo daljšo od enega leta, do kreditnih institucij v Coni B;

(4) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do nebančnih sektorjev v Coni A in Coni B;

(5) opredmetena „sredstva“ po členu 4(10) Direktive 86/635/EGS;

(6) imetje v delnicah, kapitalskih deležih in drugih sestavnih lastnih virov sredstev drugih kreditnih institucij, ki se ne odštejejo od lastnih virov sredstev posojilne institucije;

(7) vsa druga sredstva, razen tistih, ki se odštejejo od lastnih virov sredstev.

2. Zunajbilančne postavke, razen postavk iz odstavka 3, se obravnavajo na naslednji način. Najprej se razvrstijo v skupine glede na višino tveganja, določeno v Prilogi II. Upošteva se celotna vrednost postavk, ki predstavljajo visoko tveganje, 50 % vrednost postavk, ki predstavljajo srednje tveganje, in 20 % vrednost postavk, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje, medtem ko se vrednost postavk, ki predstavljajo nizko tveganje, določi kot nič. V drugi fazi se zunajbilančne vrednosti, prilagojene, kakor je opisano zgoraj, pomnoži z utežmi, ki ustrezajo sodelujočim strankam v skladu z obravnavo aktivnih postavk, predpisanih v odstavku 1 in členu 44. Pri pogodbah o prodaji in ponovnem povratnem odkupu sredstev in dokončnih nestandardiziranih terminskih nakupov se uporabijo uteži, ki veljajo za ustrezne aktivne postavke in ne za stranke, sodelujoče v transakciji. Delež nevplačanega kapitala, vpisanega v Evropski investicijski sklad, se tehta z utežjo 20 %.

3. Metode, določene v Prilogi III, se uporabijo za zunajbilančne postavke, našete v Prilogi IV, razen za:

— pogodbe, s katerimi se trguje na priznanih borzah,

— pogodbe na tujo valuto (razen pogodb na zlato) z izvirnim rokom zapadlosti 14 koledarskih dni ali manj.

Do 31. decembra 2006 lahko pristojni organi držav članic izvajajo uporabo metod, določenih v Prilogi III, za pogodbe, s katerimi se trguje na prostem trgu (OTC) in za katere izvaja poravnave klirinška hiša, ki deluje tudi kot pravna sodelujoča stranka, in ko vsi udeleženci v celoti zavarujejo dnevno izpostavljenost, ki jo predstavljajo za klirinško hišo, ter tako zagotovijo varstvo tekoče izpostavljenosti in potencialne bodoče izpostavljenosti. Pristojni organi morajo zagotoviti, da predloženo zavarovanje zagotavlja enako stopnjo varstva kakor zavarovanje v skladu z odstavkom 1(a)(7) in da ne obstaja nevarnost, da seštete izpostavljenosti klirinških hiš presežejo tržno vrednost predloženega zavarovanja. Države članice obvestijo Komisijo o uporabi te možnosti.

4. Če so zunajbilančne postavke krite z izrecno garancijo, se tehtajo, kakor bi bile prevzete na račun garanta in ne sodelujoče stranke. Če je potencialna izpostavljenost, ki izhaja iz zunajbilančnih transakcij, v celoti in povsem zavarovana s katero koli aktivno postavko, ki se priznava kot zavarovanje v odstavku 1(a)(7) in (b)(11), kakor zahtevajo pristojni organi, se uporablja utež 0 % ali 20 %, odvisno od zadevnega zavarovanja.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/22/EGS z dne 10. maja 1993 o investicijskih storitvah na področju vrednostnih papirjev (UL L 141, 11.6.1993, str. 27). Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 97/9/ES (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).

Države članice lahko uporabijo utež 50 % za zunajbilančne postavke, ki so poročstva ali garancije, ki imajo lastnost kreditnih nadomestkov in ki so, kakor zahtevajo pristojni organi, v celoti krite s hipotekami, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1(c)(1), v skladu z neposredno pravico garanta do takega zavarovanja.

5. Če se za aktivne in zunajbilančne postavke določi nižja utež zaradi izrecnih garancij ali zavarovanja, ki jih priznajo pristojni organi, velja ta nižja utež samo za tisti del, ki je krit z garancijo ali v celoti z zavarovanjem.

Člen 44

Tehtanje terjatev do regionalnih ali lokalnih oblasti držav članic

1. Ne glede na zahteve člena 43(1)(b) lahko države članice določijo utež 0 % za svoje regionalne in lokalne oblasti, če ni nikakršne razlike v tveganju med terjatvami do slednjih in terjatvami do njihovih centralnih ravni države, zato ker imajo regionalne ali lokalne oblasti moč zbiranja prihodkov ter zaradi obstoja posebnih institucionalnih sporazumov, ki zmanjšujejo možnost neizpolnjevanja teh plačilnih obveznosti. Utež 0 %, določena v skladu s temi merili, se uporablja za terjatve do zadevnih regionalnih ali lokalnih oblasti in za zunajbilančne postavke, prevzete v njihovem imenu, ter za terjatve do drugih in za zunajbilančne postavke, prevzete v imenu drugih, za katere garantirajo navedene regionalne ali lokalne oblasti ali so v skladu z zahtevami pristojnih organov, zavarovane z vrednostnimi papirji, ki jih izdajo navedene regionalne ali lokalne oblasti.

2. Države članice obvestijo Komisijo, če menijo, da je utež 0 % upravičena glede na merila, določena v odstavku 1. Komisija te informacije pošlje vsem državam članicam. Druge države članice lahko kreditnim institucijam, ki jih nadzorujejo njihovi pristojni organi, ponudijo možnost uporabe uteži 0 %, če začnejo poslovati z zadevnimi regionalnimi ali lokalnimi oblastmi ali če imajo terjatve z garancijo slednjih, vključno z zavarovanjem v obliki vrednostnih papirjev.

Člen 45

Drugo tehtanje

1. Brez poseganja v člen 44(1) lahko države članice uporabijo utež 20 % za aktivne postavke, ki so, kakor zahtevajo zadevni

pristojni organi, zavarovane z vrednostnimi papirji, ki jih izdajo regionalne ali lokalne oblasti v Coni A, depoziti, vloženi pri kreditnih institucijah v Coni A, razen posojilne institucije, ali s potrdili o vlogah in podobnimi instrumenti, ki jih izdajo take kreditne institucije.

2. Države članice lahko uporabijo utež 10 % za terjatve do institucij, specializiranih za medbančne trge in trge javnega dolga v svojih matičnih državah članicah, ki so pod strogim nadzorom pristojnih organov, če so te aktivne postavke v celoti in povsem zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi matičnih držav članic, s kombinacijo aktivnih postavk iz člena 43(1)(a) in (b), ki jih pristojni organi matičnih držav članic priznajo kot ustrezno zavarovanje.

3. Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli določbah, sprejetih v skladu z odstavkoma 1 in 2, in o razlogih zanje. To informacijo Komisija posreduje državam članicam. Komisija redno preučuje posledice teh določb, da bi zagotovila preprečitev kakršnega koli izkrivljanja konkurence.

Člen 46

Upravni organi in nekomercialna podjetja

Za namen člena 43(1)(b) lahko pristojni organi v koncept regionalnih in lokalnih oblasti vključijo nekomercialne upravne organe, odgovorne regionalnim ali lokalnim oblastem ali oblastem, ki po mnenju pristojnih organov izvajajo enake naloge kakor regionalne in lokalne oblasti.

Pristojni organi lahko v koncept regionalnih in lokalnih oblasti vključijo tudi cerkve in verske skupnosti, ustanovljene v obliki pravnih oseb javnega prava, če pobirajo davke v skladu z zakonodajo, ki jim daje to pravico. Vendar se v tem primeru ne uporablja možnost iz člena 44.

Člen 47

Stopnja solventnosti

1. Stopnja solventnosti kreditnih institucij mora biti v skladu s členom 40 stalno vsaj 8 %.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko pristojni organi po lastni presoji predpišejo višjo minimalno stopnjo.

Člen 49

3. Če stopnja pade pod 8 %, pristojni organi poskrbijo, da zadevna kreditna institucija uvede ustrezne ukrepe za ponovno vzpostavitev dogovorjene minimalne stopnje, kakor hitro je mogoče.

Zgornje meje velikih izpostavljenosti

1. Kreditna institucija ne sme imeti izpostavljenosti do stranke ali skupine povezanih strank, katere vrednost presega 25 % njenih lastnih virov sredstev.

Oddelek 3

Velike izpostavljenosti

Člen 48

Poročanje o velikih izpostavljenostih

1. Izpostavljenost kreditne institucije do stranke ali skupine povezanih strank se šteje za veliko izpostavljenost, če je njena vrednost enaka ali večja od 10 % lastnih virov sredstev te kreditne institucije.

2. Kreditna institucija pristojnim organom poroča o vsaki veliki izpostavljenosti po odstavku 1. Države članice po svoji presoji poskrbijo, da se poroča v skladu z eno izmed naslednjih dveh metod:

- poročanje o vseh velikih izpostavljenostih vsaj enkrat letno, skupaj s poročanjem med letom o vseh novih velikih izpostavljenostih in o vsakem povečanju obstoječih velikih izpostavljenosti, ki vsaj za 20 % presegajo vrednosti iz prejšnjega poročila,
- poročanje o vseh velikih izpostavljenostih vsaj štirikrat letno.

3. O izpostavljenostih, ki so izvzete v skladu s členom 49(7)(a), (b), (c), (d), (f), (g) in (h), ni treba poročati, kakor določa odstavek 2. Pogostost poročanja, določena v drugi alineji odstavka 2, se lahko pri izpostavljenostih iz člena 49(7)(e) in (i) in tudi iz odstavkov 8, 9 in 10 zmanjša na dvakrat letno.

4. Pristojni organi zahtevajo, da ima vsaka kreditna institucija varne upravne in računovodske postopke ter ustrezne mehanizme notranje kontrole za identificiranje in registriranje vseh velikih izpostavljenosti ter njihovih naknadnih sprememb, kakor opredeljuje in zahteva ta direktiva, in za spremljanje izpostavljenosti vsake kreditne institucije glede na njeno lastno politiko izpostavljenosti.

Če se kreditna institucija sklicuje na odstavek 3, mora hraniti evidenco navedenih razlogov vsaj eno leto po dogodku, zaradi katerega je prišlo do izvzetja, zato da lahko pristojni organi ugotovijo, ali je bilo to upravičeno.

2. Če je stranka ali skupina povezanih strank matično podjetje ali hčerinsko podjetje kreditne institucije in/ali eno ali več hčerinskih podjetij tega matičnega podjetja, se odstotek, določen v odstavku 1, zmanjša na 20 %. Države članice pa lahko izvzamejo izpostavljenosti do takih strank iz 20 % zgornje meje, če zagotovijo posebno spremljanje takih izpostavljenosti z drugimi ukrepi ali postopki. Komisijo in Svetovni odbor za bančništvo morajo obvestiti o vsebini takih ukrepov ali postopkov.

3. Kreditna institucija ne sme imeti velikih izpostavljenosti, ki bi skupaj presegle 800 % njenih lastnih virov sredstev.

4. Države članice lahko naložijo strožje zgornje meje od tistih, določenih v odstavkih 1, 2 in 3.

5. Kreditna institucija mora glede svojih izpostavljenosti vedno upoštevati zgornje meje, določene v odstavkih 1, 2 in 3. Če v izjemnem primeru izpostavljenosti presežejo te zgornje meje, je treba o tem nemudoma obvestiti pristojne organe, ki lahko, če to dopuščajo okoliščine, kreditni instituciji odobrijo neko časovno obdobje, v katerem se mora uskladiti z navedenimi zgornjimi mejami.

6. Države članice lahko iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3 v celoti ali delno izvzamejo izpostavljenosti kreditne institucije do matičnega podjetja, drugih hčerinskih podjetij tega matičnega podjetja ali lastnih hčerinskih podjetij, če so ta podjetja in tudi sama kreditna institucija vključeni v nadzor na konsolidirani osnovi, v skladu s to direktivo ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi.

7. Države članice lahko v celoti ali delno izvzamejo iz uporabe odstavkov 1, 2 in 3 naslednje izpostavljenosti:

- (a) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do centralne ravni države ali centralnih bank v Coni A;
- (b) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do Evropskih skupnosti;

- (c) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve z izrecnimi garancijami centralne ravni države ali centralnih bank v Coni A ali Evropskih skupnosti;
- (d) druge izpostavljenosti do centralne ravni države ali centralnih bank v Coni A ali Evropskih skupnosti, ali za katere te jamčijo;
- (e) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do centralne ravni države ali centralnih bank v Coni B, denominirane in po potrebi vplačane v nacionalnih valutah posojilojemalcev;
- (f) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z vrednostnimi papirji, ki jih izdajo centralne ravni države ali centralne banke v Coni A ali Evropske skupnosti ali regionalne ali lokalne oblasti države članice, za katere člen 44 določa utež 0 % za izračun stopnje solventnosti;
- (g) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z gotovinskimi vlogami, položnimi pri posojilni instituciji ali pri kreditni instituciji, ki je matično podjetje ali hčerinsko podjetje te posojilne institucije;
- (h) aktivne postavke in druge izpostavljenosti, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, s potrdili o vlogah, ki jih je izdala posojilna institucija ali kreditna institucija, ki je matično podjetje ali hčerinsko podjetje te posojilne institucije, in so v hrambi pri eni od njih;
- (i) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do kreditnih institucij, z dospelostjo enega leta ali manj, vendar ne predstavljajo lastnih virov sredstev teh institucij;
- (j) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti z dospelostjo enega leta ali manj do tistih institucij, ki niso kreditne institucije, vendar pa izpolnjujejo pogoje, opredeljene v členu 45(2), in so zavarovane v skladu z istim odstavkom;
- (k) trgovske menice in druge podobne menice, z dospelostjo enega leta ali manj, na katerih so podpisi drugih kreditnih institucij;
- (l) dolžniške vrednostne papirje, kakor so opredeljeni v členu 22(4) Direktive 85/611/EGS;
- (m) do nadaljnje uskladitve deleže v zavarovalnicah iz člena 51(3) do 40 % lastnih virov sredstev kreditne institucije, ki pridobi tak delež;
- (n) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je posojilna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za gotovinsko-klirinško poravnavo v okviru mreže;
- (o) izpostavljenosti, zavarovane, kakor zahtevajo pristojni organi, z zavarovanji v obliki drugih vrednostnih papirjev, ne tistih, ki so navedeni pod (f), pod pogojem, da teh vrednostnih papirjev ni izdala kreditna institucija sama, njeno matično podjetje ali eno od njenih hčerinskih podjetij, niti katera koli njena stranka ali z njo skupina povezanih strank. Vrednostni papirji, ki se uporabljajo kot zavarovanja, morajo biti vrednoteni po tržni ceni, imeti morajo vrednost, ki presega z garancijo krite izpostavljenosti in s katerimi se mora bodisi trgovati na borzi ali morajo biti dejansko prenosljivi in morajo redno kotirati na trgu, ki deluje pod okriljem priznanih strokovnih izvajalcev, in morajo, pristojni organi države članice, od koder kreditna institucija izvira, omogočiti ugotavljanje objektivne cene, tako da se lahko presežek vrednosti vrednostnih papirjev preveri v vsakem trenutku. Zahtevani presežek vrednosti je 100 %, pri delnicah je zahtevani presežek 150 % in 50 % zahtevani presežek pri dolžniških vrednostnih papirjih, izdanih pri kreditnih institucijah, regionalnih ali lokalnih oblasteh držav članic, razen tistih, ki so navedene v členu 44, in pri dolžniških vrednostnih papirjih, ki jih je izdala Evropska investicijska banka (EIB) in multilateralne razvojne banke. Vrednostni papirji, ki se uporabljajo kot zavarovanje, ne morejo sestavljati lastnih virov sredstev kreditne institucije;
- (p) posojila, zavarovana, kakor zahtevajo pristojni organi, s hipotekami na stanovanjskih nepremičninah ali z delnicami v finskih stanovanjskih družbah, ki delujejo v skladu s finskim Zakonom o stanovanjskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo in posli najema, pri katerih najemodajalec zadrži popolno lastništvo nad stanovanjsko nepremičnino, dano v najem, vse dokler najemnik ne uveljavi svoje opcije do nakupa, v vseh primerih do 50 % vrednosti stanovanjske nepremičnine. Vrednost premoženja se, kakor zahtevajo pristojni organi, zračuna na osnovi strogih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugim predpisom. Vrednotenje se opravi vsaj enkrat na leto. Za namene te točke stanovanjske nepremičnine pomenijo stanovanjske prostore, ki jih posojilojemalec zaseda ali oddaja;
- (q) 50 % zunajbilančnih postavk, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje, navedenih v Prilogi II;
- (r) pod pogojem, da se s tem strinjajo pristojni organi, druge garancije, razen garancij za posojila, ki temeljijo na zakonskih in podzakonskih predpisih in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme, ki imajo status kreditnih institucij in katerih znesek se tehta z utežjo 20 %.

Države članice morajo Komisijo obvestiti o uporabi te možne izbire, da bi s tem preprečile izkrivljanje konkurence;

- (s) zunajbilančne postavke, ki predstavljajo majhno tveganje, navedene v Prilogi II, če je bil sklenjen sporazum s stranko ali skupino povezanih strank, po katerem je izpostavljenost dovoljena le, kadar se zagotovi, da ne bodo presežene zgornje meje, ki se uporabljajo v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

8. Za namene odstavkov 1, 2 in 3 lahko države članice uporabijo utež 20 % za aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do regionalnih in lokalnih oblasti držav članic, in za druge izpostavljenosti do navedenih oblasti ali za garancije, ki so jih izdale take oblasti; vendar pa lahko države članice to utež znižajo na 0 % pod pogoji, določenimi v členu 44.

9. Za namene odstavkov 1, 2 in 3 lahko države članice uporabijo utež 20 % za aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do kreditnih institucij z dospelostjo več kakor eno leto in ne več kakor tri leta, in utež 50 % za aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve do kreditnih institucij z dospelostjo več kakor tri leta, pod pogojem, da so te dolžniški instrumenti, ki jih je izdala kreditna institucija, in da so ti dolžniški instrumenti po mnenju pristojnih organov dejansko prenosljivi na trgu, ki ga tvorijo strokovni izvajalci, ter da dnevno kotirajo na tem trgu ali pa so njihovo izdajo odobrili pristojni organi držav članice, iz katere izvira kreditna institucija, ki jih je izdala. Nikakor pa te postavke ne morejo predstavljati lastnih virov sredstev.

10. Z odstopanjem od odstavkov 7(i) in 9 lahko države članice uporabijo utež 20 % za aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve, in druge izpostavljenosti do kreditnih institucij ne glede na njihovo dospelost.

11. Če je izpostavljenost stranke zavarovana s tretjo stranko ali z zavarovanjem v obliki vrednostnih papirjev, ki jih izda tretja stranka pod pogoji, določenimi v odstavku 7(o), lahko države članice:

- obravnavajo izpostavljenost, kakor da je nastala do tretje stranke in ne do stranke, če tretja stranka, kakor zahtevajo pristojni organi, neposredno in brezpogojno jamči za izpostavljenost,
- obravnavajo izpostavljenost, kakor da je ta nastala do tretje stranke in ne do stranke, če je izpostavljenost, opredeljena v odstavku 7(o), zavarovana z zastavo pod pogoji, določenimi v istem odstavku.

12. Svet najpozneje do 1. januarja 1999 na podlagi poročila Komisije preuči obravnavo medbančnih izpostavljenosti, predvidenih v odstavkih 7(i), 9 in 10. Svet odloči o morebitnih spremembah predloga Komisije.

Člen 50

Nadzor velikih izpostavljenosti na konsolidirani ali nekonsolidirani osnovi

1. Če kreditna institucija ni niti matično podjetje niti hčerinsko podjetje, se bo izpolnjevanje obveznosti, ki jih nalagata člena 48 in 49 ali katere koli druge določbe Skupnosti, ki se uporabljajo za to področje, spremljalo na nekonsolidirani osnovi.

2. V drugih primerih pa se bo izpolnjevanje obveznosti, ki jih nalagata člena 48 in 49 ali katere koli druge določbe Skupnosti, ki se uporabljajo za to področje, spremljalo na konsolidirani osnovi v skladu s členi 52 do 56.

3. Države članice lahko opustijo spremljanje izpolnjevanja obveznosti na individualni ali delno konsolidirani osnovi, ki jih nalagata člena 48 in 49 ali katere koli druge določbe Skupnosti, ki se uporabljajo za to področje, pri kreditni instituciji, ki je kot matično podjetje vključena v nadzor na konsolidirani osnovi, in pri katerem koli hčerinskem podjetju take kreditne institucije, ki mu morajo izdati dovoljenje in ga nadzirati in spada pod nadzor na konsolidirani osnovi.

Države članice se lahko prav tako odpovejo takemu nadzoru, če je matično podjetje finančni holding, ki je ustanovljen v isti državi članici kakor kreditna institucija, pod pogojem, da je to podjetje vključeno v enak nadzor kakor kreditne institucije.

V primerih iz prvega in drugega pododstavka je treba sprejeti ukrepe za zagotavljanje zadovoljive razporeditve tveganj znotraj skupine.

Oddelek 4

Kvalificirani deleži zunaj finančnega sektorja

Člen 51

Zgornje meje nefinančnih kvalificiranih deležev

1. Nobena kreditna institucija ne sme imeti kvalificiranega deleža v znesku, ki presega 15 % njenih lastnih virov sredstev v podjetju, ki ni niti kreditna niti finančna institucija niti podjetje, ki opravlja

dejavnost iz drugega pododstavka člena 43(2)(f) Direktive 86/635/EGS.

POGLAVJE 3

2. Skupni znesek kvalificiranih deležev kreditne institucije v podjetjih, ki niso kreditne institucije, finančne institucije ali podjetja, ki opravljajo dejavnosti iz drugega pododstavka člena 43(2)(f) Direktive 86/635/EGS, ne sme presežati 60 % njihovih lastnih virov sredstev.

Člen 52

NADZOR NA KONSOLIDIRANI OSNOVI

3. Državam članicam ni treba uporabljati zgornjih mej, določenih v odstavkih 1 in 2, za deleže v zavarovalnicah, kakor jih opredeljuje Direktiva 73/239/EGS ⁽¹⁾ in Direktiva 79/267/EGS ⁽²⁾

4. Delnice, ki jih ima kreditna institucija začasno v lasti med finančno sanacijo ali reševalno akcijo ali med opravljanjem stori-tev odkupa nove izdaje vrednostnih papirjev za nadaljnjo prvo prodajo ali pa jih ima v lasti v svojem imenu in za tuj račun, ne štejejo za kvalificirane deleže za izračunavanje zgornjih mej, določenih v odstavkih 1 in 2. Delnice, ki niso finančna stalna sredstva, kakor jih opredeljuje člen 35(2) Direktive 86/635/EGS, niso vključene.

5. Zgornje meje, določene v odstavkih 1 in 2, se lahko presežejo le v izjemnih okoliščinah. V takih primerih pristojni organi od kreditne institucije zahtevajo, da poveča lastne vire sredstev ali sprejme druge enakovredne ukrepe.

6. Države članice lahko predpišejo, da pristojni organi ne uporabljajo zgornjih mej, določenih v odstavkih 1 in 2, če zagotovijo, da je 100 % zneska, za katerega kvalificirani deleži kreditne institucije presegajo te zgornje meje, pokritih z lastnimi viri sredstev, in da slednji niso vključeni v izračun stopnje solventnosti. Če sta preseženi obe zgornji meji, določeni v odstavkih 1 in 2, je znesek, ki ga morajo pokriti lastni viri sredstev, višji od obeh presežnih zneskov.

(1) Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. julija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov glede začetka opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja, ki ni življenjsko zavarovanje (UL L 228, 16.8.1973, str. 3.) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES.

(2) Prva Direktiva Sveta 79/267/EGS z dne 5. marca 1979 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov glede začetka opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega življenjskega zavarovanja (UL L 63, 13.3.1979, str. 1.) Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 95/26/ES.

Nadzor kreditnih institucij na konsolidirani osnovi

1. Vsako kreditno institucijo, katere hčerinsko podjetje je kreditna institucija ali finančna institucija ali ki je udeležena v kapitalu takih institucij, se v obsegu in na način, predpisan v členu 54, nadzoruje na osnovi njenega konsolidiranega finančnega stanja. Tak nadzor se izvaja vsaj na področjih, navedenih v odstavkih 5 in 6.

2. Vsaka kreditna institucija, katere matično podjetje je finančni holding, se v obsegu in na način, predpisan v členu 54, nadzoruje na osnovi konsolidiranega finančnega stanja tega finančnega holdinga. Tak nadzor se izvaja vsaj na področjih, navedenih v odstavkih 5 in 6. Konsolidacija finančnega stanja finančnega holdinga nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v finančnem holdingu, ki posluje samostojno.

3. Države članice ali pristojni organi, ki so v skladu s členom 53 odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, se lahko na podlagi spodaj naštetih primerov odločijo, da kreditnih institucij, finančnih institucij ali podjetij za pomožne bančne storitve, ki so bodisi hčerinska podjetja bodisi ima kdo drug delež v njih, ne vključijo v konsolidacijo, če:

- je podjetje, ki bi moralo biti vključeno, v tretji državi, v kateri veljajo zakonske ovire za prenos potrebnih informacij,
- podjetje, ki bi moralo biti vključeno, po mnenju pristojnih organov zanemarljivo vpliva na cilje nadzorovanja kreditnih institucij in v vseh primerih, ko je bilančna vsota podjetja, ki bi moralo biti vključeno, nižja od manjšega od naslednjih dveh zneskov: 10 milijonov EUR ali 1 % bilančne vsote matičnega podjetja ali podjetja, ki je imetnik deleža. Če zgornja merila izpolni več podjetij, pa jih je treba kljub temu vključiti v konsolidacijo, kadar skupaj pomembno vplivajo na prej navedene cilje, ali
- bi bila po mnenju pristojnih organov, ki so odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, konsolidacija

finančnega stanja podjetja, ki bi moralo biti vključeno, neustrezna ali zavajajoča glede na cilje nadzorovanja kreditnih institucij.

4. Kadar pristojni organi v državi članici ne vključijo hčerinskega podjetja kreditne institucije v nadzor na konsolidirani osnovi v skladu z enim od primerov iz druge in tretje alineje odstavka 3, lahko pristojni organi v državi članici, v kateri je to hčerinsko podjetje kreditne institucije, od matičnega podjetja zahtevajo informacije, ki bi jim lahko olajšale nadzor nad to kreditno institucijo.

5. Nadzor nad solventnostjo in ustreznostjo lastnih virov sredstev za pokrivanje tržnega tveganja in kontrola velikih izpostavljenosti se izvajata na konsolidirani osnovi v skladu s tem členom in členi 53 do 56. Kjer je primerno, države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za vključitev finančnega holdinga v konsolidiran nadzor v skladu z odstavkom 2.

Upoštevanje omejitev iz člena 51(1) in (2) se nadzoruje in preverja na podlagi konsolidiranega ali podkonsolidiranega finančnega stanja kreditne institucije.

6. Pristojni organi zagotovijo, da v vseh podjetjih, ki so vključena v okvir nadzora na konsolidirani osnovi nad kreditno institucijo v skladu z odstavkoma 1 in 2, delujejo ustrezni interni kontrolni mehanizmi za zbiranje kakršnih koli podatkov in informacij, pomembnih za nadzor na konsolidirani osnovi.

7. Brez poseganja v posebne določbe iz drugih direktiv lahko države članice, bodisi na posamični bodisi na podkonsolidirani osnovi, opustijo uporabo pravil iz odstavka 5 za kreditno institucijo, ki bi kot matično podjetje morala biti vključena v nadzor na konsolidirani osnovi, ter katero koli hčerinsko podjetje take kreditne institucije, kateri so izdale dovoljenje in jo nadzorujejo, ter ki je vključena v nadzor na konsolidirani osnovi kreditne institucije, ki je njena matična družba. Enaka možnost izjeme se dovoli, če je matično podjetje finančni holding in ima sedež v isti državi članici kakor kreditna institucija, pod pogojem, da je vključeno v enak nadzor kakor kreditne institucije in zlasti, da zanj veljajo standardi, določeni v odstavku 5.

V obeh primerih iz prvega pododstavka je treba izvesti ukrepe za zagotavljanje ustrezne razporeditve kapitala znotraj bančne skupine.

Če pristojni organi uporabijo ta pravila posamično za take kreditne institucije, lahko pri izračunu lastnih virov sredstev uporabijo določbo iz zadnjega pododstavka člena 3(2).

8. Če je kreditna institucija, katere matično podjetje je kreditna institucija, pridobila dovoljenje in je v drugi državi članici, lahko pristojni organi, ki so izdali to dovoljenje, uporabijo za to institucijo pravila, opredeljena v odstavku 5, na posamični ali, kadar je primerno, tudi na podkonsolidirani osnovi.

9. Ne glede na zahteve odstavka 8 lahko pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja hčerinskemu podjetju, katerega matično podjetje je kreditna institucija, z dvostranskim sporazumom prenesejo svojo odgovornost nadzora na pristojne organe, ki so matičnemu podjetju izdali dovoljenje in ga nadzorujejo, tako da prevzamejo odgovornost nadzora hčerinskega podjetja v skladu s to direktivo. O obstoju in vsebini takih sporazumov je treba obveščati Komisijo. Ta posreduje te informacije pristojnim organom v drugih državah članicah in Svetovalnemu odboru za bančništvo.

10. Države članice omogočijo, da njihovi pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, lahko zahtevajo od hčerinskih podjetij kreditne institucije ali finančnega holdinga, ki niso vključena v nadzor na konsolidirani osnovi, informacije iz člena 55. V takem primeru se uporabijo postopki za prenos in preverjanje informacij, opredeljeni v navedenem členu.

Člen 53

Pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi

1. Če je matično podjetje kreditna institucija, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi, ki so mu izdali dovoljenje v skladu s členom 4.

2. Če je matično podjetje kreditne institucije finančni holding, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi, ki so kreditni instituciji izdali dovoljenje v skladu s členom 4.

Toda če je matično podjetje kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v dveh ali več državah članicah, isti finančni holding, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi za kreditno institucijo, ki je pridobila dovoljenje v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding.

Če ni v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding, pridobilo dovoljenja nobeno hčerinsko podjetje kreditne institucije, se pristojni organi v državah članicah (vključno s tistimi v državi članici, v kateri je bil ustanovljen finančni holding) poskušajo dogovoriti o tem, kdo med njimi bo izvajal nadzor na konsolidirani osnovi. Če takega dogovora ni, nadzor na konsolidirani

osnovi izvajajo pristojni organi, ki so izdali dovoljenje kreditni instituciji z najvišjo bilančno vsoto; če je ta vsota enaka, nadzor na konsolidirani osnovi izvajajo pristojni organi, ki so prvi izdali dovoljenje iz člena 4.

3. Zadevni pristojni organi se lahko medsebojno sporazumejo, da ne bodo upoštevali pravil, določenih v prvem in drugem pododstavku odstavka 2.

4. Dogovori, navedeni v tretjem pododstavku odstavka 2 in v odstavku 3, določijo postopke za sodelovanje in prenos informacij, tako da se lahko doseže cilje nadzora na konsolidirani osnovi.

5. Če imajo države članice več kakor en pristojni organ za bonitetni nadzor kreditnih institucij in finančnih institucij, lahko države članice izvedejo potrebne ukrepe za organizacijo usklajevanja teh organov.

Člen 54

Oblika in obseg konsolidacije

1. Pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, morajo za nadzor zahtevati popolno konsolidacijo vseh kreditnih institucij in finančnih institucij, ki so hčerinska podjetja matičnega podjetja.

Vendar pa se lahko predpiše tudi sorazmerna konsolidacija, če je po mnenju pristojnih organov odgovornost matičnega podjetja, ki je udeležena v kapitalu, omejena glede na delež kapitala zaradi odgovornosti drugih delničarjev ali članov, katerih solventnost je zadovoljiva. Odgovornost drugih delničarjev in članov mora biti jasno opredeljena, če je treba tudi s formalno podpisanimi obveznostmi.

2. Pristojni organi, odgovorni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi, morajo v ta namen zahtevati sorazmerno konsolidacijo udeležbe v kapitalu v kreditnih institucijah in finančnih institucijah, ki jih upravlja podjetje, vključeno v konsolidacijo skupaj z enim ali več podjetji zunaj konsolidacije, če je odgovornost teh podjetij omejena z višino njihovega deleža v kapitalu.

3. Pri udeležbi v kapitalu ali kapitalskih povezav, razen tistih iz odstavkov 1 in 2, se pristojni organi odločijo, ali je treba izvesti konsolidacijo in kako. Zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo

kapitalske metode. Vendar pa ta metoda ni podlaga za vključitev podjetij v nadzor na konsolidirani osnovi.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 se pristojni organi odločijo, ali je treba izvesti konsolidacijo in kako, če:

- po mnenju pristojnih organov kreditna institucija pomembno vpliva na eno ali več kreditnih institucij ali finančnih institucij, vendar pa ni udeležena v njihovem kapitalu ali z njimi ni kapitalsko povezana,
- imata dve ali več kreditnih institucij ali finančnih institucij isto upravo, razen tiste, določene v pogodbi, družbeni pogodbi ali statutu,
- imata dve ali več kreditnih institucij ali finančnih institucij za svoj upravni, vodstveni ali nadzorni organ iste osebe, ki predstavljajo večino.

Pristojni organi zlasti lahko dovolijo ali zahtevajo uporabo metode iz člena 12 Direktive 83/349/EGS. Vendar pa ta metoda ni podlaga za vključitev podjetij v nadzor na konsolidirani osnovi.

5. Kadar se zahteva konsolidiran nadzor v skladu s členom 52(1) in (2), se podjetja za pomožne bančne storitve vključi v konsolidacijo v primerih in v skladu z metodami iz odstavkov 1 do 4 tega člena.

Člen 55

Informacije, ki jih morajo posredovati mešani holdingi in njihova hčerinska podjetja

1. Do nadaljnje uskladitve konsolidacijskih metod države članice uredijo, da takrat, ko je matično podjetje ene ali več kreditnih institucij mešani holding, pristojni organi, odgovorni za izdajo dovoljenja in nadzor teh kreditnih institucij, zahtevajo bodisi neposredno od mešanega holdinga ali njegovih hčerinskih podjetij bodisi prek hčerinskih podjetij kreditne institucije posredovanje vseh informacij, ki bi lahko bile pomembne za nadzor hčerinskih podjetij kreditnih institucij.

2. Države članice uredijo, da njihovi pristojni organi lahko izvajajo ali pa so izvedli s pomočjo zunanjih inšpektorjev inšpekcijske

preglede na kraju samem, s katerimi preverijo informacije, ki so jih dobili od mešanih holdingov in njihovih hčerinskih podjetij. Če je mešani holding ali eno izmed njegovih hčerinskih podjetij zavarovalnica, se lahko uporabi tudi postopek iz člena 56(4). Če je mešani holding ali eno izmed njegovih hčerinskih podjetij v državi članici, razen državi, v kateri je hčerinsko podjetje kreditne institucije, se preverjanje informacij na kraju samem opravi v skladu s postopkom, določenim v členu 56(7).

Člen 56

Ukrepi za olajšanje nadzora na konsolidirani osnovi

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da ni nobenih zakonskih ovir, ki bi podjetjem, vključenim v nadzor na konsolidirani osnovi, mešanim holdingom in njihovim hčerinskim podjetjem ali vrstam hčerinskih podjetij iz člena 52(10) preprečile medsebojno izmenjavo kakršnih koli informacij, pomembnih za nadzor v skladu s členi 52 do 55 in tem členom.

2. Če je matično podjetje in katero koli od njegovih hčerinskih podjetij, ki je kreditna institucija, v raznih državah članicah, si pristojni organi iz vsake države članice medsebojno izmenjajo vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi ali pa so mu v pomoč.

Če pristojni organi države članice, v kateri je matično podjetje, ne izvajajo sami nadzora na konsolidirani osnovi v skladu s členom 53, jih lahko pristojni organi, odgovorni za izvajanje takega nadzora, pozovejo, da od matičnega podjetja pridobijo kakršne koli informacije, pomembne za nadzor na konsolidirani osnovi, in jih posredujejo tem pristojnim organom.

3. Države članice dovolijo, da si njihovi pristojni organi med seboj izmenjujejo informacije iz odstavka 2, ob predpostavki, da pri finančnih holdingih, finančnih institucijah ali podjetjih za pomožne bančne storitve zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor v zvezi s temi institucijami ali podjetji, ki poslujejo samostojno.

Podobno države članice dovolijo svojim pristojnim organom izmenjavo informacij iz člena 55, ob predpostavki, da zbiranje ali posedovanje informacij nikakor ne pomeni, da morajo pristojni organi izvajati nadzor zveze z mešanim holdingom in tistimi

negovimi hčerinskimi podjetji, ki niso kreditne institucije, ali v zvezi z vrstami hčerinskih podjetij iz člena 52(10).

4. Če kreditna institucija, finančni holding ali mešani holding upravlja eno ali več hčerinskih podjetij, ki so zavarovalnice, ali druga podjetja za investicijske storitve, ki so pridobila dovoljenje, pristojni organi in organi, odgovorni za javni nadzor zavarovalnic, ali druga podjetja za investicijske storitve vzpostavijo tesno sodelovanje. Brez poseganja v njihove konkretne odgovornosti si ti pristojni organi medsebojno izmenjujejo vse informacije, ki utegnejo poenostaviti njihovo delo in omogočiti nadzor nad dejavnostjo in splošnim finančnim stanjem podjetij, ki jih nadzirajo.

5. Za informacije, pridobljene na podlagi nadzora na konsolidirani osnovi, zlasti pa za kakršno koli izmenjavo informacij med pristojnimi organi, kakor je določeno v tej direktivi, velja obveznost varovanja poklicne skrivnosti, opredeljena v členu 30.

6. Pristojni organi, odgovorni za nadzor na konsolidirani osnovi, sestavijo sezname finančnih holdingov iz člena 52(2). Te sezname posredujejo pristojnim organom v drugih državah članicah in Komisiji.

7. Če pri izvajanju te direktive pristojni organi ene države članice v posebnih primerih želijo preveriti informacije o kreditni instituciji, finančnem holdingu, finančni instituciji, podjetju za pomožne bančne storitve, mešanem holdingu, vrsti hčerinskih podjetij iz člena 55 ali vrsti hčerinskih podjetij iz člena 52(10), ki so v drugi državi članici, morajo zahtevati od pristojnih organov v drugi državi članici, naj opravijo to preverjanje. Organi, ki prejmejo tak zahtevek, ga morajo v okviru svoje pristojnosti izpolniti, bodisi tako, da sami opravijo preverjanje, bodisi da preverjanje dovolijo organom, ki so postavili zahtevek, bodisi revizorju ali ustreznemu strokovnjaku.

8. Brez poseganja v določbe svojega kazenskega prava države članice zagotovijo, da se kazni ali ukrepi za preprečevanje opaženih kršitev ali vzrokov takih kršitev lahko naložijo finančnim holdingom in mešanim holdingom ali njihovim operativnim vodjem, ki kršijo zakone ali druge predpise, predpisane zaradi izvajanja členov 52 do 55 in tega člena. V nekaterih primerih lahko taki ukrepi zahtevajo posredovanje sodišč. Pristojni organi med seboj tesno sodelujejo, s čimer zagotovijo, da zgoraj navedene kazni ali ukrepi obrodijo zelene rezultate, zlasti kadar osrednja uprava ali glavne enote finančnega holdinga ali mešanega holdinga niso na sedežu holdinga.

NASLOV VI

SVETOVALNI ODBOR ZA BANČNIŠTVO

Člen 57

Sestava in naloge Svetovalnega odbora za bančništvo

1. Svetovalni odbor za bančništvo v okviru pristojnih organov držav članic deluje skupaj s Komisijo.

2. Naloga Svetovalnega odbora za bančništvo je pomagati Komisiji pri zagotavljanju pravilnega izvajanja te direktive. Poleg tega pa opravlja tudi druge naloge, predpisane s to direktivo, in pomaga Komisiji pri pripravi novih predlogov za Svet glede nadaljnega usklajevanja na področju kreditnih institucij.

3. Svetovalni odbor za bančništvo se ne ukvarja s konkretnimi problemi pri posameznih kreditnih institucijah.

4. Svetovalni odbor za bančništvo sestavljajo največ trije predstavniki vsake države članice in Komisije. Te predstavnike lahko občasno in na podlagi predhodnega dovoljenja Odbora spremljajo svetovalci. Odbor lahko na svoje sestanke povabi ustrezno usposobljeno osebo in strokovnjake. Sekretariat postavi Komisija.

5. Svetovalni odbor za bančništvo sprejme svoj poslovnik in izmed predstavnikov držav članic izvoli predsednika. Srečuje se na rednih sestankih in kadar koli je zaradi razmer to potrebno. Komisija lahko od Odbora zahteva, da skliče izredni sestanek, če je po njenem mnenju to potrebno zaradi trenutnega stanja.

6. Razprave Svetovalnega odbora za bančništvo in ugotovitve teh razprav so tajne, razen če Odbor odloči drugače.

Člen 58

Preučitev vlog za pridobitev dovoljenja

Svetovalni odbor za bančništvo preuči vsebino vlog, naštetih v členih 5(1) in 6(1), ki jih predložijo pristojni organi, vse druge

vloge držav članic in informacije, ki morajo biti vključene v poslovni načrt, ter po potrebi Komisiji poda predloge, s čimer prispeva k podrobnejšemu usklajevanju.

Člen 59

Razmerja v postopku opazovanja

1. Do naknadne uskladitve zaradi opazovanja in po potrebi tudi kot dodatek h koeficientom, ki se jih lahko uporablja, pristojni organi določijo medsebojna razmerja med različnimi sestavinami aktive in/ali pasive kreditnih institucij, in sicer zaradi spremljanja njihove solventnosti in likvidnosti, ter druge ukrepe, s katerimi se zagotovi zaščita vlog.

Zato Svetovalni odbor za bančništvo opredeli vsebino raznih faktorjev v razmerjih v postopku opazovanja iz prvega pododstavka ter določi metodo za njihovo izračunavanje.

Če je primerno, se Svetovalni odbor za bančništvo opira na tehnična posvetovanja med nadzornimi organi iz kategorije zadevnih institucij.

2. Razmerja v postopku opazovanja, določena v skladu z odstavkom 1, se zračunajo najmanj vsakih šest mesecev.

3. Svetovalni odbor za bančništvo preuči rezultate analiz, ki jih opravijo nadzorni organi iz tretjega pododstavka odstavka 1, na podlagi izračunov iz odstavka 2.

4. Svetovalni odbor za bančništvo lahko Komisiji poda predloge za uskladitev koeficientov, ki veljajo v državah članicah.

NASLOV VII

IZVRŠILNA PRISTOJNOST

Člen 60

Tehnične prilagoditve

1. V zvezi z lastnimi viri sredstev, ne glede na poročilo, navedeno v drugem pododstavku člena 34(3), morajo biti v skladu s postopkom iz odstavka 2 sprejete tehnične prilagoditve na naslednjih področjih:

- razjasnitev opredelitev, tako da se pri uporabi te direktive upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih,
- razjasnitev opredelitev, zato da bi se zagotovila enotna uporaba te direktive v Skupnosti,
- uskladitev terminologije in oblikovanje opredelitev v skladu s poznejšimi pravnimi akti na področju kreditnih institucij in sorodnimi zadevami,
- opredelitev termina „Cona A“ v členu 1(14),
- opredelitev termina „multilateralne razvojne banke“ v členu 1(19),
- sprememba višine ustanovnega kapitala, predpisanega v členu 5, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na gospodarskem in monetarnem področju,

- razširitev seznama, navedenega v členih 18 in 19 ter opredeljenega v Prilogi I, ali prilagoditev terminologije, uporabljene za ta seznam, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih,
- področja, o katerih si morajo pristojni organi izmenjati informacije, naštetih v členu 28,
- spremembe opredelitev za aktivo, naštetih v členu 43, zaradi upoštevanja razvoja dogodkov na finančnih trgih,
- seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah II in IV ter njihova uporaba pri izračunavanju stopnje, opisane v členih 42, 43 in 44 ter Prilogi III,
- začasno znižanje minimalne stopnje, ki jo določa člen 47, ali tehtanja, ki ga določa člen 43, zaradi upoštevanja posebnih okoliščin,
- pojasnitev izjem, opredeljenih v členu 49(5) do (10).

2. Komisiji pomaga odbor.

Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Določi se, da obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES traja tri mesece.

Odbor sprejme svoj poslovnik.

NASLOV VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

PREHODNE DOLOČBE

Člen 61

Prehodne določbe glede člena 36

Danska lahko dovoli svojim hipotekarnim kreditnim institucijam, ki so bile pred 1. januarjem 1990 organizirane kot zadrage ali skladi in ki so se preoblikovale v delniške družbe, da v svoje lastne

vire sredstev še naprej vključujejo solidarne obveznosti članov ali posojilojemalcev iz člena 36(1), terjatve, do katerih se obravnava enako kot take solidarne obveznosti, z upoštevanjem naslednjih omejitev:

- (a) osnova za izračun dela solidarnih obveznosti posojilojemalcev je vsota postavk iz člena 34(2), točk (1) in (2), od katerih se odštejejo postavke iz člena 34(2), točk (9), (10) in (11);
- (b) osnova za izračun na dan 1. januarja 1991 ali, če so se preoblikovale pozneje, na datum preoblikovanja, predstavljanjajvišjo osnovo za izračun. Osnova za izračun ne sme nikoli

preseči najvišje osnove za izračun;

(c) najvišja osnova za izračun se od 1. januarja 1997 zmanjša za polovico iztržka od katere koli izdaje novega kapitala, kakor je opredeljeno v členu 34(2)(1), po tem datumu; in

(d) najvišji znesek solidarnih obveznosti posojiljemalcev, katerega se vključi med lastne vire sredstev, ne sme nikoli preseči:

50 % v letih 1991 in 1992,

45 % v letih 1993 in 1994,

40 % v letih 1995 in 1996,

35 % v letu 1997,

30 % v letu 1998,

20 % v letu 1999,

10 % v letu 2000 in

0 % po 1. januarju 2001 osnove za izračun.

Člen 62

Prehodne določbe glede člena 43

1. Do 31. decembra 2006 lahko pristojni organi držav članic dovolijo svojim kreditnim institucijam, da uporabljajo 50 % utež za tveganja pri posojilih, ki so v celoti in povsem zavarovana v njihovo korist s hipotekami na pisarne ali večnamenske poslovne prostore na ozemlju tistih držav članic, ki dovoljujejo 50 % tehtanje tveganosti, pod naslednjimi pogoji:

(i) 50 % tehtanje tveganosti velja za del posojila, ki ne presega omejitve, zračunane v skladu z (a) ali (b):

(a) 50 % tržne vrednosti zadevnega premoženja.

Tržno vrednost premoženja morata zračunati dva neodvisna ocenjevalca, ki pripravita neodvisni oceni v času odobritve posojila. Posojilo mora temeljiti na nižji od obeh ocen. Najmanj enkrat letno premoženje

ponovno oceni en ocenjevalec. Za posojila, ki ne presežejo 1 milijon EUR in 5 % lastnih virov sredstev kreditne institucije, premoženje najmanj vsaka tri leta oceni en ocenjevalec;

(b) 50 % tržne vrednosti premoženja ali 60 % ocenjene hipotekarne vrednosti, katera koli je nižja, v tistih državah članicah, ki so v zakonih ali predpisih postavile stroga merila pri ocenjevanju hipotekarne vrednosti.

Ocenjena hipotekarna vrednost pomeni vrednost premoženja, kakor jo določi ocenjevalec s preudarno oceno tržljivosti premoženja v prihodnosti, tako da upošteva dolgoročne trajnostne vidike premoženja, običajne in lokalne razmere na trgu, trenutno uporabo in alternativne primerne uporabe premoženja. Pri ocenjevanju hipotekarne vrednosti se špekulativni elementi ne upoštevajo. Ocenjena hipotekarna vrednost se dokumentira pregledno in jasno.

Najmanj vsako tretje leto ali če pride do padca tržnih cen za več kakor 10 % se ponovno oceni hipotekarna vrednost in zlasti temeljne predpostavke o bodočih tržnih gibanjih na upoštevnem trgu.

V (a) in (b) „tržna vrednost“ pomeni ceno, po kateri se premoženje lahko proda na podlagi zasebne pogodbe, sklenjene med prodajalcem in kupcem na čisti poslovni podlagi na dan ocenjevanja, pri čemer se predpostavlja, da je premoženje ponujeno na javni dražbi, da tržni pogoji omogočajo urejeno odprodajo in da je za dogovore o prodaji na razpolago dovolj dolgo obdobje glede na naravo premoženja;

(ii) 100 % tehtanje tveganosti velja za del posojila, ki presega omejitve iz (i);

(iii) lastnik mora premoženje uporabljati ali oddajati v najem.

Prvi pododstavek pristojnim organom v državi članici, na ozemlju katere se uporablja višja utež za tveganje, ne preprečuje, da pod zgoraj navedenimi pogoji dovolijo 50 % tehtanje tveganosti pri tej vrsti kreditiranja na ozemlju tistih držav članic, ki dovoljujejo 50 % tehtanje tveganosti.

Pristojni organi držav članic lahko svojim kreditnim institucijam dovolijo 50 % tehtanje tveganosti posojil, ki so na dan 21. julija 2000 še neodplačana, če so izpolnjeni pogoji iz tega

odstavka. V takem primeru se premoženje oceni v skladu z zgoraj določenimi merili za ocenjevanje, vendar le do 21. julija 2003.

Za posojila, odobrena pred 31. decembrom 2006, velja 50 % tehtanje tveganosti do njihove zapadlosti, če mora kreditna institucija upoštevati pogodbene pogoje.

Do 31. decembra 2006 lahko pristojni organi v državi članici dovolijo svojim kreditnim institucijam, da 50 % tehtajo tveganje pri delu posojila, ki je v celoti in povsem zavarovano v njihovo korist z deleži v finskih stanovanjskih podjetjih, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o stanovanjskih podjetjih iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, če so izpolnjeni pogoji iz tega odstavka.

Države članice obvestijo Komisijo o uporabi tega odstavka.

2. Države članice lahko 50 % tehtajo tveganost pri poslih lizinga premoženja, ki so bili sklenjeni pred 31. decembrom 2006 za premoženje za poslovno uporabo v državi, v kateri je sedež, in ki jih urejajo zakonski predpisi, pri čemer pa najemodajalec ohrani popolno lastništvo nad premoženjem, danim v najem, dokler najemodajalec ne izkoristi svoje pravice do nakupa. Države članice obvestijo Komisijo o uporabi tega odstavka.

3. Člen 43(3) ne vpliva na priznavanje dvostranskih pogodb za novacijo pristojnih organov, ki zadevajo in so bile sklenjene z:

- Belgijo pred 23. aprilom 1996,
- Dansko pred 1. junijem 1996,
- Nemčijo pred 30. oktobrom 1996,
- Grčijo pred 27. marcem 1997,
- Španijo pred 7. januarjem 1997,
- Francijo pred 30. majem 1996,
- Irsko pred 27. junijem 1996,
- Italijo pred 30. julijem 1996,
- Luksemburgom pred 29. majem 1996,
- Nizozemsko pred 1. julijem 1996,
- Avstrijo pred 30. decembrom 1996,
- Portugalsko pred 15. januarjem 1997,
- Finsko pred 21. avgustom 1996,

— Švedsko pred 1. junijem 1996, in

— Združenim kraljestvom pred 30. aprilom 1996.

Člen 63

Prehodne določbe glede člena 47

1. Kreditna institucija, katere minimalna stopnja do 1. januarja 1991 ni dosegla 8 %, predpisanih v členu 47(1), se mora postopno približati tej ravni, z zaporednimi stopnjami. Ne sme dopustiti, da stopnja pade pod že doseženo raven, preden je bil ta cilj dosežen. Kakršno koli nihanje je lahko samo začasne narave, pristojni organi pa morajo biti obveščeni o njegovih vzrokih.

2. Za največ sedem let po 1. januarju 1993 lahko države članice določijo 10 % tehtanje obveznic, opredeljenih v členu 22(4) Direktive 85/611/EGS, in ga ohranijo za kreditne institucije, kadar in če se jim to zdi potrebno, s čimer preprečijo resnejše motnje v delovanju svojih trgov. O takih izjemah je treba poročati Komisiji.

3. Za največ sedem let po 1. januarju 1993 se člen 47(1) ne uporablja za Kmetijsko banko Grčije. Vendar pa se mora navedena banka približevati ravni, predpisani v členu 47(1), z zaporednimi stopnjami in v skladu z metodo, opisano v odstavku 1 tega člena.

Člen 64

Prehodne določbe glede člena 49

1. Če je 5. februarja 1993 kreditna institucija že imela izpostavljenost ali so njene izpostavljenosti prekoračile zgornjo mejo velike izpostavljenosti ali zgornjo mejo skupne velike izpostavljenosti, kakor je določeno v členu 49, pristojni organi od te kreditne institucije zahtevajo, da ukrepa in to izpostavljenost ali več izpostavljenosti zniža na raven iz člena 49.

2. Postopek, s katerim se taka izpostavljenost ali več izpostavljenosti znižuje na predpisano raven, se načrtuje, sprejme, izvaja in zaključi v obdobju, za katerega pristojni organi menijo, da je v skladu z načelom varnega poslovanja in lojalne konkurence. Pristojni organi obvestijo Komisijo in Svetovalni odbor za bančništvo o načrtu sprejetega splošnega postopka.

3. Kreditna institucija ne sme izvesti nobenega ukrepa, zaradi katerega bi izpostavljenosti iz odstavka 1 presegle višino, ki so jo imele na dan 5. februarja 1993.

4. Obdobje, določeno na podlagi odstavka 2, traja največ do 31. decembra 2001. Izpostavljenosti z daljšo zapadlostjo, pri katerih mora kreditna institucija upoštevati pogodbene pogoje, pa se lahko nadaljujejo do zapadlosti.

5. Do 31. decembra 1998 lahko države članice zvišajo zgornjo mejo iz člena 49(1) na 40 % in zgornjo mejo iz člena 49(2) na 30 %. V takih primerih in v skladu z odstavki 1 do 4 se obdobje, v katerem je treba izpostavljenosti, ugotovljene na koncu tega obdobja, znižati na raven iz člena 49, zaključni 31. decembra 2001.

6. Pri kreditnih institucijah, katerih lastni viri sredstev ne presega 7 milijonov EUR, in samo pri takih institucijah, lahko države članice podaljšajo časovno omejitev iz odstavka 5 za pet let. Države članice, ki izkoristijo možnost iz tega odstavka, ukrepajo tako, da preprečijo izkrivljanje konkurence, in o tem obvestijo Komisijo in Svetovni odbor za bančništvo.

7. V primerih iz odstavkov 5 in 6 se lahko izpostavljenost šteje za veliko, če je njena višina enaka ali presega 15 % lastnih virov sredstev.

8. Do 31. decembra 2001 se lahko države članice namesto pogostosti obveščanja o veliki izpostavljenosti, ki je najmanj dvakrat letno, odločijo za pogostost iz druge alineje člena 48(2).

9. Države članice so lahko popolnoma ali deloma izvzete iz člena 49(1), (2) in (3) pri izpostavljenostih, ki jih ima kreditna institucija zaradi hipotekarnih posojil, opredeljenih v členu 62(1), ki so bila odobrena pred 1. januarjem 2002, in poslov najema premoženja iz člena 62(2), ki so bili sklenjeni pred 1. januarjem 2002, v obeh primerih pa le do 50 % vrednosti zadevnega premoženja.

Enako se obravnavajo posojila, zavarovana v korist pristojnih organov z deleži v finskih stanovanjskih podjetjih, ki poslujejo v skladu s finskim Zakonom o stanovanjskih podjetjih iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, in so podobna hipotekarnim posojilom iz prvega pododstavka.

Člen 65

Prehodne določbe glede člena 51

Kreditne institucije, ki so 1. januarja 1993 prekoračile zgornje meje, določene v členu 51(1) in (2), se morajo uskladiti s temi zgornjimi mejami do 1. januarja 2003.

POGLAVJE 2

KONČNE DOLOČBE

Člen 66

Informacije za Komisijo

Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 67

Razveljavljene direktive

1. Direktive 73/183/EGS, 77/780/EGS, 89/299/EGS, 89/646/EGS, 89/647/EGS, 92/30/EGS in 92/121/EGS, kakor so spremenjene z direktivami iz Priloge V, del A, se razveljavijo brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos navedenih direktiv iz Priloge V, del B.

2. Sklicevanje na razveljavljene direktive se razlaga kot sklicevanje na to direktivo in se tolmači v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge VI.

Člen 68

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*

Člen 69

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. marca 2000

Za Evropski parlament

Predsednik

N. FONTAINE

Za Svet

Predsednik

J. GAMA

PRILOGA I

SEZNAM DEJAVNOSTI, ZA KATERE VELJA VZAJEMNO PRIZNAVANJE

1. Zbiranje depozitov in drugih vračljivih sredstev
2. Kreditiranje ⁽¹⁾
3. Finančni leasing
4. Storitve prenosa denarja
5. Izdajanje in upravljanje plačilnih sredstev (npr. kreditnih kartic, potovalnih čekov in bančnih menic)
6. Garancije in obveznosti
7. Trgovanje za svoj ali tuj račun:
 - (a) z instrumenti denarnega trga (čeki, blagajniškimi zapisi, potrdili o vlogi itd.);
 - (b) s tujo valuto;
 - (c) s finančnimi standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami;
 - (d) z valutnimi in obrestnimi instrumenti;
 - (e) s prenosljivimi vrednostnimi papirji
8. Udeležba v izdaji vrednostnih papirjev in opravljanje s tem povezanih storitev
9. Svetovanje podjetjem na področju strukture kapitala, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve, povezane z združitvami in nakupi podjetij
10. Denarnoposredniški posli
11. Upravljanje premoženja in svetovanje
12. Hramba in upravljanje z vrednostnimi papirji
13. Storitve na področju kreditiranja
14. Oddajanje sefov

(¹) Vključujoč med drugim:

- potrošniški kredit,
- hipotekarni kredit,
- faktoring, z regresom ali brez njega,
- financiranje trgovinskih poslov (vključno s forfetiranjem).

PRILOGA II

KLASIFIKACIJA ZUNAJBILANČNIH POSTAVK

Visoko tveganje

- garancije, ki imajo značaj kreditnih nadomestkov,
- akcepti,
- zaznamki na blagajniških zapisih brez navedbe imena druge kreditne institucije,
- regresni posli,
- nepreklicni akreditivi „stand-by“, ki imajo značaj kreditnih nadomestkov,
- sredstva, kupljena na podlagi dokončnih nestandardiziranih terminskih nakupov,
- terminski depoziti,
- neplačani delno plačanih delnic in vrednostnih papirjev,
- druge postavke, ki predstavljajo veliko tveganje.

Srednje tveganje

- izdani in potrjeni dokumentarni akreditivi (glej tudi srednje/nizko tveganje),
- jamstva in garancije (vključno z garancijo za resnost ponudbe, garancijo za dobro izvedbo posla, carinsko garancijo in garancijo za plačilo davka) ter garancije, ki nimajo značaja kreditnih nadomestkov,
- pogodbe o prodaji sredstev in povratnem odkupu, kakor je opredeljeno v členu 12(3) in (5) Direktive 86/635/EGS,
- nepreklicni akreditivi „stand-by“, ki nimajo značaja kreditnih nadomestkov,
- neporabljeni kreditni aranžmaji (pogodbe o posojilu, nakupu vrednostnih papirjev, izdaji garancije ali akceptih) s prvotno zapadlostjo prek enega leta,
- evropski vrednostni papirji (NIF) in evrokomercialni zapisi (RUF),
- druge postavke, ki predstavljajo srednje tveganje.

Srednje/nizko tveganje

- dokumentarni akreditivi, pri katerih predmet trgovanja predstavlja zavarovanje, in druga kratkoročna posojila z avtomatskim poplačevanjem iz prihodkov,
- druge postavke, ki predstavljajo srednje/nizko tveganje.

Nizko tveganje

- neporabljeni kreditni aranžmaji (sporazumi o posojilu, nakupu vrednostnih papirjev, izdaji garancije ali akceptih) s prvotno zapadlostjo do vključno enega leta ali možnostjo brezpogojnega preklica ob katerem koli času in brez odpovednega roka,
- druge postavke, ki predstavljajo nizko tveganje.

Države članice se obvežejo, da bodo obvestile Komisijo, takoj ko se dogovorijo o vključitvi nove zunajbilančne postavke v katero koli od zadnjih alinej pod katero koli kategorijo tveganja. Take postavke bodo dokončno vključene v klasifikacijo na ravni Skupnosti, ko bo postopek iz člena 60 zaključen.

PRILOGA III

OBRAVNAVA ZUNAJBILANČNIH POSTAVK

1. IZBIRA METODE

Za merjenje kreditnega tveganja, povezanega s pogodbami iz točk 1 in 2 Priloge IV, lahko kreditne institucije s soglasjem pristojnih organov izberejo eno od spodnjih metod. Kreditne institucije morajo ravnati v skladu s členom 6(1) Direktive 93/6/EGS ⁽¹⁾ in uporabljati spodaj opisano 1. metodo. Za merjenje kreditnega tveganja, povezanega s pogodbami iz točke 3 Priloge IV, morajo vse kreditne institucije uporabljati spodaj opisano 1. metodo.

2. METODE

1. metoda: pristop „izračunavanja glede na tržno vrednost“

Korak (a): s pripisovanjem tekočih tržnih vrednosti pogodbam (izračunavanje glede na tržno vrednost) se zračunajo tekoči nadomestitveni stroški vseh pogodb s pozitivno vrednostjo.

Korak (b): pri izračunavanju potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti ⁽¹⁾ se evidenčni zneski glavnice ali osnovne vrednosti pomnožijo z naslednjimi odstotki:

TABELA 1 ^(a) ^(b)

Preostala zapadlost ^(c)	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto in zlato	Pogodbe nalastniške instrumente	Pogodbe naplemenite kovine, razen zlata	Pogodbe nablagu, razen plemenitih kovin
Eno leto ali manj	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Več kakor eno leto, manj kakor pet let	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Več kakor pet let	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

^(a) Pogodbe, ki ne spadajo v eno izmed petih kategorij iz te tabele, se obravnavajo kakor pogodbe na blago, razen plemenitih kovin.

^(b) Pri pogodbah, pri katerih se glavnica večkrat zamenja, se odstotki pomnožijo s številom preostalih neopravljenih plačil po pogodbi.

^(c) Pri pogodbah, ki so sestavljene za poravnavanje zapadlih zneskov glede na določene plačilne datume in v katerih so pogoji ponovno opredeljeni, tako da je tržna vrednost pogodbe na te določene datume „nič“, je preostala zapadlost enaka času do naslednje ponovne opredelitve. Pri pogodbah na obrestno mero, ki izpolnjujejo ta merila in pri katerih je preostala zapadlost daljša od enega leta, odstotek ne sme biti nižji od 0,5 %.

Za izračunavanje potencialne bodoče izpostavljenosti v skladu s korakom (b) lahko pristojni organi do 31. decembra 2006 dovolijo kreditnim institucijam uporabo naslednjih odstotkov, namesto tistih iz tabele 1, pod pogojem, da institucije pri teh pogodbah izkoristijo možnost iz člena 11a Direktive 93/6/EGS po odstavku 3(b) in (c) Priloge IV:

TABELA 1a

Preostala zapadlost	Plemenite kovine (razen zlata)	Neplemenite kovine	Kmetijski proizvodi (za široko porabo)	Drugo, vključno z energenti
Eno leto ali manj	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Več kakor eno leto, manj kakor pet let	5 %	4 %	5 %	6 %
Več kakor pet let	7,5 %	8 %	9 %	10 %

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 93/6/EGS z dne 15. marca 1993 o kapitalski ustreznosti investicijskih družb in kreditnih institucij (UL L 141, 11.6.1993, str. 1). Direktiva je bila spremenjena z Direktivo 98/33/ES (UL L 204, 21.7.1998, str. 29).

⁽²⁾ Razen pri „drsečih/drsečih“ enovalutnih zamenjavah obrestne mere, pri katerih se zračunajo le tekoči nadomestitveni stroški.

Korak (c): vsota tekočih nadomestitvenih stroškov in potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti se pomnoži z utežmi tveganja, ki veljajo za sodelujoče stranke iz člena 43.

2. metoda: pristop „prvotna izpostavljenost“

Korak (a): evidenčni znesek glavnice vsakega instrumenta se pomnoži z naslednjimi odstotki:

TABELA 2

Prvotna zapadlost ⁽¹⁾	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto in zlato
Eno leto ali manj	0,5 %	2 %
Več kakor eno leto, vendar manj kakor dve	1 %	5 %
Dodatno nadomestilo za vsako naknadno leto	1 %	3 %

⁽¹⁾ Pri pogodbah na obrestno mero lahko kreditne institucije s soglasjem svojih pristojnih organov izberejo bodisi preostalo zapadlost bodisi prvotno zapadlost.

Korak (b): tako dobljena prvotna izpostavljenost se pomnoži z utežmi tveganja, ki veljajo za sodelujoče stranke iz člena 43.

Pri 1. in 2. metodi morajo pristojni organi zagotoviti, da je upoštevan evidenčni znesek primerno merilo tveganja, vsebovanega v pogodbi. Če pogodba predvideva pomnožitev denarnih tokov, se evidenčni znesek prilagodi, in sicer tako, da se upošteva učinke pomnožitve na strukturo tveganja pogodbe.

3. POGODBE O NETO IZRAVNAVAH (POGODBE O NOVACIJI IN DRUGI DOGOVORI O NETO IZRAVNAVAH)

(a) Vrste neto izravnjav, ki jih pristojni organi lahko priznajo

V tej točki 3 „sodelujoča stranka“ pomeni kateri koli subjekt (vključno s fizičnimi osebami), ki je sposoben skleniti dogovor o neto izravnjavah.

Pristojni organi lahko za naslednje vrste pogodb o neto izravnjavah priznajo, da zmanjšujejo tveganje:

- (i) dvostranska pogodba o novaciji, sklenjena med kreditno institucijo in njeno sodelujočo stranko, v kateri so terjatve in obveznosti avtomatično združene, tako da novacija vsakič znova določi en sam neto znesek in s tem nastane nova, pravno zavezujoča pogodba, ki nadomesti vse prejšnje pogodbe;
- (ii) drugi dvostranski dogovori med kreditno institucijo in njenimi sodelujočimi strankami.

(b) Pogoji za priznavanje zmanjšanja tveganja

Pristojni organi lahko za pogodbe o neto izravnjavah priznajo, da zmanjšujejo tveganje, le pod naslednjimi pogoji:

- (i) kreditna institucija mora s svojo sodelujočo stranko skleniti dogovor o neto izravnjavah, s katerim vzpostavi eno pravno obveznost, ki zajema vse transakcije, tako da ima v primeru, da sodelujoča stranka ne izpolni obveznosti zaradi dolžniške zamude, stečaja, likvidacije ali katerih koli podobnih okoliščin, kreditna institucija odprto terjatev ali pa je dolžna plačati samo neto znesek pozitivne in negativne vrednosti vključenih posameznih transakcij, zračunane glede na tržno vrednost;

- (ii) kreditna institucija mora podati pristojnim organom pisno in obrazloženo pravno mnenje, s čimer bi pri pravni preveritvi pristojna sodišča in upravni organi v točki (i) ugotovili, da so terjatve in obveznosti kreditne institucije omejene na neto znesek, kakor je opisano v (i), in sicer v skladu s:
- pristojnostjo, pod katero je sodelujoča stranka ustanovljena, in če je v zadevo vpletena tuja podružnica podjetja, tudi pristojnost, pod katero posluje tuja podružnica,
 - pravom, ki ureja posamezne vključene transakcije, in
 - pravom, ki ureja katero koli pogodbo ali dogovor, ki je podlaga za izvajanje pogodb o neto izravnava;
- (iii) kreditna institucija mora imeti opredeljene postopke, s katerimi zagotavlja, da se preverja pravna veljavnost pogodb o neto izravnava z vidika morebitnih sprememb v pravnih predpisih.

Pristojni organi se morajo strinjati s tem, da so pogodbe o neto izravnava pravno veljavne po pravu vsake upoštevané pristojnosti, če je treba, se o tem posvetujejo z drugimi zadevnimi pristojnimi organi. Če se kateri koli pristojni organ ne strinja s tem, se dogovoru o neto izravnava ne prizna, da zmanjšuje tveganje za katero koli sodelujočo stranko.

Pristojni organi lahko sprejmejo obrazložena pravna mnenja, ki so sestavljena glede na vrsto pogodb o neto izravnava.

Pogodbi se ne more priznati, da zmanjšuje tveganje, kadar vsebuje določilo, s katerim je sodelujoči stranki, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo, dovoljeno, da plačuje omejene zneske ali sploh ne plačuje v korist stranke, ki zaostaja z izpolnitvijo, čeprav je ta neto upnik (odpovedna klavzula).

Pristojni organi lahko dogovorom o neto izravnava, ki zajemajo pogodbe o deviznem trgovanju s prvotno zapadlostjo 14 koledarskih dni ali manj, priznajo, da zmanjšujejo tveganje pri pisnih opcijah ali podobnih zunajbilančnih postavkah, za katere ta Priloga ne velja, ker predstavljajo le zanemarljivo majhno kreditno tveganje ali nikakršnega. V odvisnosti od pozitivne ali negativne tržne vrednosti teh pogodb, če njihova vključitev v drugi dogovor o neto izravnava povzroči povišanje ali zmanjšanje kapitalskih zahtev, morajo pristojni organi obvezati svoje kreditne institucije, da metodo uporabljajo dosledno.

(c) **Učinki priznanja**

(i) *Pogodbe o novaciji*

Tehta se enotni neto znesek, ki je določen v pogodbi o novaciji, ne pa bruto zneski. Zato so pri 1. metodi pri

- koraku (a): tekoči nadomestitveni stroški in pri
- koraku (b): evidenčni zneski glavnice ali osnovne vrednosti

lahko zračunani z upoštevanjem pogodbe o novaciji. Pri uporabi 2. metode se lahko pri koraku (a) zračuna evidenčni znesek glavnice z upoštevanjem pogodbe o novaciji; uporabijo se odstotki iz tabele 2.

(ii) *Drugi dogovori o neto izravnava*

Pri uporabi 1. metode se:

- pri koraku (a) lahko zračunajo tekoči nadomestitveni stroški za pogodbe, vključene v dogovor o neto izravnava tako, da se upoštevajo dejanski pogojni neto nadomestitveni stroški, ki izhajajo iz dogovora; kadar neto izravnava povzročijo neto obveznost kreditne institucije, ki zračunava neto nadomestitvene stroške, se tekoči nadomestitveni stroški zračunajo kot „0“,

- pri koraku (b) potencialna bodoča kreditna izpostavljenost pri vseh pogodbah, vključenih v dogovor o neto izravninah, lahko zmanjša z naslednjo enačbo:

$$PKI_{zmanj} = 0,4 * PKI_{bruto} + 0,6 * RNB * PKI_{bruto}$$

pri čemer:

- PKI_{zmanj} = zmanjšana višina potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti za vse pogodbe, sklenjene s sodelujočo stranko, ki so vključene v pravno veljaven dvostranski dogovor o neto izravninah,
- PKI_{bruto} = vsota višin potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti za vse pogodbe, sklenjene s sodelujočo stranko, ki so vključene v pravno veljaven dvostranski dogovor o neto izravninah in so zračunane s pomnožitvijo evidenčnih zneskov glavnice in odstotkov iz tabele 1,
- RNB = „razmerje neto/bruto“: po presoji pristojnih organov:
 - (i) ločen izračun: količnik neto nadomestitvenih stroškov za vse pogodbe, vključene v pravno veljaven dvostranski dogovor o neto izravninah, sklenjen s sodelujočo stranko (števec), in bruto nadomestitveni stroški za vse pogodbe, vključene v pravno veljaven dvostranski dogovor o neto izravninah, sklenjen s to sodelujočo stranko (imenovalec), bodisi
 - (ii) agregatni izračun: količnik vsote neto nadomestitvenih stroškov, zračunanih na dvostranski osnovi za vse sodelujoče stranke, ob upoštevanju pogodb, vključenih v pravno veljavne dogovore o neto izravninah (števec), in bruto nadomestitvenih stroškov za vse pogodbe, vključene v pravno veljavne dogovore o neto izravninah (imenovalec).

Če države članice kreditnim institucijam dovolijo izbiro metode, morajo te izbrano metodo uporabljati dosledno.

Za izračun potencialne bodoče kreditne izpostavljenosti v skladu z zgornjo formulo se lahko popolnoma enakovredne pogodbe, vključene v dogovor o neto izravninah, upoštevajo kot enotna pogodba, katere evidenčna glavnica je enaka čistim prejemkom. Popolnoma enakovredne pogodbe so nestandardizirane terminske pogodbe na tujo valuto ali podobne pogodbe, v katerih je evidenčna glavnica enaka denarnim tokovom, če ti zapadejo na isti dan ter so v celoti ali delno v isti valuti.

Pri uporabi 2. metode se pri koraku (a)

- popolnoma enakovredne pogodbe, vključene v dogovor o neto izravninah, lahko štejejo kot enotna pogodba, katere evidenčna glavnica je enaka čistim prejemkom; evidenčni zneski glavnice se pomnožijo z odstotki iz tabele 2,
- lahko pri vseh drugih pogodbah, vključenih v dogovor o neto izravninah, veljavni odstotki znižajo v skladu s tabelo 3:

TABELA 3

Prvotna zapadlost ⁽¹⁾	Pogodbe na obrestno mero	Pogodbe na tujo valuto
Eno leto ali manj	0,35 %	1,50 %
Več kakor eno leto, vendar manj kakor dve	0,75 %	3,75 %
Dodatno nadomestilo za vsako naknadno leto	0,75 %	2,25 %

⁽¹⁾ Pri pogodbah na obrestno mero lahko kreditne institucije s soglasjem svojih pristojnih organov izberejo bodisi preostalo zapadlost bodisi prvotno zapadlost.

PRILOGA IV

VRSTE ZUNAJBILANČNIH POSTAVK

1. **Pogodbe na obrestno mero:**
 - (a) enovalutne zamenjave obrestnih mer;
 - (b) zamenjave osnove;
 - (c) dogovori o obrestni meri;
 - (d) terminske pogodbe na obrestno mero;
 - (e) kupljene obrestne opcije;
 - (f) druge pogodbe podobnega značaja.

 2. **Pogodbe na tujo valuto in pogodbe na zlato:**
 - (a) medvalutne zamenjave obrestnih mer;
 - (b) nestandardizirane terminske pogodbe na tujo valuto;
 - (c) standardizirane terminske pogodbe na tujo valuto;
 - (d) kupljene valutne opcije;
 - (e) druge pogodbe podobnega značaja;
 - (f) pogodbe na zlato, podobnega značaja kakor tiste od (a) do (e).

 3. **Pogodbe podobnega značaja kakor tiste v točkah 1(a) do (e) in 2(a) do (d) o drugih referenčnih postavkah, ki zadevajo:**
 - (a) lastniške instrumente;
 - (b) plemenite kovine, razen zlata;
 - (c) blago, razen plemenitih kovin;
 - (d) druge pogodbe podobnega značaja.
-

PRILOGA V

DEL A

RAZVELJAVLJENE DIREKTIVE SKUPAJ Z NAKNADNIMI SPREMEMBAMI

(iz člena 67)

Direktiva Sveta 73/183/EGS

Direktiva Sveta 77/780/EGS

Direktiva Sveta 85/345/EGS

Direktiva Sveta 86/137/EGS

Direktiva Sveta 86/524/EGS

Direktiva Sveta 89/646/EGS

Direktiva 95/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta,

samo člen 1, prva alineja, člen 2(1), prva alineja in (2), prva alineja, člen 3(2), člen 4(2), (3) in (4) pri sklicevanju na Direktivo 77/780/EGS in (6), in člen 5, prva alineja

Direktiva Sveta 96/13/ES

Direktiva 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Direktiva Sveta 89/299/EGS

Direktiva Sveta 91/633/EGS

Direktiva Sveta 92/16/EGS

Direktiva Sveta 92/30/EGS

Direktiva Sveta 89/646/EGS

Direktiva Sveta 92/30/EGS

Direktiva 95/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta,

samo člen 1, prva alineja

Direktiva Sveta 89/647/EGS

Direktiva Komisije 91/31/EGS

Direktiva Sveta 92/30/EGS

Direktiva Komisije 94/7/ES

Direktiva Komisije 95/15/ES

Direktiva Komisije 95/67/ES

Direktiva 96/10/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Direktiva 98/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Direktiva 98/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta (člen 2)

Direktiva Sveta 92/30/EGS

Direktiva Sveta 92/121/EGS

DEL B

IZVEDBENI ROKI

(iz člena 67)

Direktiva		Izvedbeni rok
73/183/EGS (UL L 194, 16.7.1973, str. 1)		2.1.1975 ⁽¹⁾
77/780/EGS (UL L 322, 17.12.1977, str. 30)		15.12.1979
85/345/EGS (UL L 183, 16.7.1985, str. 19)		15.7.1985
86/137/EGS (UL L 106, 23.4.1986, str. 35)		—
86/524/EGS (UL L 309, 4.11.1986, str. 15)		31.12.1986
89/299/EGS (UL L 124, 5.5.1989, str. 16)		1.1.1993
89/646/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 1)	Člen 6(2)	1.1.1990
	druge določbe	1.1.1993
89/647/EGS (UL L 386, 30.12.1989, str. 14)		1.1.1991
91/31/EGS (UL L 17, 23.1.1991, str. 20)		31.3.1991
91/633/EGS (UL L 339, 11.12.1991, str. 16)		31.12.1992
92/16/EGS (UL L 75, 31.3.1992, str. 48)		31.12.1992
92/30/EGS (UL L 110, 28.4.1992, str. 52)		31.12.1992
92/121/EGS (UL L 29, 5.2.1993, str. 1)		31.12.1993
94/7/ES (UL L 89, 6.4.1994, str. 17)		25.11.1994
95/15/ES (UL L 125, 8.6.1995, str. 23)		30.9.1995
95/26/ES (UL L 168, 18.7.1995, str. 7)		18.7.1996
95/67/ES (UL L 314, 28.12.1995, str. 72)		1.7.1996
96/10/ES (UL L 85, 3.4.1996, str. 17)		30.6.1996
96/13/ES (UL L 66, 16.3.1996, str. 15)		15.4.1996
98/32/ES (UL L 204, 21.7.1998, str. 26)		21.7.2000
98/33/ES (UL L 204, 21.7.1998, str. 29)		21.7.2000

⁽¹⁾ Kar zadeva odpravo omejitve iz člena 3(2)(g), je bilo Nizozemski dovoljeno izvajanje odložiti do 2. julija 1977. (Glej: Člen 8, drugi pododstavek Direktive 73/183/EGS.)

PRILOGA VI

KORELACIJSKA TABELA

Ta direktiva	Direktiva 77/780/EGS	Direktiva 89/299/EGS	Direktiva 89/646/EGS	Direktiva 89/647/EGS	Direktiva 92/30/EGS	Direktiva 92/121/EGS	Direktiva 96/10/ES
Člen 1(1)	Člen 1, prva alineja				Člen 1, prva alineja	Člen 1(a)	
Člen 1(2)	Člen 1, druga alineja						
Člen 1(3)			Člen 1(3)				
Člen 1(4) do (8)			Člen 1(5) do (9)		Člen 1, šesta alineja		
Člen 1(9)			Člen 1(10) in (11)				
Člen 1(10) in (11)			Člen 1(10) in (11)				
Člen 1(12)			Člen 1(12)		Člen 1, sedma alineja	Člen 1(c)	
Člen 1(13)			Člen 1(13)		Člen 1, osma alineja	Člen 1(d)	
Člen 1(14) do (17)				Člen 2(1), druga do peta alineja			
Člen 1(18) do (20)				Člen 2(1), šesta do osma alineja			
Člen 1(21) do (23)					Člen 1, tretja do peta alineja		
Člen 1(24)						Člen 1(h)	
Člen 1(25)						Člen 1(m)	
Člen 1(26)	Člen 1, peta alineja						
Člen 1(27)				Člen 2(1), deveta alineja			
Člen 2(1)	Člen 2(1)		Člen 2(1)	Člen 1(1)			
Člen 2(2)					Člen 2		
Člen 2(3)	Člen 2(2)						

Ta direktiva	Direktiva 77/780/EGS	Direktiva 89/299/EGS	Direktiva 89/646/EGS	Direktiva 89/647/EGS	Direktiva 92/30/EGS	Direktiva 92/121/EGS	Direktiva 96/10/ES
Člen 2(4)	Člen 2(3)						
Člen 2(5), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 2(4)(a), (b) in(c)						
Člen 2(6)			Člen 2(3)	Člen 1(3)		Člen 2(2)(b)	
Člen 3			Člen 3				
Člen 4	Člen 3(1)						
Člen 5(1), prvi pododstavek	Člen 3(2), prvi pododstavek		Člen 4(1)				
Člen 5(1), drugi pododstavek	Člen 10(1), tretji pododstavek		Člen 4(2), uvodni stavek, (a), (b) in (c)				
Člen 5(2)			Člen 10(1) do (5)				
Člen 5(3) do (7)							
Člen 6(1)	Člen 3(2), prvi pododstavek, tretja alineja in drugi pododstavek						
Člen 6(2)	Člen 3(2)a						
Člen 7(1) in (2)			Člen 1(10), drugi pododstavek in člen 5(1) in (2)				
Člen 7(3)	Člen 3(2) tretji, četrti in peti pododstavek						
Člen 8	Člen 3(4)						
Člen 9	Člen 3(3)(a)						
Člen 10	Člen 3(6)						
Člen 11	Člen 3(7)		Člen 7				
Člen 12			Člen 6(1)				
Člen 13							

Ta direktiva	Direktiva 77/780/EGS	Direktiva 89/299/EGS	Direktiva 89/646/EGS	Direktiva 89/647/EGS	Direktiva 92/30/EGS	Direktiva 92/121/EGS	Direktiva 96/10/ES
Člen 14(1)	Člen 8(1)						
Člen 14(2)	Člen 8(5)						
Člen 15	Člen 5						
Člen 16(1) do (5)			Člen 11(1) do (5)				
Člen 16(6)			Člen 1(10), drugi pododstavek				
Člen 17			Člen 13(2)				
Člen 18			Člen 18(1)				
Člen 19			Člen 18(2)				
Člen 20(1) do (6)			Člen 19				
Člen 20(7)			Člen 23(1)				
Člen 21(1) in (2)			Člen 20				
Člen 21(3)			Člen 23(2)				
Člen 22			Člen 21				
Člen 23(1)			Člen 8				
Člen 23(2) do (7)			Člen 9				
Člen 24	Člen 9						
Člen 25							
Člen 26					Člen 8		
Člen 27							
Člen 28	Člen 7(1)		Člen 13(1) in (3)				
Člen 29			Člen 14(2)				
Člen 30(1) do (5)	Člen 12(1) do (5)		Člen 15				
Člen 30(6)	Člen 12(5a)						
Člen 30(7)	Člen 12(5b)						
Člen 30(8)	Člen 12(6)						
Člen 30(9)	Člen 12(7)						
Člen 30(10)	Člen 12(8)						

Ta direktiva	Direktiva 77/780/EGS	Direktiva 89/299/EGS	Direktiva 89/646/EGS	Direktiva 89/647/EGS	Direktiva 92/30/EGS	Direktiva 92/121/EGS	Direktiva 96/10/ES
Člen 31	Člen 12a		Člen 17				
Člen 32							
Člen 33	Člen 13	Člen 1(1)					
Člen 34(1)		Člen 2(1) do (3)					
Člen 34(2) do (4)		Člen 3					
Člen 35		Člen 4					
Člen 36		Člen 5					
Člen 37		Člen 6(1) in (4)					
Člen 38		Člen 7					
Člen 39			Člen 3(1) do (4), (7) in (8)				
Člen 40			Člen 4				
Člen 41			Člen 5				
Člen 42			Člen 6				
Člen 43			Člen 7				
Člen 44			Člen 8				
Člen 45			Člen 2(2)				
Člen 46			Člen 10			Člen 3	Člen 4(1) do (7)(f), drugi pododstavek, prvi stavek in(7)(s) do (12)
Člen 47							Člen 5(1) do (3)
Člen 48							
Člen 49							
Člen 50			Člen 12(1) do (5)				
Člen 51(1) do (5)		Člen 12(8)				Člen 3(1) do (7)	
Člen 51(6)							
Člen 52(1) do (7)							

Ta direktiva	Direktiva 77/780/EGS	Direktiva 89/299/EGS	Direktiva 89/646/EGS	Direktiva 89/647/EGS	Direktiva 92/30/EGS	Direktiva 92/121/EGS	Direktiva 96/10/ES
Člen 52(8) in (9)				Člen 3(5) in (6)	Člen 3(8) in (9)	Člen 5(4) in (5)	
Člen 52(10)					Člen 3(10)		
Člen 53					Člen 4		
Člen 54					Člen 5		
Člen 55					Člen 6		
Člen 56					Člen 7		
Člen 57	Člen 11			Člen 9		Člen 7	
Člen 58	Člen 3(5)			Člen 11(4) in (5)			
Člen 59	Člen 6			Člen 11(1) do (3)		Člen 2	
Člen 60		Člen 8	Člen 22				
Člen 61		Člen 4a					
Člen 62(1) in (2)							
Člen 62(3)							
Člen 63							
Člen 64						Člen 6(1) do (9)	
Člen 65			Člen 12(7)	Člen 12(2)			
Člen 66	Člen 14(2)	Člen 9(2)	Člen 24(3)	Člen 12(2)			
Člen 67	—	—	—	—	—	—	—
Člen 68	—	—	—	—	—	—	—
Člen 69	—	—	—	—	—	—	—
Priloga I			Priloga	Priloga I			
Priloga II				Priloga II			
Priloga III				Priloga III			
Priloga IV							
Priloga V	—	—	—	—	—	—	—
Priloga VI	—	—	—	—	—	—	—